

Κείμενο 1

[Αλλαγές στον γραπτό κόσμο]

Το παρακάτω κείμενο είναι διασκευή μέρους του έργου «Μελέτη για την αξιοποίηση των ΤΠΕ στη διδασκαλία της Νεοελληνικής Γλώσσας στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση: γενικό πλαίσιο και ιδιαιτερότητες» του Δημήτρη Κουτσογιάννη, ο οποίος είναι Καθηγητής Γλωσσολογίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Μεγάλη συζήτηση έχει πραγματοποιηθεί στον χώρο της διδασκαλίας των γλωσσών ως προς τις θετικές συνέπειες που έχει η χρήση των υπολογιστών στην παραγωγή γραπτού λόγου. Ακόμη, ιδιαίτερη βαρύτητα έχει δοθεί στην ανάλυση νέων μορφών γραπτού λόγου, οι οποίες έχουν σχέση με το γράψιμο στα περιβάλλοντα της σύγχρονης¹, αλλά και της ασύγχρονης² επικοινωνίας. Όμως, πολύ μικρότερη βαρύτητα έχει δοθεί στις επιπτώσεις που προκύπτουν από την ευρεία υιοθέτηση των υπολογιστών ως μέσων παραγωγής γραπτού λόγου στις λιγότερο ομιλούμενες γλώσσες.

Επίσης, είναι γνωστές οι συζητήσεις που διεξάγονται τόσο σε επιστημονικούς κύκλους όσο και στον Τύπο και αφορούν την ανάδυση και τη χρήση του λατινοελληνικού αλφαβήτου (Greeklish). Τα περισσότερα δεδομένα που διαθέτουμε για το θέμα αυτό προέρχονται από παλιές, σχετικά, έρευνες. Σε πρόσφατη, όμως, έρευνα διαπιστώθηκε πως ένα μεγάλο ποσοστό παιδιών χρησιμοποιεί τα Greeklish. Η διαπίστωση έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αν λάβουμε υπόψη ότι τα παιδιά αυτά εξοικειώθηκαν με τις Τεχνολογίες της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών μετά από το 2000.

Ωστόσο, παρόμοια φαινόμενα έχουν επισημανθεί και σε άλλες γλώσσες και χώρες. Αν δούμε το ζήτημα κάπως ευρύτερα, θα διαπιστώσουμε ότι ανάλογες συζητήσεις διεξάγονται και για την αγγλική γλώσσα, οι οποίες μάλιστα είναι το ίδιο έντονες, όπως οι ελληνικές. Μεγάλο μέρος του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης γενικότερα επισημαίνει με έντονη ανησυχία ότι γραπτή αγγλική γλώσσα μεταβάλλεται, ενώ δεν λείπουν και δημοσιεύματα που επισημαίνουν ότι

1 Η σύγχρονη επικοινωνία πραγματοποιείται όταν τα άτομα επικοινωνούν ή συνεργάζονται μέσω διαδικτύου σε «πραγματικό χρόνο», δηλ. την ίδια χρονική στιγμή.

2 Η ασύγχρονη επικοινωνία πραγματοποιείται σε οποιονδήποτε χρόνο. Παραδείγματα τέτοιας επικοινωνίας είναι το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, τα μηνύματα κ.ά.

«η Τεχνολογικά Διαμεσολαβημένη Επικοινωνία» σηματοδοτεί τον σταδιακό θάνατό της. Επομένως, θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι αλλαγές που έχουμε δεν αφορούν μόνο κάποιες γλώσσες.

Έρευνες δείχνουν ότι παρατηρούνται σημαντικές αλλαγές στη γραπτή γλώσσα, εξαιτίας ευρύτερων αλλαγών (οικονομικών, κοινωνικών, πολιτισμικών), οι οποίες, όμως, δεν σχετίζονται αποκλειστικά με τα νέα μέσα επικοινωνίας. Επιπλέον, εκδηλώνεται μια τάση για προφορικότητα στον γραπτό λόγο, κυρίως τον δημοσιογραφικό. Συνοψίζοντας, θα λέγαμε ότι αυτές οι παγκόσμιες τάσεις για αλλαγές στον γραπτό λόγο έχουν τις τοπικές τους εκδοχές και οι νέες τεχνολογίες παίζουν σίγουρα κάποιο ρόλο στο είδος και στο εύρος των αλλαγών αυτών, αλλά δεν είναι οι αποκλειστικά υπεύθυνες.

Κείμενο 2

Το Αρχαίο Θέατρο

Το ποίημα είναι του Γιάννη Ρίτσου και ανήκει στη συλλογή «Μαρτυρίες Α'» (1963).

Όταν, κατά το μεσημέρι, βρέθηκε στο κέντρο του αρχαίου θεάτρου,
 νέος Έλληνας αυτός, ανύποπτος, ωστόσο ωραίος όπως εκείνοι,
 έβαλε μια κραυγή (όχι θαυμασμού· το θαυμασμό
 δεν τον ένιωσε διόλου, κι αν τον ένιωθε
 σίγουρα δε θα τον εκδήλωνε), μια απλή κραυγή
 ίσως απ' την αδάμαστη χαρά της νεότητάς του
 ή για να δοκιμάσει την ηχητική τού χώρου. Απέναντι,
 πάνω απ' τα κάθετα βουνά, η ηχώ αποκρίθηκε –
 η ελληνική ηχώ που δε μιμείται ούτε επαναλαμβάνει
 μα συνεχίζει απλώς σ' ένα ύψος απροσμέτρητο
 την αιώνια ιαχή³ του διθυράμβου⁴.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

³ Η κραυγή

⁴ Είδος ενθουσιαστικού και υμνητικού ποιήματος προς τιμή του θεού Διονύσου. Από αυτό το ορχηστρικό τραγούδι οι ειδικοί υποστηρίζουν ότι ξεκίνησε το αρχαίο δράμα. Άλλωστε, στα αρχαία θέατρα υπήρχε βωμός αφιερωμένος στον Διόνυσο.

14449

1° υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 50-60 λέξεις να εκθέσεις τους λόγους για τους οποίους, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, σημειώνονται στην εποχή μας αλλαγές στη γραπτή γλώσσα.

Μονάδες 10

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο συνδέονται νοηματικά οι δύο πρώτες παράγραφοι του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

Διερεύνησε το είδος της σύνταξης (ενεργητική ή παθητική) που επιλέγει ο συγγραφέας στις κύριες προτάσεις του λόγου του στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 (μονάδες 5), δώσε δύο σχετικά παραδείγματα (μονάδες 4) και δικαιολόγησε την επιλογή του με κριτήριο το νόημα που θέλει να τονίσει (μονάδες 6).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποια είναι η αντίδραση του νέου στο Κείμενο 2 και πώς ερμηνεύεται από την ποιητική φωνή που αφηγείται; Ποια θα ήταν η δική σου αντίδραση σε έναν αντίστοιχο χώρο; (100-150 λέξεις)

Μονάδες 15

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14449-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι λόγοι για τους οποίους, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, σημειώνονται στην εποχή μας αλλαγές στη γραπτή γλώσσα είναι:

- Η εμφάνιση νέων μορφών λόγου που σχετίζονται με την εκτεταμένη χρήση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής.
- Οι νέες τεχνολογίες δεν ευθύνονται αποκλειστικά για το εύρος των αλλαγών.
- Έρευνες αναφέρονται στην ευθύνη ευρύτερων αλλαγών, όπως των οικονομικών, των κοινωνικών και των πολιτισμικών.
- Υπαιτιότητα φέρει και η τάση του δημοσιογραφικού λόγου να παραπέμπει όλο και περισσότερο σε προφορικό.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρώτη με τη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 συνδέονται νοηματικά από τη στιγμή που έχουν κοινό θεματικό κέντρο, δηλαδή τα δεδομένα των ερευνών, πρόσφατων και παλαιότερων, για την επίδραση που έχει η χρήση υπολογιστών στην παραγωγή γραπτού λόγου. Η νοηματική σύνδεση αποτυπώνεται με το επίρρημα «Επιπλέον» στην αρχή της δεύτερης παραγράφου, το οποίο δηλώνει προσθήκη νοήματος.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

14449-Λύση

Η σύνταξη στις κύριες προτάσεις της πρώτης παραγράφου του Κειμένου 1 είναι παθητική.

Αυτό φαίνεται στην πρώτη πρόταση (Μεγάλη συζήτηση έχει πραγματοποιηθεί ... προς τις θετικές συνέπειες) και στη δεύτερη περίοδο λόγου, στην πρόταση «Ακόμη, ιδιαίτερη βαρύτητα έχει δοθεί ... γραπτού λόγου».

Με την επιλογή της παθητικής σύνταξης ο συγγραφέας τονίζει τα αποτελέσματα των ερευνών που έχουν γίνει για την επίδραση της χρήσης των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών στην παραγωγή του γραπτού λόγου. Με την παθητική σύνταξη αναδεικνύει το μέγεθος της συζήτησης που έχει προκύψει από τα δεδομένα ερευνών, τη βαρύτητα που έχει η ανάλυση νέων μορφών γραπτού λόγου και η αναζήτηση των επιπτώσεων που προκύπτουν.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το σκηνικό στο ποίημα (Κείμενο 2) στήνεται σε ένα αρχαίο θέατρο. Πρωταγωνιστής είναι ένας νέος που έχει επισκεφτεί τον χώρο. Ο νέος χαρακτηρίζεται «ανύποπτος», δηλαδή ανυποψίαστος, δεν γνωρίζει τη βαρύτητα του χώρου, αλλά είναι «ωραίος», όπως «εκείνοι» (προφανής ο παραλληλισμός με την αρχαία Ελλάδα). Η αντίδραση του νέου είναι να βγάλει μια ιαχή. Η ποιητική φωνή ερμηνεύει αυτή την αντίδραση με το σχήμα άρσης – θέσης: Η κραυγή δεν οφείλεται στον θαυμασμό για τον χώρο, αλλά στη χαρά και στην ενεργητική διάθεση της νεότητας ή αποδίδεται στην επιθυμία του να δοκιμάσει την ηχητική του χώρου. Ενδιαφέρον έχει ότι η ηχώ ανταποκρίνεται, αλλά εκείνο που τονίζεται είναι η μοναδικότητά της και η ικανότητά της να μην επαναλαμβάνεται, αλλά μόνο να εκφράζει την υψηλή Τέχνη (ύψος απροσμέτρητο).

Ανάλογα με την πρόσληψη του ποιήματος και των νοημάτων του ο/η μαθητής/τρια εκφράζει την αντίδρασή του/της σε έναν ανάλογο χώρο, όπου κυρίαρχη είναι η παρουσία του αρχαίου δράματος.

Κείμενο 1

Η ελληνική γλώσσα στην κοινωνία της παγκοσμιοποίησης. Ο ρόλος του σχολείου.

Το κείμενο είναι απόσπασμα από εισήγηση του καθηγητή Γλωσσολογίας Χριστόφορου Χαραλαμπίκη με τίτλο «Η ελληνική γλώσσα στην κοινωνία της παγκοσμιοποίησης και της τεχνοκρατίας. Ο ρόλος του σχολείου». Στο απόσπασμα ο εισηγητής αναφέρεται σε θέματα διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας στο σχολείο.

Τι πρέπει να γίνει σήμερα σε ό,τι αφορά στο γλωσσικό μάθημα; Εδώ και χρόνια, αναφερόμαστε στην κριτική σκέψη και τονίζουμε μόνο στα λόγια τη σημασία της για την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας των μαθητών και των πολιτών γενικά. Ανακοινώνονται κατά διαστήματα εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, χρησιμοποιούνται εντυπωσιακοί νεολογισμοί, για να δηλωθεί το νέο πνεύμα διδασκαλίας. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν έχει γίνει αντιληπτό από την εκπαιδευτική κοινότητα ότι ο θάνατος των γλωσσών συνεπάγεται θάνατο του πολιτισμού, γιατί γλώσσα και πολιτισμός είναι αλληλένδετες έννοιες. Η γλώσσα είναι φορέας πολιτισμού και αυτό σημαίνει ότι γλωσσική επίγνωση δεν μπορεί να επιτευχθεί στα όρια της παραδοσιακής διδασκαλίας, η οποία έδινε έμφαση στη μορφή. Αυτό που απαιτείται, επομένως, για την καλλιέργεια της κριτικής σκέψης είναι η αποτελεσματική διδασκαλία και η επαρκής μάθηση της γλώσσας.

Από την άλλη μεριά, θεωρούμε σήμερα ότι η κριτική σκέψη δεν μπορεί να αναπτυχθεί αποκλειστικά μέσω της πολυδιαφημιζόμενης Τεχνολογίας της Πληροφορίας και της Επικοινωνίας (ΤΠΕ). **Η διαπίστωση είναι ότι στην εποχή μας κατακλυζόμαστε από τόσες πληροφορίες, ώστε να νιώθουμε ότι πνιγόμαστε μέσα στον ωκεανό της υπερπληροφόρησης.** Σε σχέση με το παρελθόν, έχουμε φτάσει στο άλλο άκρο. Εκεί που δεν είχαμε πρόσβαση στη γνώση και στην πληροφόρηση, έχουμε τώρα έναν καταιγισμό πληροφοριών και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο χρειαζόμαστε περισσότερο από κάθε άλλη φορά ένα υψηλό επίπεδο γλωσσομάθειας, ώστε να διευκολύνεται η κριτική σκέψη. Πρέπει δηλαδή να δώσουμε στον μαθητή τα μέσα και τους τρόπους που θα τον οδηγήσουν να σκέπτεται σωστά. Υπό τις συνθήκες αυτές, η διδασκαλία της γλώσσας γίνεται υπόθεση των εκπαιδευτικών όλων των ειδικοτήτων και όχι μόνο των φιλολόγων.

Μιλώντας ειδικότερα για την ελληνική γλώσσα θα λέγαμε ότι είναι πραγματικός ωκεανός. Έχουμε σκεφτεί ποτέ πόσες λέξεις διαθέτει; Τα γνωστά επίτομα λεξικά στην

14450

καλύτερη περίπτωση περιέχουν λιγότερες από εβδομήντα χιλιάδες λέξεις, δηλαδή το ένα δέκατο περίπου, από όσες υπάρχουν στα ελληνικά και, επομένως, δεν αποτυπώνουν παρά ένα μικρό μέρος του συνόλου της γλώσσας μας.

Είναι βέβαια γνωστό ότι ο καθένας από μας γνωρίζει, έτσι και αλλιώς, ένα μέρος της ελληνικής, μικρότερο ή μεγαλύτερο, και γι' αυτό πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, όταν επικρίνουμε τους μαθητές μας ότι έχουν φτωχό λεξιλόγιο. Από την άποψη αυτή θα μπορούσε να υποστηρίξει κανείς ότι πάσχουμε όλοι από «λεξιπενία» και, το σημαντικότερο, από «σημασιολογική ένδεια¹», γιατί αγνοούμε σε κάποιο βαθμό την πολυσημία των λέξεων, δηλαδή τις διάφορες σημασίες τους. Ωστόσο, δεν συμμερίζομαι τη γλωσσική κινδυνολογία. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι με την ποιότητα του λόγου των μαθητών μας. Υπάρχουν ακόμη πολλά περιθώρια βελτίωσης και είναι ευθύνη όλων μας να προσφέρουμε στους νέους καλύτερη γλωσσική παιδεία.

Κείμενο 2

Το Πρώτο Σκαλί

Το ποίημα του Κωνσταντίνου Καβάφη αντλήθηκε από το βιβλίο «Τα Ποιήματα (1897-1918)», τόμος Α', επιμέλεια: Γ.Π. Σαββίδης, εκδόσεις Ίκαρος, Αθήνα, 1995, 4η έκδοση.

Εις τον Θεόκριτο παραπονιούνταν
μια μέρα ο νέος ποιητής Ευμένης·
«Τώρα δυο χρόνια πέρασαν που γράφω
κ' ένα ειδύλλιο έκαμα μονάχα.

Το μόνον άρτιον² μου έργον είναι.
Αλλοίμονον, είν' υψηλή το βλέπω,
πολύ υψηλή της Ποιήσεως η σκάλα·

κι απ' το σκαλί το πρώτο εδώ που είμαι,
ποτέ δεν θ' ανεβώ ο δυστυχισμένος.»

Είπ' ο Θεόκριτος· «Αυτά τα λόγια
ανάρμοστα και βλασφημίες είναι.

Κι αν είσαι στο σκαλί το πρώτο, πρέπει
νά'σαι υπερήφανος κ' ευτυχισμένος.

Εδώ που έφθασες, λίγο δεν είναι·

1 ένδεια: ανεπάρκεια, έλλειψη, φτώχεια

2 άρτιο: ολοκληρωμένο

14450

τόσο που έκαμες, μεγάλη δόξα.
Κι αυτό ακόμη το σκαλί το πρώτο
πολύ από τον κοινό τον κόσμο απέχει.
Εις το σκαλί για να πατήσεις τούτο
πρέπει με το δικαίωμα σου νάσαι
πολίτης εις των ιδεών την πόλι.
Και δύσκολο στην πόλι εκείνη είναι
και σπάνιο να σε πολιτογραφήσουν.
Στην αγορά της βρίσκεις Νομοθέτας
που δεν γελά κανένας τυχοδιώκτης.
Εδώ που έφθασες, λίγο δεν είναι
τόσο που έκαμες, μεγάλη δόξα.»

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 50-60 λέξεις να αποδώσεις τις απόψεις που εκφράζει ο συγγραφέας του Κειμένου 1 σχετικά με την ελληνική γλώσσα και τη λεγόμενη «λεξιπενία».

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας επιχειρεί μια σύγκριση – αντίθεση. Ποια είναι τα δύο σκέλη της (μονάδες 4) και τι θέλει να πετύχει με αυτόν τον τρόπο ανάπτυξης της παραγράφου; (μονάδες 6)

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«Η διαπίστωση είναι ότι στην εποχή μας κατακλυζόμαστε από τόσες πληροφορίες, ώστε να νιώθουμε ότι πνιγόμαστε μέσα στον ωκεανό της υπερπληροφόρησης.» (παράγραφος 2): Να εντοπίσεις τέσσερις λέξεις στην παραπάνω περίοδο λόγου του Κειμένου 1 με τις οποίες δημιουργείται υπερβολή και έμφαση στο νόημα. (μονάδες 8) Δικαιολόγησε την παραπάνω επιλογή του συγγραφέα με κριτήριο τη θέση που αναπτύσσει στην παράγραφο. (μονάδες 7)

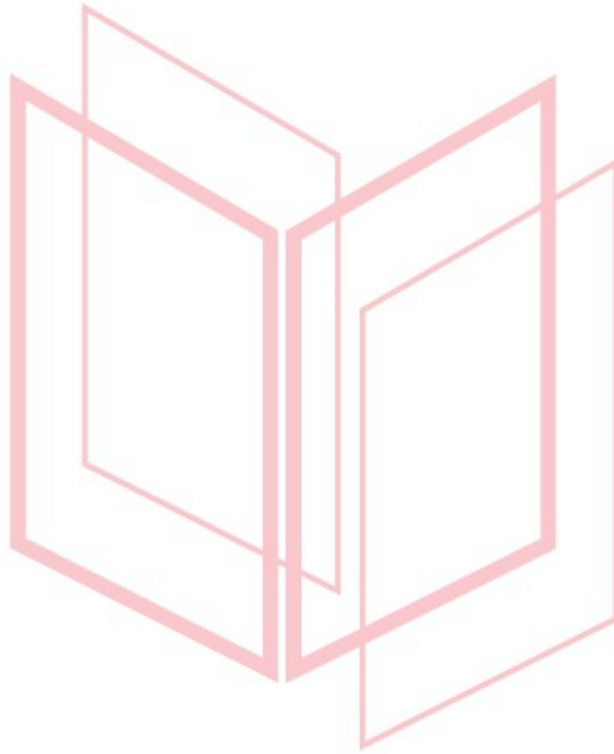
Μονάδες 15

14450

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποιο παράπονο εκφράζει ο Ευμένης στο Κείμενο 2 και ποια συμβουλή τού δίνει ο Θεόκριτος; Συμφωνείς ή όχι με τη συμβουλή του και γιατί; (100-150 λέξεις)

Μονάδες 15



αθλημπινίσια

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14450-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η άποψη του συγγραφέα για τη γλώσσα μας είναι ότι έχει απεραντοσύνη, όπως φαίνεται στα επίτομα λεξικά, τα οποία αποδίδουν ένα μόνο μέρος της.
- Δεν πρέπει να επικρίνονται οι νέοι για «λεξιπενία», γιατί όλοι γνωρίζουν ένα πολύ μικρό τμήμα της γλώσσας.
- Εκείνο που κυρίως καταγράφεται ως έλλειμμα είναι η αδυναμία κατανόησης της πολυσημίας των λέξεων.
- Είναι κινδυνολογία η κατηγορία των νέων για λεξιπενία.
- Αυτό δε σημαίνει ότι δε χρειάζεται ενίσχυση της γλωσσικής παιδείας τους.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα δύο σκέλη της αντίθεσης στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 είναι από τη μια η έλλειψη πρόσβασης στη γνώση και στην πληροφόρηση στο παρελθόν και από την άλλη ο καταγισμός πληροφοριών που χαρακτηρίζει την εποχή μας.

Με αυτόν τον τρόπο οργάνωσης του λόγου του στην παράγραφο ο συγγραφέας επιχειρεί να αναδείξει την αναγκαιότητα της γλωσσομάθειας σε υψηλό επίπεδο, ώστε να διευκολύνεται η κριτική σκέψη. Άλλωστε, η κριτική σκέψη είναι η κύρια ιδέα που αναπτύσσεται στη δεύτερη παράγραφο του κειμένου.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Τέσσερις λέξεις με τις οποίες δημιουργείται υπερβολή και έμφαση στο νόημα στην περίοδο λόγου είναι: κατακλυζόμαστε, πνιγόμαστε, ωκεανό, υπερπληροφόρησης.

14450-Λύση

Η υπερβολή δικαιολογείται από την πρόθεση του πομπού να στηρίξει τη βασική θέση που αναπτύσσει στην παράγραφο: Είναι ανάγκη να ενισχυθεί η κριτική ικανότητα των νέων. Ο κύριος λόγος που επιτονίζεται με τις παραπάνω φράσεις είναι ο καταιγισμός πληροφοριών που δέχεται ο άνθρωπος σήμερα και η ανάγκη να τις επεξεργάζεται με κριτικό τρόπο, για να μην παρασύρεται ή για να μη βρίσκεται σε σύγχυση.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο ποίημα ο Ευμένης παραπονιέται για το γεγονός ότι στο διάστημα που ασχολείται με την ποίηση («Τώρα δυο χρόνια πέρασαν που γράφω») έχει μόνο ένα έργο να επιδείξει («κ' ένα ειδύλλιο έκαμα μονάχα»). Θεωρεί ότι η Ποίηση είναι πολύ υψηλή, για να μπορέσει να την υπηρετήσει, φαίνεται ιδιαίτερα απογοητευμένος («Αλλοίμονον, είν' υψηλή το βλέπω, πολύ υψηλή της Ποιήσεως η σκάλα», «ο δυστυχισμένος»).

Ο ποιητής Θεόκριτος, ο οποίος φαίνεται να είναι πιο ώριμος σε ηλικία και έμπειρος από τον νεαρό Ευμένη, τον συμβουλεύει να μην αποθαρρύνεται, διότι η καταξίωση στην ποίηση ούτε εύκολη είναι ούτε αυτοσκοπός, αλλά εκείνο που έχει σημασία είναι ότι είναι πλέον κοινωνός, μέτοχος της ποίησης και των ιδεών που εκφράζει με μοναδικό τρόπο («πολίτης εις των ιδεών την πόλι. Και δύσκολο στην πόλι εκείνην είναι και σπάνιο να σε πολιτογραφήσουν»). Πρέπει να νιώθει περήφανος για την προσπάθεια που έχει ήδη καταβάλει.

Ο βαθμός πρόσληψης του ποιήματος καθορίζει και τη συμφωνία ή διαφωνία του/της μαθητή/τριας με τη συμβουλή του ποιητή Θεόκριτου.

Κείμενο 1

Τι είναι η αγάπη;

Το κείμενο που ακολουθεί είναι απόσπασμα συνέντευξης του δέκατου τέταρτου Δαλάι Λάμα στις 28-7-2000 και έχει αντληθεί από το βιβλίο: Τα παιδιά ρωτούν, οι Νομπελίστες απαντούν. Επιμέλεια: Bettina Stielke. Εκδ. Λιβάνη. 2007.

Όλα ξεκινάνε από το κεφάλι μας. Πρέπει να αλλάξουμε τη στάση και τον τρόπο σκέψης μας. Να κάνουμε το καλό και να αποφεύγουμε το κακό. Δε γεννηθήκαμε, για να βλάπτουμε τους άλλους. Αν αντιμετωπίζουμε κάθε άνθρωπο με φιλικό και εγκάρδιο τρόπο, η ζωή μας αποκτάει νόημα. Αυτή είναι η βάση της φιλοσοφίας μου. Το κλειδί για όλα είναι η αγάπη. Αλλά τι είναι αυτό; Τι είναι η αγάπη; Κάθε μέρα ακούμε χιλιάδες φορές τη λέξη «αγάπη». Το πρωί στο ραδιόφωνο ακούς κάποιον να τραγουδάει με παθιασμένη φωνή «Σ' αγαπώ», το μεσημέρι ίσως τη λες καρδιοχτυπώντας σε κάποιο αγόρι ή κορίτσι που έχεις ερωτευτεί, ενώ το βράδυ η μαμά σου την ψιθυρίζει στο αυτί σου, πριν σε καληνυχτίσει με ένα φιλί.

Μέσα σε κάθε άνθρωπο κοιμάται ο σπόρος της αγάπης. Αυτό τον σπόρο που έχουμε στην καρδιά μπορούμε να τον βοηθήσουμε να μεγαλώσει και αργότερα να ανθίσει σαν λουλούδι. Εμείς οι μοναχοί προσπαθούμε να το πετύχουμε με το να ασκούμε σε θετικές πράξεις και να ενισχύουμε θετικές ιδιότητες. Τέτοιες είναι η ανεκτικότητα και ο σεβασμός απέναντι σε ό,τι μας περιβάλλει και, φυσικά, η αποφυγή κακών πράξεων, όπως ο φόνος, η κλοπή, το ψέμα. Δε χρειάζεται να είσαι άγιος, για να έχεις φιλικές και εγκάρδιες σχέσεις με τους ανθρώπους. Η αγάπη για την οποία σου μιλάω αγκαλιάζει όλα τα ζωντανά πλάσματα του πλανήτη μας. Γι αυτό σε ρωτώ: Υπάρχει κάποια διαφορά ανάμεσα στην αγάπη για τη μητέρα και στην αγάπη για ένα μυρμήγκι; Όχι!

Ακόμα κι αν σου φαίνεται απίστευτο, μπορούμε να αγαπάμε τους εχθρούς μας. Είναι, μάλιστα, πολύ σημαντικό να μάθουμε να αγαπάμε τους εχθρούς μας. Κανονικά, βλέπεις ως αντίπαλο κάποιον που σε εκνευρίζει και σου δημιουργεί δυσκολίες. Αυτό είναι λανθασμένη αντιμετώπιση. Το άτομο που θεωρείς αντίπαλο δεν παύει να είναι ένα ανθρώπινο πλάσμα. Αν αγαπάμε όλη την ανθρωπότητα, πώς είναι δυνατόν να αποκλείουμε τους εχθρούς μας; Πρέπει να δώσουμε το χέρι και σε αυτούς.

Πώς μπορούμε να μάθουμε να αγαπάμε; Αυτή είναι μια ερώτηση που ασφαλώς θα

14451

θέλεις να μου κάνεις. Δεν υπάρχει συνταγή, ούτε κάποιος συγκεκριμένος τρόπος. Για μένα η αγάπη είναι περίπου σαν τη μαγειρική τέχνη: κάθε φαγητό μαγειρεύεται αλλιώς και απαιτεί μεγάλη δεξιοτεχνία. Στο ένα φαγητό πρέπει να βράσεις πρώτα τα λαχανικά, έπειτα να τα τηγανίσεις και να βάλεις τα μπαχαρικά στο τέλος. Σε άλλο, πάλι, αρχίζεις ανάποδα, ρίχνοντας μια γερή δόση αλάτι. Για να πετύχει το φαγητό, πρέπει να λαμβάνεις πάντα υπόψη σου πολλούς παράγοντες. Το ίδιο ισχύει και στις σχέσεις σου με τους ανθρώπους.

Κείμενο 2

Της αγάπης

Το παρακάτω ποίημα είναι του Κώστα Ουράνη και ανήκει στην ποιητική του συλλογή «Αποδημίες» (Ποιήματα του 1953).

Να 'ξερες πώς λαχτάριζα τον ερχομό σου, Αγάπη
που ίσαμε τα σήμερα δε σ' έχω νιώσει ακόμα,
μα που ένστικτα το είναι μου σ' αναζητούσεν, όπως
τη γόνιμη άξαφνη βροχή το στεγνωμένο χώμα!

Πόσες φορές αλίμονο! δε γιόρτασα, θαρρώντας
πως επιτέλους έφτασες, Εσύ πού 'χες αργήσει:
Σα μυγδαλιά, που ηλιόλουστες ημέρες του χειμώνα
τη ξεγελάνε, βιάζονταν κι εμέ η ψυχή ν' ανθίσει.

Μα δεν ερχόσουν ποτέ και μέρα με τη μέρα,
τ' άνθια σωριάζονταν στη γης από τον κρύο αγέρα
κι είναι η ψυχή μου πιο γυμνή παρά προτού ν' ανθίσει

και σήμερα, που η Νιότη μου γέρνει αργά στή δύση,
του ερχομού σου σβήνεται κι η τελευταία ελπίδα:

- Φοβάμαι πως επέρασες, Αγάπη και δεν σ' είδα!...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1° υποερώτημα (μονάδες 10)

14451

Σε 50-60 περίπου λέξεις να εκθέσεις τη διάσταση και τα χαρακτηριστικά που παίρνει η αγάπη για τον συνεντευξιαζόμενο. (Κείμενο 1).

Μονάδες 10

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 4^η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συνεντευξιαζόμενος επιλέγει την οργάνωση του λόγου του με μια αναλογία. Να την περιγράψεις με συντομία (μονάδες 4) και να δικαιολογήσεις αυτή του την επιλογή με κριτήριο το κύριο θέμα της παραγράφου (μονάδες 6).

Μονάδες 10

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 1 πρόθεση του πομπού είναι να ευαισθητοποιήσει και να προβληματίσει τον αναγνώστη. Να εντοπίσεις και να αναλύσεις με συντομία τρεις γλωσσικές επιλογές (ρηματικό πρόσωπο, λειτουργία της γλώσσας, ρηματική έγκλιση, σύνταξη, σημεία στίξης κ.ά.) με τις οποίες επιχειρεί να πετύχει τον στόχο του.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποια είναι η συναισθηματική κατάσταση του ποιητικού υποκειμένου και πού την αποδίδεις με βάση το περιεχόμενο του Κειμένου 2; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100 - 150 λέξεις.

Μονάδες 15

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14451-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η αγάπη για τον ερωτώμενο εκτείνεται σε όλους τους ζωντανούς οργανισμούς.
- Γνωρίσματα της αγάπης είναι οι θετικές πράξεις, ο σεβασμός και η ανεκτικότητα.
- Η αποφυγή κακών πράξεων
- Ο άνθρωπος πρέπει να αγαπά όχι μόνο τους φίλους, αλλά και τους εχθρούς.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 4^η παράγραφο της συνέντευξης παρατηρούμε μια αναλογία ανάμεσα στην αγάπη και στη μαγειρική τέχνη. Κοινό σημείο αναφοράς είναι ότι και στις δύο περιπτώσεις δεν υπάρχουν συνταγές, αφού, για να υπάρχει επιτυχία, ο άνθρωπος πρέπει να λαμβάνει υπόψη του πολλούς και διάφορους παράγοντες.

Με αυτόν τον εκφραστικό και παραστατικό τρόπο (μεταφορική αναλογία) ο συνεντευξιζόμενος εξηγεί την αρχική του θέση στην παράγραφο ότι για να μάθει να αγαπά ο άνθρωπος δεν υπάρχουν συνταγές, δηλαδή συμβουλές, αφού χρειάζεται να λαμβάνει υπόψη του μια ποικιλία παραγόντων.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Τρεις γλωσσικές επιλογές με τις οποίες ο πομπός προσπαθεί να προβληματίσει και να ευαισθητοποιήσει τον αποδέκτη του μηνύματός του για τη διάσταση και τη σημασία της αγάπης είναι:

- Η υποτακτική έγκλιση αποσκοπεί να προτρέψει τον δέκτη προς αυτή την κατεύθυνση. («Να κάνουμε το καλό και να αποφεύγουμε το κακό», 1^η παράγραφος,

14451-Λύση

- Η μεταφορική λειτουργία της γλώσσας δημιουργεί στοχαστικό ύφος λόγου και γόνιμο προβληματισμό, προκειμένου ο δέκτης να σκεφτεί τη διάσταση και τη σημασία της αγάπης στη ζωή του. («Το κλειδί για όλα είναι η αγάπη», 1^η παράγραφος, «ο σπόρος της αγάπης», 2^η παράγραφος, «Για μένα η αγάπη είναι περίπου σαν τη μαγειρική τέχνη», 4^η παράγραφος)
- Η δεοντολογική διατύπωση («Πρέπει να αλλάξουμε τη στάση και τον τρόπο σκέψης μας», 1^η παράγραφος, «Πρέπει να δώσουμε το χέρι και σε αυτούς.», 3^η παράγραφος) προβάλλει ως αναγκαία τη μεταστροφή του ανθρώπου σε ζητήματα συμπεριφοράς και υποβάλλει την ιδέα της αγάπης ως ηθική απαίτηση. Με αυτό τον τρόπο ο πομπός κατευθύνει τον δέκτη προς αυτή την επιλογή, προβληματίζει και ευαισθητοποιεί.
- Το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο εκφράζει μια καθολικότητα, μια συμμετοχή όλων στην αγάπη, οπότε προτρέπει και παρακινεί προς αυτή την κατεύθυνση.
- Το δεύτερο ενικό πρόσωπο συναντάται, προκειμένου ο πομπός να δημιουργήσει ένα κλίμα οικειότητας και διαλογικότητας με τον δέκτη, προκειμένου να μεταφέρει άμεσα και αποτελεσματικά το μήνυμα της αγάπης.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο νιώθει έντονη απογοήτευση και ματαιώση, διότι δεν γνώρισε την αγάπη, παρόλο που στη νεότητά του τόσο πολύ την πρόσμενε, όπως παραδέχεται. Τα επιφωνήματα που χρησιμοποιεί δηλώνουν την ένταση της απογοήτευσης (Πόσες φορές αλίμονο!), με επιρρήματα δηλώνεται η προσμονή (πως επιτέλους έφτασες) και η διάψευση (.Μα δεν ερχόσουν ποτέ). Η φράση «γυμνή ψυχή» αποτυπώνει παραστατικά την ψυχική απογύμνωση που έχει προκαλέσει στην ποιητική φωνή η διάψευση και η ματαιώση στη «δύση της Νιότης» στην οποία βρίσκεται, σε ώριμη δηλαδή ηλικία. Σε αυτή την ηλικιακή φάση νιώθει ότι σβήνεται και η τελευταία ελπίδα ερχομού της αγάπης. Ο τελευταίος στίχος του ποιήματος «- Φοβάμαι πως επέρασες, Αγάπη και δεν σ' είδα!...» συνιστά την κορύφωση της απογοήτευσης του ποιητικού υποκειμένου.

Ανάλογα με το ΘΕΜΑ 3 ο/η μαθητής/τρια μπορεί να κάνει εκτενέστερη αναφορά σε εκφραστικά μέσα με τα οποία αποδίδεται ο λυρικός και μελαγχολικός τόνος του ποιήματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

Ο Γιάννης θα 'πρεπε να διδάσκεται στα σχολεία

Το κείμενο έχει δημοσιευτεί στο διαδίκτυο: Πηγή: Protagon.gr από το Sportscaster 25 Σεπτεμβρίου 2021. Είναι ελαφρά διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Τα λόγια του σε συνεπαίρνουν, όσο και τα «καρφώματα» ή οι «τάπες» του. Η γοητεία του υπερβαίνει τα σπορ και αγγίζει τις πιο ευαίσθητες χορδές μας. Κάθε του φράση τον ψηλώνει ακόμη περισσότερο στην εκτίμησή μας. Ο Γιάννης Αντετοκούνμπο δεν είναι μόνο το βιονικό κορμί, ο υπεραθλητής. Είναι και μια προσωπικότητα - πρότυπο. Παράδειγμα προς μίμηση

Πώς το καταφέρνει αυτό, ο Γιάννης Αντετοκούνμπο; Πώς γίνεται, κάθε τηλεοπτική του εμφάνιση να σε καθηλώνει, να σε συγκινεί, να σε κάνει να τον θαυμάζεις όλο και πιο πολύ;

Δεν είχε την τύχη να μαθητεύσει σε καλά σχολεία, να σπουδάσει, να μορφωθεί. Η μάχη για την επιβίωση δεν τού επέτρεψε αυτή την... πολυτέλεια. Κι όμως, τα λόγια του σε συνεπαίρνουν. Χαίρεσαι να τον ακούς να μιλάει, σχεδόν όσο απολαμβάνεις να τον βλέπεις να «καρφώνει» στο καλάθι και να μοιράζει «τάπες». Μέσα στην τόση πολυλογία της εποχής μας, οι κουβέντες του δεν περισσεύουν. ίσως, επειδή αναβλύζουν από τα βάθη της ψυχής του.

Υπάρχει μια υπέροχη αντίφαση στον Γιάννη. Αν και, πλέον, πρωταγωνιστεί στον κόσμο της αθλητικής βιομηχανίας θεάματος, εκείνος παραμένει πραγματικός. Αυθεντικός και ανυπόκριτος. Δεν «τυφλώθηκε» από τους προβολείς της δόξας, ούτε μεταλλάχθηκε σε κατασκεύασμα των διαφόρων «ειδικών» επικοινωνιολόγων. Είναι ένας αυτόφωτος σούπερ-σταρ, και το φως πηγάζει από μέσα του.

Το διαπιστώσαμε για πολλοστή φορά στη συνέντευξη που παραχώρησε σε γνωστή αθλητική εκπομπή, λίγο πριν επιστρέψει στο Μιλγουόκι για την προετοιμασία των Μπαπκς ενόψει της νέας σεζόν του NBA. Ο άνθρωπος Γιάννης «έλαμψε», πάλι, περισσότερο από τον υπεραθλητή. Η γοητεία του υπερβαίνει τα σπορ και αγγίζει τις πιο ευαίσθητες χορδές μας. Η απάντησή του στην ερώτηση «τι θα θυσιάζε για να έχει τον πατέρα του (που «έφυγε» τον Σεπτέμβριο του 2017) ξανά στο πλευρό του», ήταν η πιο συγκινητική στιγμή. «Τον πατέρα μου! Δεν υπάρχει σκέψη σε αυτό. Τον πατέρα μου! Πάρτε τα όλα, δεν με νοιάζει... Να γυρίσω πίσω στα Σεπόλια και να πουλάω cd, δεν με νοιάζει, καν»,

αποκρίθηκε, κάνοντας -σίγουρα- πολλούς πατεράδες να βουρκώσουν. Κάθε του φράση τον ψηλώνει ακόμη περισσότερο στην εκτίμησή μας. [...]

Ζήτησε να μην τον αποκαλούν «Πρωταθλητή» και «MVP». Αρνήθηκε το ότι είναι ο καλύτερος παίκτης στον κόσμο. Επειδή είναι η επιτομή της σεμνότητας. Ο παρείσακτος των Σεπολίων και ο παγκόσμιος Γιάννης είναι το ίδιο πρόσωπο. Το ίδιο ευγενικός, γελαστός και αγαπησιάρης, τότε που είχε ανάγκη να κερδίσει τη συμπάθεια των γύρω του, για να επιβιώσει, αλλά και τώρα, που όλοι «θα σκότωναν» για μια φωτογραφία δίπλα του. Με το δαχτυλίδι του πρωταθλητή στο χέρι του, αμέτρητα ατομικά βραβεία στο σαλόνι, και... ένα καράβι εκατομμύρια στους τραπεζικούς του λογαριασμούς. [...]

Ο Γιάννης δεν είναι μόνο το βιονικό του κορμί, που έγινε αντικείμενο επιστημονικής μελέτης. Δεν είναι μόνο οι άθλοι του, που η ιστορία του μπάσκετ εξακολουθεί να γράφει με χρυσά γράμματα. Είναι, πάνω απ' όλα, μια προσωπικότητα – παράδειγμα προς μίμηση. Πρότυπο. Ο Γιάννης θα 'πρεπε να διδάσκεται στα σχολεία.

Κείμενο 2

[Η Νασούλα ξέρει]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το βιβλίο: Όταν κοιμούνται οι φίλοι μου, Πατάκης 2021 του Αύγουστου Κορτώ.

Η Νασούλα Δημούδη ξέρει γιατί τρώει ξύλο: γιατί αυτό της πρέπει.

Γιατί της πέφτει λάθος το αλάτι στο φαΐ. Γιατί ξεχνάει να ξεσκονίσει τα κουφώματα. Γιατί είναι αφηρημένη και χαζεύει σαν τον χάνο όταν της μιλάς. Γιατί, αντί να σιάχνεται σαν καθωσπρέπει κυρά, όταν βγαίνει απ' το σπίτι, πετιέται στον μανάβη με την παντόφλα και γελάει η γειτονιά. Γιατί μεγάλωσε πια, δεν είναι δροσερή παιδούλα – κοντεύει τα είκοσι εφτά!-, κι η αλλοτινή ομορφιά της ξεθωριάζει. Γιατί δεν ξέρει να επιβάλλει την τάξη στο ίδιο της το σπίτι. Γιατί είναι άχρηστη σαν μάνα, κι έχει κάνει τη Γιώτα, την κόρη της, σαν τα μούτρα της.

Ο κύρης της, ο Αλέκος – γκαραζιέρης με δικό του γκαράζ – ξέρει. Όπως της έχει πει χίλιες φορές: Στ' αμάξι ένα λάθος, ένα μπουλόνι που δεν έσφιξες καλά, ένα καπάκι που δε βίδωσες, μπορεί να σε σκοτώσει. Όλα έχουν τη θέση τους, κι όταν δεν είναι στη θέση τους, τι κάνεις; Τα αρπάζεις με το χέρι και τα συμμορφώνεις, τα βάζεις σε μια σειρά. Και το ίδιο ακριβώς πρέπει να κάνει ο άντρας, ο αφέντης του σπιτιού, όταν το νοικοκυριό κι η φαμίλια του δεν είναι σε σειρά.

ΘΕΜΑΤΑ**ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)****1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Σε 50 περίπου λέξεις να αναφέρεις τους λόγους για τους οποίους ο Γιάννης Αντετοκούνμπο θα έπρεπε να διδάσκεται στα σχολεία, σύμφωνα με τον συντάκτη του Κειμένου 1.

Μονάδες 10**2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Στην πρώτη και στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 ο συντάκτης χρησιμοποιεί την τεχνική της επανάληψης. Να την περιγράψεις με συντομία και να εξηγήσεις πώς, κατά τη γνώμη σου, λειτουργεί στην οργάνωση του κειμένου.

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Ο συγγραφέας του Κειμένου 1 χρησιμοποιεί πλήθος επιθέτων που δεν περιορίζονται στην περιγραφική απόδοση γνωρισμάτων, αλλά στην αξιολόγηση χαρακτηριστικών και συμπεριφοράς. Να γράψεις πέντε τέτοια επίθετα (μονάδες 5) και να δικαιολογήσεις την επιλογή αυτή με κριτήριο το θέμα του κειμένου και την πρόθεση του συντάκτη του (μονάδες 10).

Μονάδες 15**ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)**

Να σχολιάσεις την κατάσταση την οποία βιώνει η Νασούλα (μονάδες 10) στο Κείμενο 2 και να εκφράσεις τα συναισθήματα που σου προκάλεσε η ανάγνωσή του (μονάδες 5). Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100 – 150 λέξεις.

Μονάδες 15

14463-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο Γιάννης Αντετοκούμπο δεν είναι μόνο ένας διεθνώς καταξιωμένος αθλητής, αλλά και μια γοητευτική προσωπικότητα, πρότυπο που θα έπρεπε να διδάσκεται στα σχολεία, διότι:

- Αν και δεν έχει λάβει φροντισμένη μόρφωση κάθε του τοποθέτηση είναι ουσιαστική και φιλοσοφημένη
- Η λάμψη της δημοσιότητας δεν τον έχει αλλοτριώσει
- Πορεύεται με αξίες, όπως αυτή της οικογένειας, κάτι που φάνηκε πρόσφατα σε αναφορά για τον νεκρό πατέρα του
- Παρά τους σημαντικούς τίτλους και την μυθική του περιουσία, παραμένει σεμνός και κερδίζει τη συμπάθεια όλων.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Το κείμενο αρχίζει και τελειώνει με τη διαπίστωση ότι ο Γ. Αντετοκούμπο δεν είναι μόνο ένας καταξιωμένος αθλητής, αλλά και ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος και γι' αυτό θα έπρεπε να διδάσκεται στα σχολεία. Η επιλογή της επανάληψης:

- Εισάγει τον αναγνώστη στο θέμα στην αρχή του κειμένου και το συνοψίζει στο τέλος, άρα λειτουργεί ως στοιχείο συνεκτικότητας.
- Επίσης, αποδίδει emphaticά τη βασική θέση του συντάκτη του κειμένου και προσελκύει το ενδιαφέρον του αναγνώστη ενεργοποιώντας τον προβληματισμό του.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να επιλέξει ενδεικτικά πέντε από τα παρακάτω επίθετα:

14463-Λύση

«πραγματικός, αυθεντικός, ανυπόκριτος, αυτόφωτος, παγκόσμιος, ευγενικός, γελαστός, αγαπησιάρης»

- Με τα επίθετα αυτά σκιαγραφείται η μοναδική προσωπικότητα του Γ. Αντετοκούμπο, ο οποίος είναι και το πρόσωπο για το οποίο γίνεται λόγος στο Κείμενο 1. Ο αρθρογράφος δικαιολογεί, γιατί ο άνθρωπος αυτός πρέπει να αποτελεί πρότυπο για τους νέους, πρόταση που αποτελεί την κύρια έννοια του κειμένου.
- Με τα παραπάνω αξιολογικά επίθετα ο πομπός κατευθύνει τον αναγνώστη, ώστε να διαμορφώσει θετική άποψη για τον χαρακτήρα του αθλητή. Δημιουργεί κλίμα συμπάθειας προς το αναφερόμενο πρόσωπο και ευαισθητοποιεί σχετικά με το θέμα της εύρεσης σωστών προτύπων για τους νέους.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να στηριχτεί στα δεδομένα του κειμένου και να υποστηρίξει πως:

- Η Νασούλα είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας και φαίνεται πως μέσα της θεωρεί αυτό που της συμβαίνει σωστό και δικαιολογημένο («γιατί αυτό της πρέπει»).
- Υιοθετεί τον τρόπο σκέψης του θύτη – συζύγου της – και ενοχοποιεί τον εαυτό της, τα λάθη και τις ανεπάρκειές της («της πέφτει λάθος το αλάτι... ξεχνάει να ξεσκονίσει... είναι αφηρημένη... μεγάλωσε πια, δεν είναι δροσερή παιδούλα... κι η αλλοτινή ομορφιά της ξεθωριάζει... είναι άχρηστη σαν μάνα, κι έχει κάνει τη Γιώτα, την κόρη της, σαν τα μούτρα της»).
- Αυτοπροσδιορίζεται με βάση τα «πιστεύω» του άντρα της και τον δικαιολογεί απόλυτα, καθώς ο ρόλος του είναι να την «συμμορφώνει», όπως κάνει και με τα υπόλοιπα «εργαλεία» στη δουλειά του («τα αρπάζεις με το χέρι και τα συμμορφώνεις»)

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
Θετικά αξιολογείται η προσωπική ανταπόκριση του μαθητή στο κείμενο που διάβασε. Μπορεί να δηλώσει πως νιώθει θυμό, αγανάκτηση ή ακόμη κι έντονο προβληματισμό για τέτοιου είδους καταστάσεις, τις οποίες συχνά οι γυναίκες αποδέχονται χωρίς αντίδραση. Μπορεί να εκφράσει την επιθυμία του να κινητοποιηθεί και να αναλάβει δράση, προκειμένου να εξαλειφθεί το φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας και των στερεοτυπικών αντιλήψεων για τον ρόλο των δύο φύλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

Πώς διαμορφώνουμε την ταυτότητά μας;

Το κείμενο είναι ανάρτηση στον ιστότοπο: <https://www.sinaisthisi.gr>. Προσπελάστηκε διαδικτυακά στις 14.12.2020

Κάθε άνθρωπος δρα σε ένα κοινωνικό σύστημα με το οποίο αλληλεπιδρά και **αλληλοεπηρεάζεται**. Έτσι, στην εφηβεία, περίοδο κατά την οποία ο έφηβος γίνεται πιο αυτόνομος, αρχίζει να έρχεται σε άμεση επαφή και με άλλους παράγοντες του κοινωνικού του συστήματος πέρα από τους προστατευμένους που, μέχρι τώρα, του είχαν επιτρέψει οι γονείς του. Η πορεία του εφήβου **επηρεάζεται** πλέον και από ψυχοκοινωνικούς παράγοντες, εξαρτώμενος από το περιβάλλον στο οποίο μεγαλώνει.

Αντίστοιχα με το περιβάλλον του, ο έφηβος θα έρθει πιο κοντά σε επαγγέλματα και ρόλους που σχετίζονται με αυτό. Για παράδειγμα, αν βρίσκεται σε απομακρυσμένες ή γεωργικές περιοχές, ενδέχεται να έχει περιορισμένες εναλλακτικές επιλογές για τους ρόλους που καλείται να λάβει στην ενήλικη ζωή. Από την άλλη, στις σύγχρονες αστικές κοινωνίες η ιεράρχηση σκοπών και αξιών και ο καθορισμός ενός σχεδίου δράσης γίνεται έργο δύσκολο και χρονοβόρο¹. Ο έφηβος δέχεται ποικίλα ερεθίσματα από πολλές πηγές, με ασαφείς βάσεις που ενδεχομένως τον προβληματίζουν και του δημιουργούν σύγχυση στην τελική του επιλογή.

Οι έφηβοι, για τη διαμόρφωση της ταυτότητάς τους, **επηρεάζονται** σε μεγάλο βαθμό από τα πρότυπα του κοντινού ή και μακρινού τους περιβάλλοντος. Ορισμένοι έφηβοι **επηρεάζονται** αποκλειστικά από τους γονείς και τους δασκάλους, βρίσκοντας σε αυτούς σταθερά πρότυπα. Στην εποχή των κοινωνικών δικτύων, η πληροφορία διαχέεται τόσο γρήγορα που οι νέοι, όχι μόνο δεν προλαβαίνουν να την αφομοιώσουν, αλλά ενδέχεται να βρίσκονται σε σύγχυση ακόμη περισσότερο, όταν προσπαθούν να ακολουθήσουν τις νέες τάσεις και τα πρότυπα, καθώς αλλάζουν πολύ γρήγορα. Τα πρότυπα που προβάλλονται μέσα από τα κοινωνικά δίκτυα και τα ΜΜΕ βασίζονται περισσότερο σε επιφανειακά, ενθουσιώδη και βραχύχρονα στοιχεία, που δεν ενισχύουν τη διάθεση του εφήβου για τη δημιουργία σταθερής ταυτότητας.

Οι συνομήλικοι του εφήβου είναι μία σταθερή πηγή επιρροής της ταυτότητάς του, καθώς η ανάγκη αποδοχής του από τους φίλους του είναι πολύ μεγάλη σε αυτή την περίοδο. Έτσι, ο

έφηβος χρειάζεται να ακολουθεί ορισμένα πρότυπα (ντύσιμο, ομιλία, δραστηριότητες κτλ), για να ενταχθεί σε μία συγκεκριμένη παρέα, ταυτίζοντας την πιθανή ενσωμάτωσή του σε αυτήν με την αυτοεκτίμησή του.

Κείμενο 2

Η ΠΟΡΤΟΚΑΛΕΝΙΑ

Το ποίημα αυτό του Οδυσσέα Ελύτη βρίσκεται στην ποιητική συλλογή: Ο Ήλιος ο Πρώτος, εκδόσεις Ίκαρος.

Τόσο πολύ τη μέθυσε ο χυμός του ήλιου
 Που έγειρε το κεφάλι της και δέχτηκε να γίνει
 Σιγά – Σιγά: η μικρή Πορτοκαλένια

Έτσι καθώς γλαυκόλαμπαν οι εφτά ουρανοί
 Έτσι καθώς αγγίξαν μια φωτιά τα κρύσταλλα
 Έτσι καθώς αστράψανε χελιδονοουρές
 Σάστισαν πάνω οι άγγελοι και κάτω οι κοπελιές
 Σάστισαν πάνω οι πελαργοί και κάτω τα παγόνια
 Κι όλα μαζί συνάχτηκαν κι όλα μαζί την είδαν
 Κι όλα μαζί τη φώναξαν: Πορτοκαλένια!

Μεθάει το κλήμα κι ο σκορπιός μεθάει ο κόσμος όλος
 Όμως της μέρας η κεντιά τον πόνο δεν αφήνει
 Τη λέει ο νάνος ερωδιός μέσα στα σκουληκάκια
 Τη λέει ο χτύπος του νερού μεσ' στις χρυσοστιγμές
 Τη λέει κι ο δρόσο στου καλού βοριά το απάνω χείλι:

Σήκω μικρή μικρή μικρή Πορτοκαλένια!
 Όπως σε ξέρει το φιλί κανέννας δεν σε ξέρει
 Μήτε σε ξέρει ο γελαστός Θεός

αληθινή

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Που με το χέρι του ανοιχτό στη φλογερή αντηλιά
Γυμνή σε δείχνει στους τριανταδού του ανέμους!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)



1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να χαρακτηρίσεις τις παρακάτω προτάσεις ως Σωστές (Σ) ή Λανθασμένες (Λ), σύμφωνα με το κείμενο 1.

- α. Η σχέση ανάμεσα στο άτομο και το κοινωνικό του περιβάλλον είναι αμφίδρομη.
- β. Τα ερεθίσματα που δέχεται ο νέος από το περιβάλλον του είναι κατανοητά και δεν του αφήνουν περιθώριο σύγχυσης.
- γ. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ενισχύουν την προσπάθεια του νέου να δημιουργήσει μια σταθερή ταυτότητα.
- δ. Η ταυτότητα κάθε ανθρώπου επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τους συνομηλίκους του σε κάθε ηλικία.
- ε. Η ένταξη ενός εφήβου σε μία παρέα μπορεί να διευκολυνθεί, όταν ακολουθούνται κάποια κοινά πρότυπα.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η δεύτερη παράγραφος του Κειμένου 1 οργανώνεται με τη μέθοδο της σύγκρισης – αντίθεσης. Να επιβεβαιώσεις με σχετικές αναφορές την παραπάνω άποψη (μονάδες 4) και να αιτιολογήσεις την επιλογή του συντάκτη του κειμένου (μονάδες 6).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«Ορισμένοι έφηβοι επηρεάζονται αποκλειστικά από τους γονείς και τους δασκάλους» (3^η παράγραφος)
Τι είδους σύνταξη (ενεργητική ή παθητική) επιλέγεται στην παραπάνω πρόταση του Κειμένου 1; (μονάδες 3) Να τη μετατρέψεις στην αντίθετη (μονάδες 3) και να δηλώσεις τις διαφορές που παρατηρείς μετά την μετατροπή σε επίπεδο ύφους (μονάδες 5). Γιατί, κατά τη γνώμη σου, το ρήμα

«επηρεάζονται» επαναλαμβάνεται στο Κείμενο 1; Η επανάληψη αυτή σχετίζεται με το θέμα του κειμένου και γιατί; (μονάδες 4)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο κείμενο 2 όλη η φύση φαίνεται να είναι ζωντανή και να κινείται γύρω από την Πορτοκαλένια. Αφού επιβεβαιώσεις την παραπάνω θέση με πέντε σχετικές αναφορές (μονάδες 5), να περιγράψεις πώς φαντάζεσαι τη νεαρή κοπέλα τόσο εξωτερικά όσο και εσωτερικά, βασισμένος/η στο ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη (μονάδες 10). Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15



αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14464-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

α. Σ

β. Λ

γ. Λ

δ. Σ

ε. Σ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συντάκτης του κειμένου επιχειρεί να αποδείξει πως το περιβάλλον καθορίζει τη μελλοντική πορεία ενός εφήβου. Για να ενισχύσει την αξιοπιστία του αντιπαραβάλλει την κατάσταση που ισχύει στην επαρχία με αυτή που ισχύει στα μεγάλα αστικά κέντρα. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρει ότι ενώ στην επαρχία ο έφηβος έχει περιορισμένο εύρος επιλογών, στις μεγαλουπόλεις είναι τόσα πολλά τα ερεθίσματα που τελικά του βρίσκεται σε σύγχυση. Μέσω της αντιπαραθέσης αναδεικνύονται πιο έντονα οι διαφορές. Η σύγκριση πραγματώνεται γλωσσικά με τη διαρθρωτική φράση «Από την άλλη» και τονίζει περισσότερο τα παραδείγματα που δίνονται αντιθετικά για την απόδειξη της θέσης.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Στην πρόταση επιλέγεται η παθητική σύνταξη.

14464-Λύση

- Ενεργητική Σύνταξη: *Οι γονείς και οι δάσκαλοι επηρεάζουν αποκλειστικά ορισμένους εφήβους.*
- Μετά τη μετατροπή δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στο Υποκείμενο της πρότασης, δηλαδή στους γονείς και τους δασκάλους. Το ύφος καθίσταται πιο απλό και καθημερινό, ο λόγος πιο άμεσος και ζωηρός και το κείμενο περισσότερο εύληπτο.
- Το ρήμα «επηρεάζονται» επαναλαμβάνεται γιατί το ίδιο το θέμα του κειμένου είναι οι παράγοντες εκείνοι που επιδρούν στη διαμόρφωση της ταυτότητας ενός εφήβου και τον επηρεάζουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Έτσι, τονίζεται emphatically η έννοια της επιρροής του νέου από το περιβάλλον του (κύριος προβληματισμός).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ο/Η μαθητής /τρια μπορεί να εξηγήσει με ποιο τρόπο η φύση όλη είναι συγκεντρωμένη γύρω από την νεαρή κοπέλα, αναφερόμενος σε συγκεκριμένους στίχους:

- Ο ίδιος ο ήλιος τη λούζει με το φως του και τη μεθάει (στ.1),
- ο ουρανός λάμπει για χάρη της (στ.4),
- τα χελιδόνια σχίζουν τον αέρα (στ.6),
- οι πελαργοί στον αέρα και τα παγόνια στη γη ξαφνιάζονται από την ομορφιά της (στ.8),
- το κλήμα, ο σκορπιός και ολόκληρος ο κόσμος μεθάει κοντά της (στ. 11)
- ο ερωδιός, τα σκουληκάκια και το ίδιο το νερό (στ. 13 -14) εκφράζουν τον πόνο της καθημερινότητας.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Στο δεύτερο ερώτημα αξιολογείται θετικά η δημιουργική φαντασία του μαθητή και ο βαθμός κατάκτησης του ποιήματος, μέσω της εσωτερίκευσης μιας εικόνας για τη μικρή Πορτοκαλένια.

Μπορεί να την φανταστεί ως μία όμορφη κοπέλα με ζεστό χαμόγελο και με ένα πρόσωπο φωτεινό και χαμογελαστό, ως μια ήσυχη και σεμνή προσωπικότητα που γοητεύει τους πάντες με την γλύκα και την εσωστρέφειά της ή όπως αλλιώς εκείνος/η επιθυμεί, βασισμένος/η πάντα στα δεδομένα του κειμένου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)**Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ****Κείμενο 1****Εφηβική Ηλικία: Οι σχέσεις με τους γονείς και τους φίλους**

Το παρακάτω κείμενο έχει δημοσιευτεί στις 4.9.2015 στον ιστότοπο iatronet.gr και υπογράφεται από την Γεωργία Τριανταφύλλου, Ψυχολόγο.

Η εφηβική ηλικία είναι μια περίοδος που χαρακτηρίζεται από γρήγορη σωματική αύξηση και ραγδαίες βιοσωματικές αλλαγές, έντονη συναισθηματικότητα και ετερόφυλο ενδιαφέρον, αφηρημένη σκέψη και ιδεαλισμό¹, προσωπικές αξίες και κρίση ταυτότητας. Αλλαγές υφίστανται σε όλους τους τομείς, βιοσωματικό, νοητικό τομέα, συναισθηματικό και κοινωνικό.

Όσον αφορά τον κοινωνικό τομέα, η τάση για ανεξαρτητοποίηση από την οικογένεια και για συμμόρφωση προς την ομάδα των ομηλικών φθάνει στο αποκορύφωμά της. Ο έφηβος νιώθει έντονη την επιθυμία να ανεξαρτητοποιηθεί από τους γονείς, γεγονός το οποίο γίνεται αιτία συχνών προστριβών, έως και διακοπής της επικοινωνίας μεταξύ γονέων και παιδιού. Παράλληλα, η επιθυμία του εφήβου για κοινωνική αποδοχή οδηγεί στην τυφλή, πολλές φορές, συμμόρφωση και υποταγή στην ομάδα των συνομηλικών. Οι ομάδες αυτές αποτελούν ένα είδος «κλειστής κοινωνίας» με δικό τους κώδικα επικοινωνίας και με εξειδικευμένες μορφές συμπεριφοράς για τα μέλη.

Οι συνομήλικοι διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ομαλή ανάπτυξη των εφήβων. Εκτός από την ικανοποίηση που δίνει το αίσθημα του «ανήκειν», πολλές έρευνες καταδεικνύουν ότι η ποιότητα των σχέσεων με τους συνομηλικούς στην εφηβεία αποτελεί σημαντικό δείκτη για την επιτυχή προσαρμογή στη μετέπειτα ενήλικη ζωή. Οι κακής ποιότητας σχέσεις με τους συνομηλικούς συσχετίζονται με ένα ευρύ φάσμα προβλημάτων στην ενήλικη ζωή, προβλήματα συμπεριφοράς, επαγγελματικά προβλήματα, συντροφικά κτλ. Οι σχέσεις με τους συνομηλικούς συνεισφέρουν μοναδικά την ανάπτυξη του ατόμου, καθώς επηρεάζουν την ικανότητα του εφήβου να σχετίζεται με άλλους, την ανάπτυξη του κοινωνικού ελέγχου και την απόκτηση κοινωνικών αξιών. Στην ανάπτυξη του εφήβου, επίσης, σημαντική επίδραση ασκεί η φιλία. Οι στενοί φίλοι

¹ φιλοσοφική θεωρία που δέχεται την πρωταρχικότητα του πνεύματος και πως η συνείδηση του ανθρώπου έχει πραγματική υπόσταση

βοηθούν ο ένας τον άλλο να απαλλαγεί από ανεπιθύμητες συμπεριφορές, να αναπτύξει νέες προτιμήσεις, κοινωνικές δεξιότητες και αποτελεσματική έκφραση των ιδεών του. Ακόμη, η φιλία βοηθά τον έφηβο να τονώσει την αυτοεκτίμησή του, να αντιμετωπίσει τα δικά του συναισθήματα και των άλλων και να συνειδητοποιήσει ότι και άλλα άτομα συμμερίζονται ίδιες αμφιβολίες, ελπίδες, φόβους και συναισθήματα.

Σύμφωνα με τον Erikson, εξωτερικεύοντας οι έφηβοι τις σκέψεις τους και τις διαθέσεις τους στους φίλους τους, αντιλαμβάνονται πληρέστερα τον εαυτό τους και διαμορφώνουν ευκολότερα μια σαφή και ολοκληρωμένη ταυτότητα. Η επίδραση των συνομηλίκων στους εφήβους ασκείται μέσα από δύο σημαντικές ψυχολογικές διαδικασίες, της κοινωνικής σύγκρισης και της συμμόρφωσης. Οι συνομήλικοι δίνουν ευκαιρίες στον έφηβο να συγκρίνει τη συμπεριφορά του και τις δεξιότητές του με τις αντίστοιχες συμπεριφορές και δεξιότητες των συνομηλίκων του. Αυτή η διαδικασία ονομάζεται κοινωνική σύγκριση και παρουσιάζεται και στις άλλες ηλικιακές περιόδους, όχι μόνο στην εφηβεία, αλλά στην εφηβεία φαίνεται να έχει πολύ μεγαλύτερη ισχύ.

Η ευαισθησία των εφήβων στην κοινωνική σύγκριση μπορεί να έχει και θετικά και αρνητικά αποτελέσματα. Η κοινωνική σύγκριση οδηγεί στην υιοθέτηση συγκεκριμένων ενεργειών, όπως και σε αλλαγή στην αυτοεκτίμηση και την αυτοεικόνα, σε εμμονή με ορισμένες δραστηριότητες και επιδρά και σε άλλους τομείς, προσωπικούς και κοινωνικούς.

Κείμενο 2

[Θα 'παιρνε τον δρόμο της θάλασσας]

Το απόσπασμα είναι από το βιβλίο της Ιωάννας Καρυστιάνη, Μικρά Αγγλία (εκδόσεις Καστανιώτη). Η ιστορία αναφέρεται στη ζωή των ναυτικών και των οικογενειών τους τη δεκαετία του '40 στην Άνδρο.

Ο γερο – Σαλαφέρος την κοπανούσε από το σπίτι την αυγή, δεν έπινε ούτε καφέ με τη γυναίκα του. Ο καημένος ο μικρός (Σάββας) βαριόταν μέσα σε τόσο πολλές γυναίκες, νονά, μαμά, θεία, αδερφές, ξαδέρφες α΄ και β΄, Αννεζιώ, Ελένη και σμήνη επισκεπτριών που γουργούριζαν ασταμάτητα στις κουζίνες, στα παρακούζινα, στις αυλές και στις σάλες, πολύ μοναχικό παιδί, στενοχωριόταν ο Βατοκούζης για το γιο του, τον παραφύλαγε με τρόπο να χαρχαλεύει τα εργαλεία και ν΄ανοιγοκλείνει την πένσα ή το κλαδευτήρι, έτσι, άσκοπα, να βαράει σημάδι στους κορμούς των ευκαλύπτων χωρίς παρέα και παραμιλώντας ν΄ατενίζει με τις ώρες το πέλαγος, ασάλευτος.

Δεν το 'χε χωνέψει ότι το παιδί θα 'παιρνε το δρόμο της θάλασσας, ήθελε και δεν ήθελε να δει τον Σάββα στα βαπόρια, τις προάλλες γερμανικά υποβρύχια U-boat βύθισαν το βρετανικό επιβατηγό ΑΘΕΝΙΑ, όλοι δαγκώθηκαν με την είδηση, ο νεαρός Βατοκούζης έψαχνε το πανωχείλη του παρακαλώντας την Παναγία να του φυτρώσει στα γρήγορα ένα καλό μουστάκι να ξαμοληθεί στους ωκεανούς να πάρει εκδίκηση.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 60 περίπου λέξεις να παρουσιάσεις τον τρόπο που οι παρέες συνομήλικων επιδρούν στην ψυχосύνθεση του εφήβου, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο στο Κείμενο 1 γίνεται η νοηματική και γλωσσική σύνδεση ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη παράγραφο.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

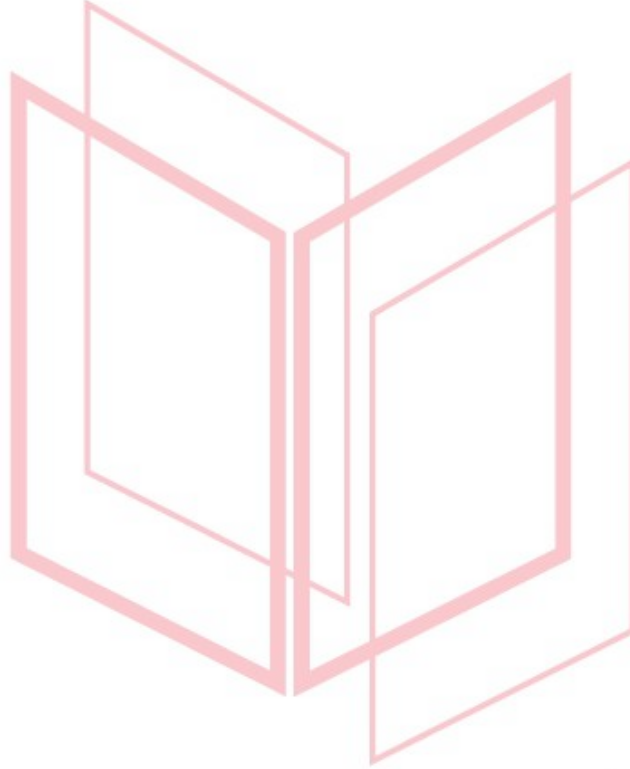
«Σύμφωνα με τον Erikson, εξωτερικεύοντας οι έφηβοι τις σκέψεις τους και τις διαθέσεις τους στους φίλους τους, αντιλαμβάνονται πληρέστερα τον εαυτό τους και διαμορφώνουν ευκολότερα μια σαφή και ολοκληρωμένη ταυτότητα.» (4η παράγραφος): Γράψε ξανά την παραπάνω περίοδο λόγου του Κειμένου 1 αντικαθιστώντας τη μετοχή με δευτερεύουσα επιρρηματική πρόταση (μονάδες 5). Στη συνέχεια γράψε από μια συνώνυμη λέξη (στον ίδιο γραμματικό τύπο) για τις λέξεις «εξωτερικεύοντας» και «πληρέστερα» προσέχοντας ώστε να μην αλλάξει το νόημα. (μονάδες 10)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να σχολιάσεις τη συναισθηματική κατάσταση του μικρού Σάββα Βατοκούζη με βάση τα στοιχεία που δίνονται από την αφήγηση στο Κείμενο 2 (μονάδες 10). Πώς θα ένιωθες εσύ, αν ήσουν στη θέση του ήρωα της αφήγησης(μονάδες 5); Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

Μονάδες 15



αφημπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14465-Λύση

Ελληνική Γλώσσα (Νεοελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία)

Α΄ Τάξη Ημερήσιου και Εσπερινού Γενικού Λυκείου

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι παρέες συνομηλίκων έχουν σημαντική επίδραση στην ψυχοσύνθεση του εφήβου καθώς

- του δημιουργούν ευχάριστα συναισθήματα μέσω της αίσθησης ότι ανήκει σε ένα ξεχωριστό σύνολο.
- σηματοδοτούν την επιτυχημένη ή μη κοινωνικοποίησή του σε όλους τους τομείς.
- συμβάλλουν στην ανάπτυξη του, καθώς επηρεάζουν τις σχέσεις και τις αξίες του.
- διαμορφώνουν την γενικότερη συμπεριφορά και τις προτιμήσεις του, ενισχύοντας έτσι την αυτοπεποίθηση και καλλιεργώντας την ενσυναίσθησή του.
- τον βοηθούν να προσδιορίσει με σαφήνεια την ταυτότητα του.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρώτη παράγραφος αναφέρεται γενικά στις αλλαγές, οι οποίες συντελούνται σε όλους τους τομείς κατά την περίοδο της εφηβείας, ενώ η δεύτερη αναφέρεται ειδικότερα στις αλλαγές στον κοινωνικό τομέα.

Η μετάβαση από το γενικό στο ειδικό πραγματώνεται γλωσσικά με το επίθετο «κοινωνικό» στο τέλος της πρώτης παραγράφου και με τη φράση «Όσον αφορά τον κοινωνικό τομέα» με την οποία ξεκινά η δεύτερη παράγραφος.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- «Σύμφωνα με τον Erikson, όταν οι έφηβοι εξωτερικεύουν τις σκέψεις και τις διαθέσεις τους στους φίλους τους, αντιλαμβάνονται πληρέστερα τον εαυτό τους και διαμορφώνουν μια σαφή και ολοκληρωμένη ταυτότητα.»
- εκφράζοντας, εκδηλώνοντας, αποκαλύπτοντας, φανερώνοντας / καλύτερα, πιο ολοκληρωμένα

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

14465-Λύση

Ο μικρός Σάββας είναι ένα μοναχικό παιδί που φαίνεται ότι επιθυμεί να γίνει ναυτικός. Η επιθυμία του αυτή απορρέει από το γεγονός ότι έχει γεννηθεί και μεγαλώνει στην Άνδρο, ένα νησί με ανάλογη παράδοση, οπότε μάλλον η επιλογή του αυτή μοιάζει με μονόδρομο. Η επιθυμία του αυτή αποτυπώνεται στην εικόνα που ατενίζει με τις ώρες το πέλαγος παραμιλώντας. Ίσως για αυτό τον λόγο νιώθει μονότονα όλη την ημέρα στο περιβάλλον της οικογένειας: Ο παππούς φεύγει από το πρωί και «βαριόταν μέσα σε τόσο πολλές γυναίκες», και «σμήνη επισκεπτριών που γουργούριζαν ασταμάτητα στις κουζίνες, στα παρακούζινα, στις αυλές και στις σάλες». Στο σημείο αυτό της αφήγησης υπάρχει ένας τόνος απαξίωσης των εργασιών και της συμπεριφοράς των γυναικών, αυτός προβάλλεται με την αντίθεση του μοναχικού παιδιού που παίζει με τα εργαλεία (αντρική ενασχόληση) ή άσκοπα σημαδεύει τους κορμούς των ευκαλύπτων. Το επίρρημα «άσκοπα» δηλώνει ότι σκοτώνει την ώρα του, η επιθυμία του είναι η θάλασσα, όπως φαίνεται ενδεικτικά στο τέλος του αποσπάσματος. (έψαχνε το πανωχείλι του παρακαλώντας την Παναγία να του φυτρώσει στα γρήγορα ένα καλό μουστάκι να ξαμοληθεί στους ωκεανούς να πάρει εκδίκηση).

Το δεύτερο ερώτημα σχετίζεται με τον βαθμό πρόσληψης του κειμένου και οι απαντήσεις ποικίλουν, ανάλογα με τα συναισθήματα που προκάλεσε η αφήγηση στον/στη μαθητή/τρια.

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ελληνική Γλώσσα (Νεοελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία)

Α΄ Τάξη Ημερήσιου και Εσπερινού ΓΕΛ

Κείμενο 1

Πριν από τον ψυχολόγο, ακούστε τα παιδιά σας

Η Κατερίνα Χατζηκαλλία-Κουνιάκη είναι ψυχολόγος με ειδικευση στη θεραπεία παιδιών κι εφήβων. Ακολουθεί απόσπασμα της συνέντευξής στη σελίδα <https://www.livemedianews.gr> στις 22/102019

-Παρ' ότι δεν υπάρχουν έτοιμες συνταγές - λύσεις για ευτυχισμένη ενηλικίωση ποιες βασικές οδηγίες-συμβουλές θα δίνετε;

- Μετά από 16 χρόνια κλινικής πράξης και καθημερινής επαφής με εκατοντάδες γονείς, παιδιά και εφήβους, τα δύο βασικότερα στοιχεία, για να γίνει ένα παιδί ευτυχισμένος ενήλικας, θεωρώ ότι είναι: Πρώτον, το αίσθημα αγάπης, αποδοχής και ασφάλειας που καλλιεργείται από τη στάση των γονιών προς το παιδί, από την ώρα που αυτό γεννιέται. Πρόκειται για μια στάση αποδοχής, ενθάρρυνσης και διόλου επικριτική, ώστε το παιδί να νιώσει ότι οι πιο σημαντικοί άνθρωποι στη ζωή του το αγαπούν και το αποδέχονται ακόμη κι όταν κάνει λάθη ή δεν τα καταφέρνει καλά κι έτσι να αγαπήσει κι αυτό με τη σειρά του τον εαυτό του.

Και δεύτερον, η ευελιξία των γονιών, κυρίως με τον έφηβο. Όταν το παιδί περνάει από την παιδική ηλικία στην εφηβεία, τα πράγματα αλλάζουν και το παιδί από εξαρτημένο ον επιθυμεί να γίνει ανεξάρτητο και να διαφοροποιηθεί από τους γονείς, απορρίπτοντάς τους συνήθως. Στη φάση αυτή είναι που θα εκδηλώσει και πολλές αντιδράσεις προς τους γονείς και πιθανώς να υπάρξουν συγκρούσεις μεταξύ τους. Οι γονείς εδώ, λοιπόν, θα πρέπει να επιδείξουν ευελιξία, να κάμψουν την όποια άκαμπτη στάση τους και να «ακούν» περισσότερο τον έφηβο, δείχνοντάς του κιόλας ότι παίρνουν στα σοβαρά τις απόψεις του.

-Τι τρομάζει τους γονείς από τη συμπεριφορά των παιδιών σήμερα;

- Πολλά, για να μην πω όλα! Κι αυτό δεν έχει να κάνει μόνον με τη συμπεριφορά των παιδιών (αν είναι τρομακτική ή όχι) αλλά έχει να κάνει και με τις προσδοκίες και απαιτήσεις των γονιών που έχουν αλλάξει τα τελευταία χρόνια. Διότι, οι γονείς των τελευταίων ετών θέλουν κι επιδιώκουν να τα κάνουν όλα και πάντα σωστά με /για το παιδί τους, ώστε αυτό να μην «μείνει πίσω», να μην αποτύχει ή να μην καταστρέψει το μέλλον του. Έτσι, βιώνουν μεγάλη αγωνία και προσπαθούν να μην τους ξεφύγει τίποτα που μπορεί να αποτελέσει πρόβλημα.

Κείμενο 2**[Μαργαρίτα Περδικάρη]**

Απόσπασμα από το ομώνυμο διήγημα στο «Το τέλος της μικρής μας πόλης» του Δημήτρη Χατζή, εκδόσεις Ζώδιο, 1989.

Όταν οι Γερμανοί την τουφέκισαν, στις αρχές του καλοκαιριού του 1944, λίγο πριν την απελευθέρωση, η Μαργαρίτα δεν είχε πατήσει ακόμα τα είκοσι χρόνια της. Το λιγνό κορμί της βάσταξε μ' απίστευτη αντοχή όλες τις κακουχίες της φυλακής, το στόμα της έμεινε κλεισμένο σ' όλα τα μαρτύρια που μαθεύτηκε πώς της κάνανε. Και στάθηκε μπροστά στο απόσπασμα χαμογελώντας το πικρό χαμόγελο της οικογένειας των Περδικάρηδων. Αυτό το τελευταίο για το χαμόγελο το 'πε ο παπάς, που με την απαραίτητη παρουσία του στις θανατικές εκτελέσεις, επικυρώνει, σ' όνομα του Καίσαρος, την απόδοση της ψυχής στο Θεό. Ο ίδιος είπε πως, όταν σήκωσαν τα ντουφέκια, η μικρή Μαργαρίτα κούνησε το χέρι της κ' είπε ένα ακατανόητο καληνύχτα, μάλιστα δεν είπε καληνύχτα, είπε ακριβώς – «καληνύχτα ντε...».

Είταν η πρώτη γυναίκα στη δική μας πόλη που πέθαινε με τέτοιο τρόπο. Ως τα τότες οι γυναίκες εκεί ξέρανε μόνο να πεθαίνουν αμίλητες στο κρεβάτι ή το στρώμα τους απ' αρρώστιες κι από γεράματα, πεθαίνανε πάνω στη γέννα ή τη λεχωνιά τους, από το μαράζι της φτώχειας, της κακής παντριάς ή της ξενητιάς των αντρών τους – τέτοια πράγματα π' ο καθενας τα βρίσκει πολύ φυσικά. Αν πεις και για τις γυναίκες από το δικό της το σόι, οι γυναίκες των Περδικάρηδων πέθαιναν από γεροντοχτικιό, από κρίσεις νευρικές και καρδιακές – γεροντοκόρες το πλείστον. Τελευταία στο σόι τους η Μαργαρίτα πέθανε κι αυτή ανυμμένα¹.

ΘΕΜΑΤΑ**ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)**

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 50 περίπου λέξεις να παραθέσεις συνοπτικά τις βασικές συμβουλές – οδηγίες που απευθύνει στο Κείμενο 1 η ψυχολόγος στους γονείς των εφήβων.

Μονάδες 10

¹ανυμμένα: χωρίς να έχει παντρευτεί

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις τον τρόπο με τον οποίο γίνεται νοηματικά η σύνδεση ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

«Οι γονείς εδώ, λοιπόν, πρέπει να μπορούν να δείξουν ευελιξία, να κάμψουν την όποια άκαμπτη στάση τους και να αρχίσουν να «ακούν» περισσότερο τον έφηβο, δείχνοντάς του κιόλας ότι παίρνουν στα σοβαρά τις απόψεις του».

Το ύφος του κειμένου στο παραπάνω χωρίο(Κείμενο 1)θα μπορούσε να χαρακτηριστεί:

- α. Ειρωνικό
- β. Συμβουλευτικό
- γ. Τυπικό

Να δικαιολογήσεις την απάντησή σου με κριτήριο τους ρηματικούς τύπους του χωρίου.

Μονάδες 15**ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)**

Σε 100 -150 λέξεις να σκιαγραφήσεις την προσωπικότητα της Μαργαρίτα Περδικάρη, αντλώντας στοιχεία από το κείμενο 2 (μον.10). Ποιες σκέψεις σου γεννιούνται διαβάζοντας την ιστορία της νεαρής αυτής γυναίκας, λαμβάνοντας υπόψη το κοινωνικό πλαίσιο στο οποίο μεγάλωσε;

Μονάδες 15

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η ψυχολόγος δίνει δύο βασικές συμβουλές στους γονείς: Πρώτον, να καλλιεργούν ένα κλίμα αγάπης, αποδοχής και ασφάλειας στις σχέσεις τους με τα παιδιά τους και να είναι ενθαρρυντικοί, ακόμη κι όταν ο έφηβος σφάλει. Δεύτερον, να δείχνουν μια γενικότερη ευελιξία απέναντι στη συμπεριφορά του, αλλά και σεβασμό στις απόψεις του.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη δεύτερη παράγραφο παρουσιάζεται η δεύτερη συμβουλή της ψυχολόγου προς τους γονείς. Η προσθήκη της νέας συμβουλής δηλώνεται με το «και», ενώ οι διαρθρωτικές λέξεις: «πρώτον – δεύτερον» πραγματώνουν γλωσσικά τη σχέση σειράς – αρίθμησης συνδέοντας νοηματικά τις δύο παραγράφους, που περιέχουν τις δύο αντίστοιχα συμβουλές της ψυχολόγου.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

β. Συμβουλευτικό

Το ρήμα της κύριας πρότασης είναι το «πρέπει» (δεοντική τροπικότητα), ενώ γίνεται ευρεία χρήση της υποτακτικής έγκλισης («να επιδείξουν», «να κάμψουν», να «ακούν»).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ο μαθητής ή η μαθήτρια μπορεί να επισημάνει πως Η Μαργαρίτα Περδικάρη παρουσιάζεται ως μία γενναία νεαρή γυναίκα, η οποία

- δε δειλιάζει όχι μόνο να οργανωθεί στην αντίσταση ενάντια στην Γερμανική κατοχή αλλά και να σταθεί χαμογελαστή απέναντι στο εκτελεστικό απόσπασμα (*«στάθηκε μπροστά στο απόσπασμα χαμογελώντας το πικρό χαμόγελο της οικογένειας των Περδικάρηδων»*), απευθύνοντας του ακόμη κι έναν ειρωνικό χαιρετισμό (*«όταν σήκωσαν τα ντουφέκια, η μικρή Μαργαρίτα κούνησε το χέρι της κ' είπε ένα ακατανόητο καληνύχτα, μάλιστα δεν είπε καληνύχτα, είπε ακριβώς – «καληνύχτα ντε...»*).
- Άντεξε τα βασανιστήρια των κατακτητών, αλλά και τον εγκλεισμό της στην φυλακή με πείσμα και αυταπάρνηση, χωρίς να προδώσει τα ονόματα των συμπατριωτών της (*«Το λιγνό κορμί της βάσταξε μ' απίστευτη αντοχή όλες τις κακουχίες της φυλακής, το στόμα της έμεινε κλεισμένο σ' όλα τα μαρτύρια που μαθεύτηκε πώς της κάνανε»*).

Στο δεύτερο υποερώτημα αξιολογείται η προσωπική ανταπόκριση του μαθητή στο κείμενο που διάβασε. Μπορεί να εκφράσει:

- Προβληματισμό, καθώς η ηρωίδα είναι μια ανυπότακτη και ανεξάρτητη γυναίκα, η οποία δρα μέσα σε ένα κοινωνικό περιβάλλον που κρατούσε τις γυναίκες μέσα στο σπίτι, δέσμιες των συζύγων, των πατεράδων ή ακόμη και των άρρενων αδερφών τους, χωρίς αυτονομία και ελεύθερη βούληση (*«Ός τα τότες οι γυναίκες εκεί ξέρανε μόνο να πεθαίνουν αμίλητες στο κρεβάτι ή το στρώμα τους απ' αρρώστιες κι από γεράματα, πεθαίνανε πάνω στη γέννα ή τη λεχωνιά τους, από το μαράζι της φτώχειας, της κακής παντριάς ή της ξενητιάς των αντρών τους»*).
- Θαυμασμό, καθώς, στις περισσότερες περιπτώσεις, οι γυναίκες, που έπαιρναν την πρωτοβουλία να διαφοροποιηθούν και να μην κάνουν πράγματα από εκείνα που *«ο καθένας τα βρίσκει πολύ φυσικά»*, είχαν να αντιμετωπίσουν και την κοινωνική κατακραυγή.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

Ζωή μετά τα 50: πώς μπορούμε να μετατρέψουμε τα γηρατειά σε «κερδισμένο χρόνο»

Με αφορμή το δοκίμιό του με τίτλο «Un Instante Eterno» («Μια Αιώνια Στιγμή») που κυκλοφόρησε στην Ισπανία ο 72χρονος φιλόσοφος και συγγραφέας, Πασκάλ Μπρυκνέρ, παραχώρησε μια συνέντευξη στην εφημερίδα La Razon της Μαδρίτης, στην οποία εκφράζει τις απόψεις του για τα γηρατειά. Το κείμενο αντλήθηκε από το www.iefimerida.gr 04/10/2021 και διασκευάστηκε για τις ανάγκες της εξέτασης

- Οι άνθρωποι δεν θέλουν απλά να ζήσουν περισσότερο, αλλά να παραμείνουν νέοι...

- Το ιδανικό είναι να ζήσει κανείς για μεγάλο διάστημα, αλλά να παραμείνει και νέος μέχρι τέλους. Θα ήταν υπέροχο να μπορέσουμε να κρατήσουμε την εμφάνιση ενός 40χρονου ή μιας 40χρονης μέχρι τα 80. Αλλά η επιμήκυνση του προσδόκιμου ζωής είναι ταυτόχρονα και η επιμήκυνση των γηρατειών, με τις ρυτίδες τους, τις ασθένειες, την κόπωση και όλες τις άλλες καταστροφικές τους επιπτώσεις».

- Η ανθρωπολογία διδάσκει ότι οι πρωτόγονες κοινωνίες έτρεφαν σεβασμό στους ηλικιωμένους, ως συνώνυμους της γνώσης. Στη Δύση ο ηλικιωμένος είναι συνώνυμος της γήρανσης και της αδεξιότητας. Τι πήγε στραβά;

- Δεν είναι απολύτως ακριβές ότι οι αρχαίες κοινωνίες σέβονταν τους ηλικιωμένους. Πολλοί άνδρες και γυναίκες λόγω χάρη μετά από κάποια ηλικία αποπέμπονταν από τα χωριά τους και τους άφηναν να πεθάνουν μόνοι τους στα δάση. Μόνον στη Δύση έγινε προτεραιότητα η φροντίδα των ηλικιωμένων, μολονότι η μεταχείριση που λαμβάνουν σε ορισμένα σπίτια, για παράδειγμα, απέχει μακράν του επιθυμητού. Αλλά σιγά – σιγά η επανάσταση των γηρατειών αγγίζει όλες τις ηπείρους, υποχρεώνοντάς μας να αλλάξουμε τις αντιλήψεις μας για τα διάφορα στάδια της ζωής.

- Ο Σενέκας υποστήριξε ότι ο βίος είναι αρκετά μακρύς, για να επιτύχει κανείς στόχους, αρκεί να μη χάσει κανείς το χρόνο του.

- Συμφωνώ υπό τον όρο ότι γνωρίζουμε εξ΄ αρχής αυτούς τους στόχους, που δεν έχουμε ακόμη πετύχει. Ξοδέψαμε πολλά χρόνια διστάζοντας, αμφιβάλλοντας, κάνοντας αυτό που ο Σενέκας αποκάλεσε «ανόητα πράγματα». Η αύξηση του προσδόκιμου ζωής τώρα μάς επιτρέπει ακριβώς αυτό, να

ξοδέψουμε χρόνια πειραματιζόμενοι, δοκιμάζοντας αδιέξοδα, προτού τελικά βρούμε το σωστό δρόμο. Η ζωή ουδέποτε είναι αρκετά μακριά για εκείνον που αναζητεί ένα νόημα».

- Γιατί ένας 50άρης θεωρείται ότι αρχίζει να παρακμάζει όταν πολλοί μεγάλοι άνδρες πέτυχαν τα μεγαλύτερα επιτεύγματά τους σ' αυτή την ηλικία;

- Η φυσική ωρίμανση, συνώνυμη συχνά με την παρακμή και η ψυχολογική ωρίμανση οδεύουν σε αντίθετες κατευθύνσεις. «Χρειάζονται 60 χρόνια για να γίνεις φιλόσοφος» έλεγε ο Καντ και στην εποχή του η ηλικία αυτή αντιστοιχούσε στα 80 δικά μας χρόνια. Η εξαιρετική λάμψη της ζωής του πνεύματος συνεχίζει να φωτίζει τις μέρες μας, μέχρι την τελευταία. Σκεφτείτε τη μάθηση, τη μελέτη, τη διδασκαλία... εξακολουθούν να είναι πιθανές δραστηριότητες ακόμη και στα τελευταία στάδια της ύπαρξης.

- Και πώς μπορούμε να απολαύσουμε τη ζωή μετά τα 50;

- Μην εγκαταλείπετε τίποτε, πόσο μάλλον τις επιθυμίες σας. Όσο για το πώς θα αντιμετωπίσουμε τον πόνο; Πάρτε παυσίπονα και εμπιστευτείτε την Ιατρική.

Κείμενο 2

Ένας γέρος [1894, 1897]

Το ποίημα είναι του Κ. Καβάφη και ανήκει στη συλλογή τα Ποιήματα 1897-1933, των εκδόσεων Ίκαρος, 1984

Στου καφενείου του βοερού το μέσα μέρος
σκυμένος στο τραπέζι κάθετ' ένας γέρος·
με μίαν εφημερίδα εμπρός του, χωρίς συντροφιά.

Και μες των άθλιων γηρατειών την καταφρόνια
σκέπτεται πόσο λίγο χάρηκε τα χρόνια
που είχε και δύναμι, και λόγο, κ' εμορφιά.

Ξέρει που γέρασε πολύ· το νοιώθει, το κυττάζει.
Κ' εν τούτοις ο καιρός που ήταν νέος μοιάζει
σαν χθες. Τι διάστημα μικρό, τι διάστημα μικρό.

Και συλλογιέται η Φρόνησις πως τον εγέλα·
και πως την εμπιστεύονταν πάντα — τι τρέλλα! —
την ψεύτρα που έλεγε· «Αύριο. Έχεις πολύν καιρό.»

Θυμάται ορμές που βάσταγε· και πόση
χαρά θυσίαζε. Την άμυαλή του γνώσι
κάθ' ευκαιρία χαμένη τώρα την εμπαιίζει.

.... Μα απ' το πολύ να σκέπτεται και να θυμάται
ο γέρος εξαλίσθηκε. Κι αποκοιμάται
στού καφενείου ακουμπισμένος το τραπέζι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 50 - 60 λέξεις να αναφέρεις συνοπτικά τις θέσεις που εκφράζει ο Μπрукνέρ για τα γηρατειά στο Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο Π. Μπрукνέρ στη συνέντευξη που παραχωρεί κάνει χρήση παραδειγμάτων. Να εντοπίσεις στις απαντήσεις του πέντε χωρία με παραδείγματα και να αιτιολογήσεις τη χρήση τους.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«*Η εξαιρετική λάμψη της ζωής του πνεύματος συνεχίζει να φωτίζει τις μέρες μας, μέχρι την τελευταία.*»
Ποια λειτουργία της γλώσσας (δηλωτική/κυριολεκτική ή συνυποδηλωτική/μεταφορική) αξιοποιείται

στο απόσπασμα (μονάδες 5); Τι επιτυγχάνεται ως προς το ύφος λόγου και το επικοινωνιακό αποτέλεσμα με τη συγκεκριμένη επιλογή (μονάδες 10);

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις την ψυχολογική κατάσταση στην οποία βρίσκεται το ποιητικό υποκείμενο, σύμφωνα με τα νοήματα που εκφράζονται στο Κείμενο 2. (μονάδες 10) Συμφωνείς ή διαφωνείς με τους συλλογισμούς που κάνει και γιατί (μονάδες 5); Να αποδώσεις την ερμηνεία σου σε 100 – 150 λέξεις.



αήιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αύξηση του προσδόκιμου ζωής υποχρεώνει την κοινωνία να αλλάξει τις αντιλήψεις της για τους ανθρώπους διαφόρων ηλικιών. Ένας ηλικιωμένος μπορεί πλέον να έχει ιδιαίτερη πνευματική διαύγεια και να βρίσκεται σε εγρήγορση, ακόμη και στο τέλος της ζωής του. Για αυτό, με τη συνδρομή και της Ιατρικής δεν πρέπει ποτέ να σταματά να διεκδικεί μία καλύτερη ζωή.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- «να κρατήσουμε την εμφάνιση ενός 40χρονου ή μιας 40χρονης...»
- «με τις ρυτίδες τους, τις ασθένειες, την κόπωση και όλες τις άλλες...»
- «Πολλοί άνδρες και γυναίκες λόγου χάρη μετά από κάποια ηλικία...»
- «η μεταχείριση που λαμβάνουν σε ορισμένα σπίτια, για παράδειγμα, απέχει μακράν του επιθυμητού»
- «Σκεφτείτε τη μάθηση, τη μελέτη, τη διδασκαλία...»

Με τη χρήση παραδειγμάτων επεξηγείται καλύτερα το νόημα όσων υποστηρίζει ο Π. Μπρύκνερ. Οι απόψεις του τεκμηριώνονται και ο λόγος του γίνεται εύληπτος και σαφής. Το ύφος του κειμένου καθίσταται απλό και οικείο.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στο απόσπασμα αξιοποιείται η συνυποδηλωτική λειτουργία της γλώσσας, η οποία προσδίδει αμεσότητα στον λόγο. Απευθύνεται στο συναίσθημα και την φαντασία του αναγνώστη κι έτσι κινητοποιεί το ενδιαφέρον του, τον διεγείρει συναισθηματικά και του προσφέρει αισθητική απόλαυση.

Ο αποδέκτης του μηνύματος προβληματίζεται για το γεγονός ότι η πνευματική διαύγεια εξακολουθεί να συνοδεύει τον άνθρωπο και σε μεγάλη ηλικία, οπότε ευαισθητοποιείται προς την τρίτη ηλικία, προκειμένου να την αντιμετωπίζει με μεγαλύτερο σεβασμό.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ο μαθητής μπορεί να περιγράψει τη συναισθηματική κατάσταση του γέρου αναφέροντας συνοπτικά το περιεχόμενο κάθε στροφής:

- Ο γέρος παρουσιάζεται σκυμμένος πάνω σε ένα τραπέζι στο περιθώριο ενός γεμάτου με κόσμο καφενείου, μόνος με μοναδική συντροφιά μια εφημερίδα (Στροφή 1).
- Βρίσκεται σε μία άθλια ηλικία και ζει την περιφρόνηση της κοινωνίας ενώ αναλογίζεται τη ζωή του και τα πράγματα που δεν χάρηκε όσο ακόμη ήταν νέος και μπορούσε (Στροφή 2).
- Έχει συνειδητοποιήσει το πόσο γέρασε αν και δεν μπορεί να καταλάβει το πόσο γρήγορα πέρασαν τα χρόνια (Στροφή 3).
- Σκέφτεται πως η Φρόνηση την οποία πάντα εμπιστευόταν στην ζωή του και η οποία καθόρισε την όλη του συμπεριφορά ουσιαστικά τον ξεγέλασε, γιατί τον έκανε να αναβάλλει σπουδαία πράγματα στη ζωή του, τα οποία ποτέ όμως δεν πραγματοποίησε (Στροφή 4).
- Θυμάται την εγκράτεια και τον αυτοέλεγχο που επέδειξε σε όλους τους τομείς της ζωής του θυσιάζοντας χαρές και ευκαιρίες να ζήσει πραγματικά. Τώρα όλα όσα στερήθηκε καταδεικνύουν το λάθος που έκανε και δεν τόλμησε να τα ζήσει (Στροφή 5).
- Όλη αυτή η διανοητική κατάσταση σκέψεων και αναμνήσεων τον ζαλίζει με αποτέλεσμα να τον πάρει ο ύπνος τελικά πάνω στο τραπέζι (Στροφή 6).
- Το ποίημα τελειώνει με ένα σχήμα κύκλου και το μόνο που μένει είναι ένα διάχυτο συναίσθημα θλίψης και ματαιώσης, αφού ο χρόνος δε γυρίζει πίσω. Πρόκειται για έναν άνθρωπο που διανύει μία ανώφελη περίοδο παρακμής και βασανίζεται με τη σκέψη ότι δεν έζησε τελικά όπως επιθυμούσε.

Θετικά αξιολογείται η δυνατότητα του μαθητή να εκφράσει με συντομία και σαφήνεια τη συμφωνία ή τη διαφωνία του σχετικά με:

- τον τρόπο που παρουσιάζεται από τον Καβάφη η τρίτη ηλικία: ως μία περίοδος θλίψης, κοινωνικής περιθωριοποίησης και γενικότερης ματαιώσης.
- το αν η λογική και η σύνεση, η αυτοκυριαρχία κι η εγκράτεια είναι πάντα σωστοί οδηγοί σε όλες τις περιόδους και τις εκφάνσεις της ζωής μας.

Γενικά, μπορεί να στηριχτεί σε όποιο θέμα, από όσα αναδεικνύονται στο ποίημα, επιθυμεί και να εκφράσει τεκμηριωμένα την προσωπική του άποψη.



αήιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

[Ο διάλογος στην Ελλάδα]

Ο συγγραφέας του κειμένου Αθανάσιος Θεοδωράκης είναι πολιτικός επιστήμονας. Το κείμενό του δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία το 2013.

Ο δημόσιος διάλογος πρέπει να στηρίζεται σε επιχειρήματα, να γίνεται με καλόπιστο πνεύμα και να είναι ανοιχτός στις διαφορετικές απόψεις. Αυτό είναι προϋπόθεση λειτουργίας της ίδιας της δημοκρατίας. Η δύναμη των επιχειρημάτων, η πειθώ, η έλλογη κρίση θα οδηγήσουν τον διάλογο στη σύγκριση των απόψεων και, τελικά, στο ύψιστο στάδιο της διαβούλευσης, δηλαδή στην απόφαση. (Είναι, άραγε, εφικτές παρόμοιες αρχές στην πολιτική πράξη της εποχής μας;)

Τα ζητήματα αυτά είναι θεωρητικά, αλλά έχουν πολύ πρακτικές επιπτώσεις, αφού όλες οι αποφάσεις οφείλουν, στη δημοκρατία τουλάχιστον, να είναι προϊόντα διαλόγου. Αλλιώς πέφτουμε στον αυταρχισμό, στον δεσποτισμό¹, στη δημαγωγία² ή στην επιβολή της γνώμης του ισχυρότερου.

Ας πάμε λίγο πίσω κι ας δούμε την πηγή αυτής της «εφεύρεσης» του Πρωταγόρα. Αναφέρει σχετικά (κι επιλέγω κάπως αυθαίρετα τα σημεία) η Jaqueline de Romilly στο βιβλίο της «Ιστορία και Λόγος στον Θουκυδίδη»: «Οι Έλληνες υποστηρίζουν, συμφωνώντας με τον Πρωταγόρα, πως σε κάθε λόγο υπάρχει κάποιος άλλος που του αντιτίθεται». [...] Για κάθε συγκεκριμένο επιχείρημα υπάρχει δυνατότητα για αντίθετη επιχειρηματολογία. [...] Η βασική αρχή της αντιλογίας στάθηκε πάντοτε για τους Έλληνες η ίδια η προϋπόθεση για την ορθή κρίση και για την κατανόηση του οποιουδήποτε θέματος. (...) Αντιλογία είναι η προσεχτική εξέταση ενός θέματος, όπου ζυγίζονται τα υπέρ και τα κατά. Και αυτή είναι ακριβώς, κατά τον Ηρόδοτο, η καλύτερη μέθοδος, για να διακρίνουμε το σωστό... Και από τη σχέση ανάμεσα στις δύο αγορεύσεις μπορεί να βγει η αλήθεια (...)».

Επειδή πάνω στο αξίωμα αυτό στηρίζεται η δημοκρατία, ας προσπαθήσουμε να εφαρμόσουμε τα παραπάνω στην εποχή μας: κρίση, ανεργία, ανασφάλεια, δημόσιο χρέος, όροι δανεισμού και άλλα παρόμοια. Θέματα σημαντικά που αφορούν το άτομο, τον δήμο, το κράτος, την Ελλάδα και την Ευρώπη. Ο δημόσιος διάλογος πρέπει, συνεπώς, να είναι

¹ Δεσποτισμός: χαρακτηρισμός απόλυτης, αυθαίρετης και τυραννικής εξουσίας

² Δημαγωγία: η πολιτική ρητορεία που αποσκοπεί στο να παρασύρει το λαό στοχεύοντας περισσότερο στο συναίσθημα παρά στη λογική

14468

εξαντλητικός, διαυγής και να περιέχει οπωσδήποτε την παράθεση αντιθέτων γνωμών. Όχι για την ανάγκη της σοφιστείας³ αλλά για ουσιαστικούς λόγους, για να φτάσουμε στο συμπέρασμα. Αφού τα πράγματα είναι τόσο σημαντικά για τον καθένα και για όλους μας, θα έπρεπε να καλούνται όλες οι πλευρές να παρουσιάσουν τις απόψεις τους, ώστε ο πολίτης άφοβα και εν γνώσει των επιπτώσεων της επιλογής του να αποφασίσει. Πάντα πρέπει να συζητείται και το εναλλακτικό σχέδιο. [...]

Δεν αρκεί η άρνηση, η καταγγελία, ο χλευασμός: χρειάζεται πρόταση. Πρόταση όμως σημαίνει κρίση, επιλογή, σύγκριση και σύγκρουση επιχειρημάτων. Η δημοκρατία πρέπει, συνεπώς, να λειτουργήσει δημιουργικά, λυτρωτικά.

Κείμενο 2

Ο αιώνιος διάλογος

Ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη. Αντλήθηκε από τη συλλογή «Ποιήματα: 1958- 1964».

Κι ο άντρας είπε: πεινώ. Κι η γυναίκα του 'βαλε ψωμί στο τραπέζι.

Κι ο άντρας απόφαγε. Κι η γυναίκα τον κοίταζε πάντα.

Κι η γυναίκα είπε: είσαι δυνατός, μα δε σε τρομάζω.

Κι ο άντρας είπε: είσαι όμορφη, κι όμως φοβάμαι.

Κι ο άντρας έδειξε το κρεβάτι τους. Κι η γυναίκα ανέβηκε σαν έτοιμη για θυσία.

Κι ο άντρας είπε: διψώ. Κι εκείνη σήκωσε σαν πηγή, το μαστό της.

Κι ο άντρας την άγγιξε. Κι η γυναίκα επληρώθη⁴

Κι η γυναίκα ακούμπησε ταπεινά το κεφάλι της στα πλευρά του. Και κείνος κοίταζε πέρα, πολύ μακριά.

Κι ο άντρας είπε: θα 'θελα να 'μαι θεός. Κι η γυναίκα είπε: θα γεννήσω σε λίγο.

Κι η γυναίκα αποκοιμήθηκε. Κι ο άντρας αποκοιμήθηκε.

Και μια μέρα καινούργια ξημέρωσε.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

³ Κάθε λόγος που, συνειδητά ή ασυνειδητά, οδηγεί σε αναληθή συμπεράσματα και εντυπώσεις

⁴ ένωσε ολοκληρωμένη

14468

Να χαρακτηρίσεις τις προτάσεις που ακολουθούν με την ένδειξη ΣΩΣΤΟ (Σ) ή ΛΑΘΟΣ (Λ), αξιολογώντας αν ανταποκρίνονται στο νόημα του κειμένου.

α. Η καλοπροαίρετη διάθεση είναι απαραίτητη προϋπόθεση του διαλόγου.

β. Η έκφραση απόλυτων απόψεων βοηθά πρακτικά τη δημοκρατία.

γ. Ο συγγραφέας αναφέρει πως, σύμφωνα με τους αρχαίους Έλληνες, η αντιλογία είναι η καλύτερη μέθοδος για να διακρίνουμε το σωστό.

δ. Εφόσον διενεργείται ξεκάθαρος διάλογος, δεν είναι απαραίτητη η ύπαρξη αντίθετων απόψεων, για να οδηγηθούμε σε πολιτικό συμπέρασμα.

ε. Δεν αρκεί η καταγγελία των πολιτικών φορέων για την ορθή λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Το Κείμενο 1 αποτελείται δομικά από δύο θεματικές ενότητες. Η πρώτη εκτείνεται στις 3 πρώτες παραγράφους και η δεύτερη στις υπόλοιπες δύο. Να δώσεις έναν τίτλο για καθεμία θεματική ενότητα του κειμένου (μονάδες 4) και να εξηγήσεις πώς συνδέονται μεταξύ τους νοηματικά (μονάδες 6).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

• Ας πάμε λίγο πίσω κι ας δούμε την πηγή αυτής της «εφεύρεσης» του Πρωταγόρα. (3η παράγραφος)

• Επειδή πάνω στο αξίωμα αυτό στηρίζεται η δημοκρατία, ας προσπαθήσουμε να εφαρμόσουμε τα παραπάνω στην εποχή μας (4η παράγραφος)

Στα υπογραμμισμένα σημεία από την αρχή της 3ης και της 4ης παραγράφου του Κειμένου 1 ο συντάκτης προβαίνει σε δύο γλωσσικές επιλογές. Ποιες είναι αυτές; (μονάδες 8) Ποιο είναι, κατά τη γνώμη σου, το υφολογικό αποτέλεσμα που προκύπτει με αυτές τις επιλογές; (μονάδες 7)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

Ποιες σκέψεις σου προκαλεί η ανάγνωση του ποιήματος, όσον αφορά τις σχέσεις των δύο φύλων; Γιατί, κατά τη γνώμη σου, ο διάλογος χαρακτηρίζεται στον τίτλο «αιώνιος»; (100-150 λέξεις)

Μονάδες 15

14468-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

1. Σ
2. Λ
3. Σ
4. Λ
5. Σ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Πρώτη θεματική ενότητα: Τα χαρακτηριστικά/ οι προϋποθέσεις του διαλόγου- Τα ζητούμενα στο διάλογο
- Δεύτερη θεματική ενότητα: Ο δημόσιος διάλογος στην Ελλάδα της κρίσης (την εποχή κατά την οποία γράφτηκε το κείμενο)
- Νοηματική σχέση: Στην πρώτη ενότητα παρατίθενται οι βασικές αρχές του διαλόγου διαχρονικά, με στόχο, στη δεύτερη ενότητα, να ελεγχθεί/ διαπιστωθεί σε ποιο βαθμό ισχύουν

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Προτροπή/προτρεπτική υποτακτική (ας...) και α΄ πληθυντικό πρόσωπο
- Με τη χρήση τους το ύφος καθίσταται πιο οικείο. Ο συγγραφέας φανερώνει τη διάθεσή του να επικοινωνήσει με πιο άμεσο τρόπο με τον αναγνώστη του. Εκφράζει μια καθολικότητα στο νόημα, προκειμένου να ευαισθητοποιήσει τον δέκτη.

14468-Λύση

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

- Α' υποερώτημα: Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του ποιήματος, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.
- Ενδεικτικά: Αποκαλύπτονται τα επίπεδα της συνύπαρξης- «συνάντησης» των δύο φύλων: η καθημερινότητα και η οικογένεια, οι σχέσεις εξουσίας, η υπεροχή του άνδρα, ο φόβος του ενός για τον άλλο, ο ανταγωνισμός, η επιφυλακτική στάση («Κι ο άντρας είπε: πεινώ ... κι όμως φοβάμαι»), η ερωτική έλξη/ το ερωτικό συναίσθημα («Κι ο άντρας έδειξε το κρεβάτι ... η γυναίκα επληρώθη»), η συντροφικότητα, η τρυφερότητα («η γυναίκα ακούμπησε ταπεινά το κεφάλι της στα πλευρά του»), οι διαφορές στην κοινωνική τους ταυτότητα μέσω της εστίασης στη φιλοδοξία του άνδρα και στη φροντίδα της οικογένειας στη γυναίκα («Κι ο άντρας είπε: θα 'θελα να 'μαι θεός. Κι η γυναίκα είπε: θα γεννήσω σε λίγο») κ.λπ.
- Β' υποερώτημα: η δια-χρονία και α-χρονία στα γνωρίσματα της σχέσης τους(η ουσία της συνύπαρξης των δύο φύλων παραμένει αναλλοίωτη)

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Εφηβικός έρωτας: Ο δικός σου γονιός πως το πήρε;

Κείμενο του Ηλία Βασιλειάδη, ψυχολόγου από την ιστοσελίδα: [www. askitis.gr](http://www.askitis.gr). Το κείμενο έχει διασκευαστεί.

Εφηβικός έρωτας... Η διαμόρφωση και ανάπτυξη θετικών συναισθηματικών σχέσεων με τους γονείς και τους φίλους είναι θεμελιώδης για την ψυχολογική και σωματική υγεία του ανθρώπου καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του. Έχει αποδειχτεί, εξάλλου, και ερευνητικά ότι η υποστήριξη από γονείς και συνομηλίκους συνδέεται με μεγαλύτερη κοινωνική προσαρμογή και ευημερία. Παράλληλα, η ποιότητα και η εμπλοκή του ατόμου στις ερωτικές σχέσεις δε θα μπορούσε να μην επηρεαστεί, καθώς η υποστήριξη από το στενό κοινωνικό περιβάλλον προς την εκάστοτε ερωτική σχέση έχει συσχετιστεί και με μεγαλύτερη ικανοποίηση εντός της σχέσης.

Όσο οι έφηβοι πλησιάζουν προς την ενηλικίωση, οι σχέσεις με την οικογένεια, αλλά κυρίως τους συνομηλίκους, γίνονται ολοένα και πιο σημαντικές. Αν και στην εφηβεία οι φίλοι είναι τα πρόσωπα αναφοράς τόσο ως προς την καθοδήγηση όσο και ως προς τη συναισθηματική κάλυψη, με την ενηλικίωση του ατόμου οι γονείς λαμβάνουν σταδιακά έναν ρόλο αντίστοιχο με εκείνον των φίλων.

Η «έγκριση» των φίλων για την ερωτική σχέση του ατόμου έχει συνδεθεί με την ικανότητα δέσμευσης και άντλησης ικανοποίησης από αυτήν. Οι νέοι ενήλικες έχουν την ανάγκη ταύτισης με την ομάδα των συνομηλίκων και τείνουν να απευθύνονται σε αυτούς για συναισθηματική υποστήριξη και καθοδήγηση. Καθώς η οικειότητα μαζί τους είναι από τα βασικά ζητούμενα για τους ίδιους, τείνουν συχνά να βασίζονται στους στενούς φίλους για να «επικυρώσουν» την επιλογή του ερωτικού συντρόφου. Για τους νέους ενήλικες έχει φανεί πως υπάρχει συσχέτιση μεταξύ της υποστήριξης των φίλων και του βαθμού στον οποίο οι σύντροφοι «επενδύουν» συναισθηματικά στην εκάστοτε σχέση.

Η γονεϊκή υποστήριξη, από την άλλη, έχει συσχετιστεί θετικά με τη δέσμευση, την ικανοποίηση αλλά και τη συναισθηματική επένδυση του ατόμου στη σχέση του. Παλαιότερες έρευνες δείχνουν ότι, καθώς τα άτομα περνούν από την εφηβεία στην ενήλικη ζωή, η έννοια της δέσμευσης αυξάνεται όλο και περισσότερο μέσα σε μια σχέση με μεγαλύτερη συντροφικότητα και μελλοντικό προσανατολισμό. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου οι γονείς είναι κεντρικά στοιχεία για την ανάπτυξη και την αίσθηση της ασφάλειας του ατόμου. Σε μια σταθερή και μακροχρόνια σχέση οι ενήλικες μπορούν να

αναζητήσουν την έγκριση και την αλληλεπίδραση του συντρόφου με τους γονείς τους, ώστε βαθμιαία εκείνος να ενταχθεί στο οικογενειακό δίκτυο. Ως εκ τούτου, ο σύντροφος γίνεται όλο και περισσότερο μέρος της οικογένειας και αρχίζει να μοιράζεται κοινό χώρο και χρόνο (π.χ. οικογενειακές συγκεντρώσεις).

Στο βαθμό, λοιπόν, που η οικογένεια και οι φίλοι υποστηρίζουν την παρούσα ερωτική σχέση και αυτό που ονομάζουμε «εφηβικό έρωτα», τίθενται αναπόφευκτα εμπόδια σε παράγοντες που θα μπορούσαν να φέρουν τη διάλυσή της. Φαίνεται, επομένως, ότι γονείς και φίλοι έχουν στα χέρια τους μια σημαντική ευθύνη ως προς τη διαχείριση της επικοινωνίας και αλληλεπίδρασης με τον νεαρό ενήλικο, καθώς μπορούν να επηρεάσουν σημαντικές πλευρές της ζωής του.

Κείμενο 2

Η δασκάλα με τα χρυσά μάτια

Απόσπασμα από το ομώνυμο μυθιστόρημα του Στρατή Μυριβήλη (1890/1892-1969). Ο Λεωνής Δρίβας, πολεμιστής στο μικρασιατικό μέτωπο, επιστρέφοντας με την αδελφή του Αδριανή στη Λέσβο, έχει αναλάβει την υποχρέωση να παραδώσει τα αναμνηστικά του νεκρού φίλου του, Στρατή Βρανά, στη χήρα του και μητέρα του ανάπηρου παιδιού τους, τη νεαρή δασκάλα Σαπφώ.

-Δεν τον αγαπούσα, ομολόγησε θαρρετά η δασκάλα, κι ένα πορφυρό κύμα απλώθηκε ως τις άκριες των αυτιών της. Είτανε μια ομολογία ξαφνική, σχεδόν πεισμωμένη, που τινάχτηκε ξαφνικά, ορμητικά, σαν καταπιεσμένη πολύν καιρό. Τ' αδέρφια κοιτάχτηκαν. Κείνη παρακολουθούσε με ησυχία αυτή τη ματιά τους. [...]

-Θαρώ, λέει, πως μπορώ να μιλήσω σε σας έτσι. Καταλαβαίνω τώρα πια πως είναι ανάγκη να σας μιλήσω. Έχω ανάγκη να μη με περιφρονείτε σεις οι δυο... Να. Σε τέσσερους μήνες, λέει, κλείνω τα εικοσιδυό μου χρόνια. Λοιπόν μέσα σ' αυτά τα εικοσιδυό χρόνια είναι η πρώτη φορά που ανοίγω την καρδιά μου σε άνθρωπο. Ξαίρετε τι θα πει εικοσιδυό χρόνια μοναξιά της ψυχής; Πρέπει να σας τα πω απ' την αρχή. Θα μου είναι μια ξαλάφρωση. [...]

Τότες με γύρεψε ο δάσκαλος ο Βρανάς. Είπα το «ναι» σα νάπαιζα τις κουμπάρες... Δεν ήξαιρα... Δεκαεφτά χρονώ είμουνα σα με πήρε κ' είταν εικοσιέξη. Αυτός μ' αγάπησε. Αλήθεια. Είταν ένα είδος αγάπη βαριά. Σχεδόν βάρβαρη. Με τσάκιζε σαν ένας βράχος. Τον έπιασε όπως σε πιάνει μια αρρώστια. Προσπάθησα να τον αγαπήσω και γω. Πολέμησα μ' όλη μου την καρδιά. Θαρείς και μεγάλωσα μονομιάς. Μέσα σ' ένα χρόνο η ψυχή μου είτανε κίολας γριά. Έκανα προσευχές και γύρευα να μου δώσει η Παναγία αγάπη για τον άντρα

14469

μου. Έκανα ό,τι μπορούσα να του δώσω δυο παραδιών¹ ευτυχία... Δε βαριέσαι. Τίποτα δεν έκανα... Αισθανόταν αδιάκοπα πως δεν τον αγαπάω... Πως δεν τον θέλω... Άπλωνε το χέρι του απάνω μου, και το πετσί μου τραβιόταν πίσω... Αυτό τον εξαγρίωνε μαζί μου. Προσπαθούσα. Όμως μου είταν κάτι αποτροπιαστικό και ακατανίκητο. Είτανε μία αγάπη που τη μπούκωνα με το ζόρι στον οργανισμό μου, κι αυτός την έβγαζε πίσω. Τότες άρχισε να ζηλεύει. Μου φερνότανε σκληρά. Μια μέρα σήκωσε το χέρι του απάνω μου.

Ο Δρίβας άκουγε σαστισμένος.

-Τόκαμε αυτό;

Κούνησε το κεφάλι της απάνω- κάτω.

-Ναι. Μ' έδειρε... Μ' έδερνε... Κατόπι μετάνιωνε... Έκλαιγε σαν το μωρό, αυτός που μπορούσε να πεθάνει από το πείσμα του για να μην ταπεινωθεί. Έψαχνε τις χτυπησιές, να τις φιλήσει. Αγκάλιαζε τα πόδια μου και με χάιδευε... Και δεν αργούσε να ξαναγίνει ο ίδιος. Αποτραβήχτηκα από τον κόσμο, γιατί ζήλευε όλον τον κόσμο και τους υποψιαζόταν όλους. Έγειρα τα παράθυρα, κλείστηκα μέσα στο σπίτι και δεν έβγαίνα. Εδώ είναι, έλεγα, η θέση σου. Πρέπει να στυλώσεις το σπίτι σου. Προσπαθούσα να μαντέψω από πού μπορεί να γεννηθεί μια παρεξήγηση, για να την προλάβω. Τίποτα. Όλο τα ίδια. Υπόφερνε περισσότερο σα δεν έβρισκε τίποτα να μου ψεγαδιάσει². Δε μου συχωρούσε ούτε τη θλίψη μου. «Αυτός ο ρόλος του θύματος!» έλεγε. Μια ζωή φριχτή. Έφτασα να συλλογιστώ την αυτοχτονία. Ένα μαγκάλι κάρβουνα... Τη θάλασσα. Όλο εκεί ο νους μου...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ Α

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποιος είναι ο ρόλος της οικογένειας στις ερωτικές σχέσεις ενός εφήβου και ενός νέου, σύμφωνα με το Κείμενο 1; (60-70 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω προτάσεις ως σωστές (Σ) ή λανθασμένες (Λ), αιτιολογώντας τις επιλογές σας με αναφορές στο Κείμενο 1.

α. Η πρώτη παράγραφος λειτουργεί ως πρόλογος.

β. Το κείμενο μπορεί να χωριστεί σε δύο νοηματικές - θεματικές ενότητες.

¹ μικρής, ασήμαντης αξίας

² να μου προσάψει κατηγορίες

14469

γ. Η φράση «από την άλλη» (4η παράγραφος) δε διαδραματίζει κάποιον ρόλο στην οργάνωση του κειμένου.

δ. Με τη διαρθρωτική φράση «Ως εκ τούτου» (4η παράγραφος) δηλώνεται αντίθεση.

ε. Η τελευταία παράγραφος λειτουργεί ως επίλογος.

Μονάδες 10

Υποερώτημα 3 (μονάδες 15)

Να υποθέσεις ότι ένας συμμαθητής σου δεν έχει καταλάβει το νόημα των υπογραμμισμένων σημείων του κειμένου 1, οπότε καλείσαι να τού το εξηγήσεις με άλλα λόγια.

- Καθώς η οικειότητα μαζί τους είναι από τα βασικά ζητούμενα για τους ίδιους, τείνουν συχνά να βασίζονται στους στενούς φίλους για να «επικυρώσουν» την επιλογή του ερωτικού συντρόφου.
- Η γονεϊκή υποστήριξη, από την άλλη, έχει συσχετιστεί θετικά με τη δέσμευση, την ικανοποίηση αλλά και τη συναίσθηματική επένδυση του ατόμου στη σχέση του.
- Σε μια σταθερή και μακροχρόνια σχέση, οι ενήλικες μπορούν να αναζητήσουν την έγκριση και την αλληλεπίδραση του συντρόφου με τους γονείς τους ώστε βαθμιαία εκείνος να ενταχθεί στο οικογενειακό δίκτυο.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

Προσπάθησε με βάση τα νοήματα του Κειμένου 2 να σκιαγραφήσεις την ψυχοσύνθεση του Βρανά, προσπαθώντας να εξηγήσεις πού οφειλόταν η συμπεριφορά του απέναντι στη σύζυγό του. (100-150 λέξεις)

15 μονάδες

14469-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η οικογένεια ασκεί σημαντική επίδραση.
- Όταν η οικογένεια στηρίζει τη σχέση, ο νέος νιώθει πιο ικανοποιημένος στη σχέση του και αφοσιώνεται / επενδύει σε αυτήν.
- Στον ενήλικο βίο και στην περίπτωση των μακροχρόνιων σχέσεων επιζητείται η αλληλεπίδραση ενός ατόμου με μέλη της οικογένειας του/της συντρόφου του/της.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

α. Σωστό: Εισαγωγή στη θεματική του εφηβικού έρωτα. Αναφορά συνολικά στο κοινωνικό περιβάλλον και τις επιδράσεις του.

β. Σωστό: Πρώτη ενότητα: φίλοι, δεύτερη ενότητα: γονείς

γ. Λάθος: Δηλώνεται η μετάβαση στη δεύτερη ενότητα

δ. Λάθος: Δηλώνεται αποτέλεσμα/ συμπέρασμα

ε. Σωστό: Ανακεφαλαίωση, με ταυτόχρονη αναφορά σε γονείς και φίλους.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Για να νιώσει σίγουρος για την επιλογή του, να του επιβεβαιώσουν την ορθότητα της επιλογής του
- Το άτομο αφήνεται να νιώσει συναισθήματα στη σχέση του, θεωρεί ότι η σχέση του θα διαρκέσει

14469-Λύση

- να γνωριστεί με συγγενείς του/της συντρόφου του/της, να τους συναναστρέφεται/να τους συναντά

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Άξονες της απάντησης:

Ο Βρανάς:

- ήταν παράφορα ερωτευμένος με τη νεαρή σύζυγό του
- το ερωτικό συναίσθημα τον φθείρει εσωτερικά, τον εξωθεί στον παραλογισμό, σε ακρότητες, σε ανεξέλεγκτες εκρήξεις θυμού και ζήλειας, σε ζωώδεις αντιδράσεις
- βιώνει μία εσωτερική σύγκρουση (όντας περήφανος συνειδητοποιεί τον εξευτελισμό στη σχέση του)
- Αιτία: η επίγνωση ότι το δυνατό ερωτικό του συναίσθημα δεν ήταν αμοιβαίο

Παρατηρήσεις:

- Ζητείται η τεκμηρίωση με στοιχεία του κειμένου (είτε με τη μορφή παράφρασης είτε με παράθεση χωρίων).
- Θετικά αξιολογείται η εστίαση του μαθητή/τριας σε κειμενικούς δείκτες, στον τρόπο γραφής χωρίων με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στην περίπτωση που ως στοιχεία δεν αξιοποιήθηκαν στο Θέμα 3. Π.χ. «Μου φερνότανε σκληρά» - «έκλαιγε σαν μωρό» (αντίθεση, παρομοίωση μέσω των οποίων αναδεικνύεται ο διπολισμός και η παρανοϊκή συμπεριφορά του Βρανά), «αγάπη βαριά», «βάρβαρη», «σαν ένας βράχος», «αρρώστια»).

Κείμενο 1**Επικοινωνήστε με τους εφήβους μέσω της ενεργητικής ακρόασης**

Το παρακάτω κείμενο της ψυχολόγου Πένυ Κόκκολα αντλήθηκε από την ιστοσελίδα psysocial.gr και αναφέρεται στις στρατηγικές ενεργητικής ακρόασης που πρέπει να εφαρμόζουν οι γονείς στις σχέσεις τους με τους εφήβους. Είναι ελαφρά διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Οι έφηβοι περνούν μια περίοδο έντονης προσαρμογής και με την αβεβαιότητα που προκαλείται από όλες αυτές τις αλλαγές έρχεται η ενισχυμένη ευαισθησία. Η βαθιά ανάγκη των εφήβων είναι να νιώθουν πως πραγματικά «ακούγονται», ότι είναι πολύτιμοι και ότι τους κατανοούν. Ωστόσο, οι γονείς πολύ συχνά μιλούν «πάνω» τους χωρίς να σταθούν και να ασκήσουν την «ενεργητική ακρόαση». Η παραμέληση αυτής της πρακτικής δεν προκαλεί μόνο κακή επικοινωνία, αλλά υπονομεύει συχνά και τη γονική εξουσία.

Η ενεργητική ακρόαση αφορά τη διάθεση που έχουμε εμείς να αντιληφθούμε και να κατανοήσουμε τον συνομιλητή μας σε βάθος, «σαν» να ήμασταν εκείνος. Να είμαστε ανοιχτοί σε αυτό που βιώνει ο έφηβος αλλά και ευαίσθητοι χωρίς κριτική και χωρίς τις προκαταλήψεις που όλοι έχουμε. Αυτό είναι μια μη παθητική στάση του ακροατή και η επιθυμία να κατανοήσει το άτομο που είναι δίπλα του. [...]

Όταν πρόκειται για συναισθήματα, οι ανάγκες των εφήβων είναι λίγο διαφορετικές από τις δικές σας. Οι έφηβοι χρειάζονται κάποιον που θα αντιστέκεται στον πειρασμό να παρεμβαίνει συνέχεια και που δε θα υποθέτει πως «ξέρει καλύτερα» ή «ξέρει περισσότερα». Εν ολίγοις, χρειάζεται έναν ενεργητικό ακροατή. Ένας ενεργητικός ακροατής ασχολείται και φροντίζει, είναι πρόθυμος να συμβιβαστεί και να καταλαβαίνει πώς να συμπάσχει με τον έφηβο που μιλάει, ακόμα και όταν δε συμφωνεί με τη συμπεριφορά του.

Ο ενεργητικός ακροατής παρέχει ανατροφοδότηση, όπου χρειάζεται (τόσο προφορικά όσο και με τη γλώσσα του σώματος), επιβεβαιώνει τα συναισθήματα του συνομιλητή, σαν να είναι κατανοητά, αποδεκτά και παρέχει χωρίς κριτική χρήσιμες πληροφορίες, όταν ο έφηβος τις χρειάζεται. [...]

Ορισμένες ενεργητικές στρατηγικές ακρόασης που ισχύουν για τις σχέσεις γονέα-παιδιού:

– Κάντε ουσιαστικές-διευκρινιστικές ερωτήσεις. Πάρτε τον χρόνο που θέλετε, για να ψάξετε περισσότερο το γιατί ο έφηβος νιώθει έτσι ή συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο κάνοντας εύστοχες ερωτήσεις. Πχ. Τι σε κάνει να είσαι θυμωμένος/η. Αυτό όχι μόνο θα σας κάνει να γνωρίσετε περισσότερο τον\την έφηβο, αλλά θα βοηθήσει και τον ίδιο να μάθει να αναλύει τη δική του συμπεριφορά και τις απόψεις του και, ως εκ τούτου, να είναι πιο προσεκτικός.

– Βάλτε πρώτα την ενσυναίσθηση. Προσπαθήστε να δείτε τα θέματα από την οπτική γωνία του εφήβου αντί να τα αξιολογήσετε αμέσως από τη δική σας σκοπιά. Ποτέ μην απορρίπτετε τα συναισθήματα των εφήβων ως «ανώριμα», «γελοία», «λάθος». Αντί γι' αυτό σκεφτείτε τους δικούς σας αγώνες και τη δική σας σύγχυση, όταν ήσασταν έφηβοι, και κάντε το καλύτερο που μπορείτε, για να αισθανθείτε πραγματικά αυτό που αισθάνεται. [...]

Κείμενο 2

Γιατί σκότωσα την καλύτερή μου φίλη

Απόσπασμα από το ομώνυμο μυθιστόρημα που έχει γράψει η Αμάντα Μιχαλοπούλου. Η Μαρία (η αφηγήτρια) και η Άννα συναντήθηκαν στην Αθήνα τη δεκαετία του '70 και είναι πολύ καλές φίλες στο σχολείο. Οι μητέρες τους όμως είναι δύο τελείως διαφορετικοί άνθρωποι. Η Αντιγόνη για την οποία γίνεται λόγος στο απόσπασμα είναι η μητέρα της Άννας.

Η Αντιγόνη μάς παίρνει μαζί της στη γιορτή του Πολυτεχνείου. Έχουμε αγοράσει κόκκινα γαρίφαλα και συμμετέχουμε στην «ειρηνική πορεία». Στη μαμά έχω πει πως θα μείνουμε στην Πλάκα, για να μελετήσουμε, επειδή δεν της αρέσουν οι διαδηλώσεις. Ούτε στην Κίνηση Δημοκρατικών Γυναικών θα πάει. Δεν έχει χρόνο, πλέκει την κουβέρτα της για το διαγωνισμό της Γυναίκας. «Τι αηδίες είναι αυτές» λέει. «Η μαμά της Άννας έχει τα μυαλά της στον αέρα». Εμένα μου αρέσει η Αντιγόνη. [...] Είναι αδύνατη και αγωνίζεται για το καλό όλου του κόσμου, για τη δικαιοσύνη. Μερικές φορές ονειρεύομαι πως είναι η μαμά μου και νιώθω περήφανη όταν κάποιος άγνωστος στο δρόμο της λέει:

- Τι γλυκά που είναι τα κοριτσάκια σας!

- «Καλύτερα να βγάλεις τα γυαλιά σου» ψιθυρίζει η Άννα. «Μπορεί να έχουμε αναταραχές». [...]

Έξω από το Πολυτεχνείο τα πράγματα είναι ήσυχα. Το μεγάλο γλυπτό κεφάλι στο προαύλιο είναι καλυμμένο με γαρίφαλα και οι διαδηλωτές τραγουδάνε με μια φωνή: «Η ζωή τραβάει την ανηφόρα. Με σημαίες, με σημαίες, με σημαίες και με ταμπούρα». Ευτυχώς, η Άννα μου έμαθε κι αυτό το τραγούδι. Δε θέλω να τραγουδάω πια για αγόρια και αγάπες. Σιχαίνομαι! Στριγγλίζουμε, έχουμε κοκκινίσει από την προσπάθεια να

14470

τραγουδήσουμε πιο δυνατά απ' όλους, να είμαστε οι πιο μεγάλες επαναστάτριες της Αθήνας! Μόνο έτσι θα πάρουμε την υποτροφία του Γαλλικού Ινστιτούτου και θα πάμε στο Παρίσι να σπουδάσουμε ζωγραφική δωρεάν. Ναι, η Άννα δε θέλει πια να γίνει Ζιζέλ Χαλιμί¹. Αποφάσισε να σπουδάσει ζωγραφική. Θέλει να είμαστε ίδιες. [...]

Η Άννα βάζει στο πικάπ τα τραγούδια του Λοΐζου, η Αντιγόνη καθαρίζει καρότα.

«Τι δώρο θα 'θελες για τα γενέθλια σου;» με ρωτάει. Χαίρομαι που τα θυμάται.

-Δεν ξέρω, ό,τι νομίζεις...»

«Δεν έχεις κάποια συγκεκριμένη επιθυμία; Έλα, πες μου...»

Το μαχαίρι της κινείται σαν αστραπή, γδέρνει λιγάκι μόνο τη φλούδα, επειδή εκεί βρίσκονται όλες οι βιταμίνες, θα μ' άρεσε να μπορώ να καθαρίζω τα καρότα επιδέξια, όπως η Αντιγόνη, και μετά να τα βράζω, να τους φτιάχνω ωραία σάλτσα με λεμονάκι.

«Καλά λοιπόν, θέλω κατσαρολικά».

«Κατσαρολικά; Αχ, μη μ' απογοητεύεις, Μαρία. Θα σου πάρω το Γαϊτανάκι».

«Τι είναι το Γαϊτανάκι»

«Ένας δίσκος της Ζωρζ Σαρή».

Ντρέπομαι που είπα «κατσαρολικά» και την απογοήτευσα. Η Αντιγόνη απογοητεύεται εύκολα. Αν μας πιάσει με την Άννα να διαβάζουμε τον Κόσμο της Πάτυ, βάζει τις φωνές. Μα η Πάτυ δεν κάνει τίποτα κακό. Απλώς αγαπάει τον Τζόνου Βόουντεν, πάει βόλτες με τη φίλη της τη Σάρον και θέλει να γίνει νοσοκόμα. Στην Αντιγόνη δεν αρέσουν οι γυναίκες που γίνονται νοσοκόμες και φροντίζουν τους άντρες. Ώρες ώρες θα 'θελα να 'μαι άντρας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά ενός ενεργητικού ακροατή σύμφωνα με το κείμενο 1; (50-60 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο τίτλος του κειμένου 1 είναι:

¹ Γαλλίδα δικηγόρος, πολιτικός και συγγραφέας, που αφιέρωσε τη ζωή της στην υπόθεση των γυναικών και στο δικαίωμά τους στην άμβλωση.

14470

α. αινιγματικός, με μικρή σχέση με το περιεχόμενο του κειμένου

β. ακριβής σε σχέση με το περιεχόμενο του κειμένου

γ. πιο γενικός σε σχέση με το περιεχόμενο του κειμένου

Να επιλέξεις τη σωστή απάντηση (μονάδες 5), αιτιολογώντας την επιλογή σου (μονάδες 5)

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«Κάντε ουσιαστικές-διευκρινιστικές ερωτήσεις. Πάρτε τον χρόνο που θέλετε, για να ψάξετε περισσότερο το γιατί ο έφηβος νιώθει έτσι ή συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο, κάνοντας εύστοχες ερωτήσεις. Πχ. Τι σε κάνει να είσαι θυμωμένος/η».

Στο παραπάνω απόσπασμα του Κειμένου 1 να αντικαταστήσεις το δεύτερο ενικό και πληθυντικό πρόσωπο με τρίτο ενικό ή πληθυντικό πρόσωπο αντίστοιχα, κάνοντας τις απαραίτητες τροποποιήσεις, ώστε να παραμείνει αναλλοίωτο το νόημα (μονάδες 8) Ποιες αλλαγές παρατηρείς στο ύφος μετά τη μετατροπή; (μονάδες 7);

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

«Ώρες ώρες θα 'θελα να 'μαι άντρας»: Πώς εξηγείται, κατά τη γνώμη σου, η συγκεκριμένη επιθυμία της αφηγήτριας; Να αξιοποιήσεις στοιχεία από ολόκληρο το Κείμενο 2, για να απαντήσεις. (100-150 λέξεις)

Μονάδες 15

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14470-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο ενεργητικός ακροατής:

- αφήνει το περιθώριο στον άλλο, για να εκφραστεί,
- διέπεται από ενσυναίσθηση (κατανοεί τα συναισθήματα, έρχεται στη θέση του, τον συμπονά),
- δεν κρίνει την άλλη πλευρά,
- αποδέχεται όσα ακούει χωρίς προκαταλήψεις/ αγκυλώσεις (είναι διαλλακτικός),
- θέτει εύστοχα ερωτήματα,
- δίνει συμβουλές, όποτε χρειάζεται.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Το β.
- Στον τίτλο δίνονται με ακρίβεια όλοι οι άξονες του κειμένου: το ακριβές θέμα («ενεργητική ακρόαση»), η ηλικιακή ομάδα («έφηβοι») αλλά και η παρότρυνση προς τους γονείς («Επικοινωνήστε»).

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Είναι αναγκαίο/ Προτείνεται να τίθενται/γίνονται ουσιαστικές-διευκρινιστικές ερωτήσεις και να εξασφαλίζεται ο απαραίτητος χρόνος/ ο χρόνος που χρειάζεται, για να ερευνηθεί περισσότερο γιατί ο έφηβος νιώθει έτσι ή συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο και με εύστοχες ερωτήσεις (να διαπιστωθεί) τι τον κάνει να είναι θυμωμένος/η.

14470-Λύση

- Το ύφος καθίσταται πλέον πιο επίσημο και αποστασιοποιημένο και χάνεται ο τόνος οικειότητας. Η σύνταξη έγινε πιο περίπλοκη και το εκφραστικό επίπεδο υψηλότερο (λόγω της συχνής χρήσης της παθητικής σύνταξης και της απαλοιφής του ευθέος λόγου).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Άξονες της απάντησης:

Η Μαρία οδηγείται σε αυτή τη δήλωση, καθώς:

- συνειδητοποιεί τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει λόγω του φύλου της στην προσπάθεια να αυτοπροσδιοριστεί, να εντοπίσει τη δική της ταυτότητα.
- είναι εγκλωβισμένη, αμφιταλαντεύεται ανάμεσα σε δύο γυναικεία πρότυπα, αυτό της μητέρας της (1^η παράγραφος) και εκείνο της φεμινίστριας Αντιγόνης.
- η Αντιγόνη επιτίθεται σε κάθε περίπτωση στο κυρίαρχο αντρικό πρότυπο, σε βαθμό που επιτακτικά αποτρέπει την αφηγήτρια από οποιαδήποτε ενέργεια μπορεί να παραπέμψει σε έμφυλα γυναικεία στερεότυπα. Αυτή η επιμονή φέρνει το μικρό κορίτσι σε ακόμη μεγαλύτερη αμηχανία.
- εν τέλει, βάσει των παραπάνω, θεωρεί ότι για έναν άνδρα οι συνθήκες είναι πιο ευνοϊκές όχι απαραίτητως λόγω της κοινωνικής υπεροχής του αλλά, βάσει του αποσπάσματος, διότι ένας άνδρας μπορεί ευκολότερα να προσδιορίσει την ταυτότητα και τις επιλογές του σε σύγκριση με μία γυναίκα που καλείται να αντιταχθεί σε παγιωμένες στερεοτυπικές αντιλήψεις και, κατ' επέκταση, να απολογηθεί για οποιαδήποτε επιλογή της.

Παρατηρήσεις:

- Ζητείται η τεκμηρίωση με στοιχεία του κειμένου (είτε με τη μορφή παράφρασης είτε με παράθεση χωρίων).
- Θετικά αξιολογείται η εστίαση του μαθητή/τριας σε κειμενικούς δείκτες, στον τρόπο γραφής χωρίων με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στην περίπτωση που ως στοιχεία δεν αξιοποιήθηκαν στο Θέμα 3. Π.χ. ο ευθύς λόγος, η επιλογή της εσωτερικής εστίασης/ πρωτοπρόσωπης αφήγησης με την οποία προβάλλεται η οπτική ενός παιδιού κ.ά.

Κείμενο 1

Είμαστε ό,τι φοράμε;

Κείμενο της Λουΐζα Βογιατζή, συμβουλευτικής ψυχολόγου, αντλημένο από την ιστοσελίδα: vita.gr.

Όποια δουλειά κι αν κάνουμε, όποιες και να είναι οι ιδιότητες και οι ρόλοι μας, το ντύσιμο είναι ένας «κανόνας» από τον οποίο κανένας δε γλιτώνει, ακόμη κι αν το θέλει. Μάλλον, βέβαια, κανείς δεν το θέλει. Όσο βασανιστικό κι αν είναι ενίοτε (και για κάποιους και κάποιες το καθημερινό ντύσιμο είναι συχνά ένα «μαρτύριο»), όλοι θέλουμε να ντυνόμαστε, όχι μόνο για να μην κρυώνουμε, για να σκεπάζουμε τη γύμνια μας ή για να προστατεύουμε το σώμα μας. Το ντύσιμο είναι η προετοιμασία μας για να «βγούμε στη σκηνή» της ζωής.

Όμοια με το θέατρο, αλλάζουμε κοστούμια ανάλογα με το έργο, τη σκηνή, τον ρόλο, τα συναισθήματα. Είτε ντυνόμαστε με την τελευταία λέξη της μόδας είτε φοράμε και ξαναφοράμε τα ρούχα που πιστεύουμε ότι μας ταιριάζουν (ακριβά, φθηνά, φανταχτερά, σεμνά, μαύρα ή πολύχρωμα), το ένδυμα είναι μια απεικόνιση του εσωτερικού μας κόσμου που δείχνουμε σε όλους. Μπορούμε, άλλωστε, να το διαπιστώσουμε και στον εαυτό μας. Όταν βρεθούμε σε μια αίθουσα με κόσμο, όταν είμαστε καλεσμένοι μαζί με ανθρώπους που γνωρίζουμε λίγο ή καθόλου σε ένα φιλικό σπίτι, τι είναι αυτό που μας κάνει να διαμορφώσουμε μια πρώτη εντύπωση για τους γύρω μας; Μια εικόνα που, σαν να ρίχνουμε μια ματιά σε φωτογραφία, σαν ένα «σκανάρισμα», μας δίνει τις πρώτες πληροφορίες για τον άνθρωπο που έχουμε απέναντί μας. [...]

Το ντύσιμο είναι μια μορφή επικοινωνίας. Βρίσκεται ακριβώς στο σύνορο (και είναι ένα σύνορο) μεταξύ του εσωτερικού μας κόσμου και του εξωτερικού, του κοινωνικού κόσμου. Ανήκει σε εμάς, είναι κομμάτι μας, αφού το επιλέγουμε και το φέρουμε πάνω μας, και ταυτόχρονα είναι κάτι που βρίσκεται ήδη έξω από εμάς. Μπορούμε να πούμε ότι με αυτά που φοράμε έχουμε μια πολύ προσωπική συνομιλία με τον κόσμο, έτσι όπως τον αντιλαμβανόμαστε. Είναι αξιοθαύμαστο το πώς το ντύσιμο μπορεί να είναι ταυτόχρονα ένα παραβάν που μας κρύβει και μια οθόνη που μας προβάλλει!

Η Αννέτα είναι μια πολύ έξυπνη και πνευματώδης, επιτυχημένη επιστήμονας. Είναι 38 ετών, είχε έναν αποτυχημένο γάμο στα 27 της που κράτησε ενάμιση χρόνο και από τότε ζει μόνη. Τα ρούχα της συχνά φέρνουν σε αμηχανία τους γύρω της. Πράσινη φαρδιά μακριά φούστα, πολύχρωμο φαρδύ πουκάμισο, γιλέκο από απομίμηση δέρματος, κάπως

παλιωμένα μοκασίνια και, μαζί με αυτά, μια έκφραση που είναι σαν να λέει «Δεν αισθάνομαι καθόλου άνετα». Σε εκμυστηρεύσεις σε μια φίλη παραδέχεται ότι δεν αισθάνεται καθόλου γυναίκα, ότι μόνο με την άσπρη, ουδέτερη ποδιά του εργαστηρίου, που είναι ίδια για άνδρες και γυναίκες, νιώθει άνετα. Αισθάνεται ότι δεν ξέρει ποια και πώς θέλει να είναι σαν γυναίκα και γι' αυτό προτιμά να κρύβεται πίσω από ρούχα ουδέτερα, που δεν αρέσουν ούτε στην ίδια. Δεν της είναι αδιάφορο το τι εντύπωση δίνει στους άλλους, αλλά έχει παραιτηθεί. Αυτό ακριβώς είναι το μήνυμα που δίνουν και τα ρούχα της.

Κείμενο 2

Ελένη, ή ο Κανένας (απόσπασμα)

Το μυθιστόρημα Ελένη, ή ο Κανένας της Ρέας Γαλανάκη (1947) μεταπλάθει λογοτεχνικά τη ζωή της Σπετσιώτισσας και πρώτης σπουδασμένης Ελληνίδας ζωγράφου Ελένης Μπούκουρα-Αλταμούρα στη μετεπαναστατική Ελλάδα του 19ου αιώνα. Στο απόσπασμα η ζωγράφος, που ζει πλέον μόνη στις Σπέτσες, συναντιέται με την Καλλιρρόη Παρρέν, ηγετική μορφή του ελληνικού φεμινισμού και εκδότρια της Εφημερίδος των Κυριών.

Για χρόνια έβλεπα λίγους από τους οικείους, τον ιερέα Δραπανιώτη, ένα-δυο άλλα πρόσωπα για δουλειές και τη Λασκαρίνα. Δεν ήθελα καμιά καινούργια γνωριμία, ούτε καμιά καινούργια επίσκεψη, μα και ποιος ξένος θα ερχόταν να με αναζητήσει, και για ποιον σκοπό. Έτσι ταράχτηκα από μιαν άγνωστη γυναίκα, που κατέφθασε μια μέρα από την Αθήνα στο νησί ζητώντας να συναντήσει τη ζωγράφο Ελένη Αλταμούρα. [...]

Μέσα σ' αυτές τις δύο μέρες θα είχε μάθει περισσότερα για μένα από όσα θα είχε συλλέξει στην Αθήνα, όπου το πέρασμά μου, στον βαθμό που ακόμη υπήρχε, βρισκότανε γυμνό από τα σπάργανα, τα σάβανα και τα προικιά των γυναικών, ρίχοντας δίκαια όλο σχεδόν το βάρος του στη ζωγράφο Ελένη. Εκείνη την Ελένη γύρευε, μου είπε η κυρία Καλλιρρόη Παρρέν, όταν επιτέλους τη δέχτηκα ένα σούρουπο. Την επόμενη άνοιξη σχεδίαζε να κάνει στα γραφεία της εφημερίδας της την πρώτη έκθεση γυναικών ζωγράφων, και για τούτο με είχε αναζητήσει. Διότι εγώ είχα σπουδάσει και είχα ασκήσει την τέχνη της ζωγραφικής, μια τέχνη που οι γυναίκες ακόμη δεν είχαν δικαίωμα ούτε να τη σπουδάζουν ούτε να την ασκούν ως επάγγελμα στην Ελλάδα. [...]

Η επίσκεψη δεν κράτησε πολλήν ώρα. Από όσα έγραψε στο δεύτερο, το επίσης μεγάλο της άρθρο για το άτομό μου, αρκετά θα πρέπει να τα είχε ακούσει ή και συμπεράνει από λόγια τρίτων στην πρωτεύουσα, είτε στη νήσο των Σπετσών. Εγώ της απάντησα μόνον σε ό,τι αφορούσε τη ζωγράφο Ελένη, εκείνην που επέμενε πως ήρθε για να συναντήσει, λες κι επρόκειτο για κάτι το τόσο απλό. Γνωρίζοντας ότι θα δημοσιευτούν τα λόγια μου, της

14471

μίλησα μόνο για τα απαραίτητα. Για το μαθητικό παράπτωμα και τη σχολική μου τιμωρία μέχρι τις σπουδές στη Ρώμη, για τα ταξίδια με σκοπό να δω και να σχεδιάσω, ή για το εργαστήριο της Φλωρεντίας. Ναι, ήταν αλήθεια ότι ντύθηκα άντρας, για να αποκτήσω ένα πτυχίο, μα και να μελετήσω με γυμνό μοντέλο. Υπήρχε άλλωστε μια φωτογραφία μου ως μιας Ελένης άντρα και ζωγράφου. Δεν είχα άλλο τρόπο να παραβιάσω το απαγορευμένο. Παλιότερα καμάρωννα πιο πολύ γι' αυτό. Ακόμη, ότι κρατούσα φυλαχτό κάτω από τα αντρικά μου ρούχα του πατέρα μου τα λόγια, ωστόσο τα απορρόφησε το δέρμα μου και πια δεν ήξερα αν ήταν ευχή ή κατάρα το να μην ξεχνώ πως είμαι Ελληνίδα. Ήμουν η πρώτη γυναίκα στο νεαρό ελληνικό κράτος που είχε σπουδάσει και μετά ασκήσει τη ζωγραφική, αλλά η λέξη Ελληνίδα δεν περιοριζότανε μόνο σ' αυτό. Όχι, στον γάμο μου δεν ήμουν τυχερή. Επιστρέφοντας δούλεψα και μεγάλωσα τα δυο παιδιά μου, που δεν ζούσαν πια. Ένας τρίτος γιος ήταν ζωγράφος στο Παρίσι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια είναι λειτουργία του ενδύματος σύμφωνα με τις 3 πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1; (60-70 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποιος είναι ο ρόλος της τελευταίας παραγράφου του Κειμένου 1 σε σχέση με το υπόλοιπο κείμενο; Να επιλέξετε τη σωστή απάντηση (5 μονάδες) και να εξηγήσετε πού αποσκοπεί η συντάκτρια με αυτή την επιλογή (5 μονάδες).

- α. συνάγεται το συμπέρασμα
- β. διαμορφώνεται ένας ορισμός
- γ. παρατίθεται ένα παράδειγμα
- δ. προτείνονται λύσεις

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 1η και 2η παράγραφο του Κειμένου 1 χρησιμοποιούνται τα εισαγωγικά σε όλες τις περιπτώσεις («κανόνας», «μαρτύριο», «βγούμε στη σκηνή», «σκανάρισμα») για τον ίδιο

14471

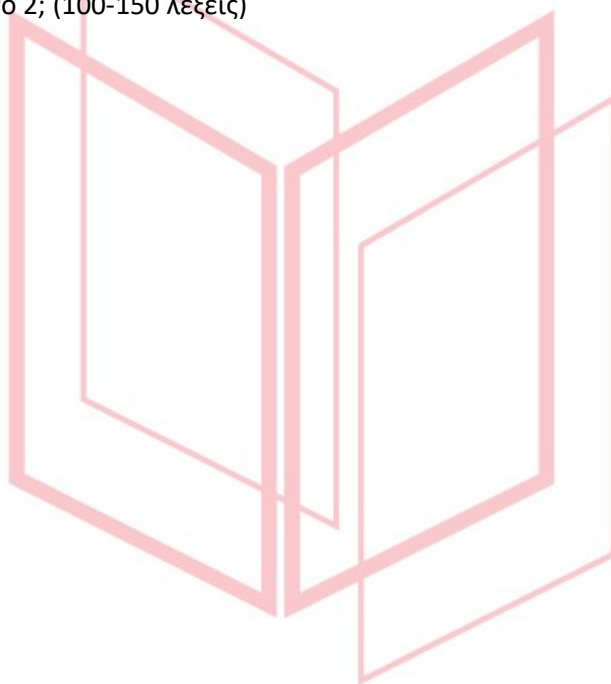
λόγο. Ποιος είναι αυτός; (μονάδες 5) Ποιο είναι το υφολογικό αποτέλεσμα που προκύπτει από αυτή τη χρήση τους; (μονάδες 10)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου προκαλεί η απόφαση της ζωγράφου να μεταμφιεστεί σε άνδρα στο Κείμενο 2; (100-150 λέξεις)

Μονάδες 15



αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14471-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Το ένδυμα έχει πρακτική χρησιμότητα λόγω της προστασίας και κάλυψης που παρέχει.
- Με το ένδυμα εκφράζεται ο εσωτερικός κόσμος/ εξωτερικεύονται στοιχεία της προσωπικότητας του ατόμου.
- Το ρούχο λειτουργεί ως μέσο σύνδεσης της ιδιοσυγκρασίας με την κοινωνική ζωή/μέσο δήλωσης της κοινωνικής ταυτότητας. *[Το στοιχείο αυτό θα μπορούσε να αναφερθεί πρώτο, λειτουργώντας και ως θεματικό κέντρο της απάντησης]*

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Το γ.
- Με το παράδειγμα η συντάκτρια επεξηγεί, αποσαφηνίζει και αναδεικνύει με έναν πιο γλαφυρό και ελκυστικό τρόπο μία περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνεται η σύνδεση ενδύματος και κοινωνικής ταυτότητας- εσωτερικού κόσμου/ιδιοσυγκρασίας. *[Απάντηση στην οποία η στοχοθεσία τίθεται αόριστα χωρίς αναφορές στο συγκεκριμένο κείμενο θεωρείται ημιτελής.]*

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Δήλωση συνυποδηλωτικής/ μεταφορικής χρήσης της γλώσσας
- Με τη χρήση αυτή δίνεται στο κείμενο περισσότερη ζωντάνια, καθώς συχνά τα δεδομένα αποδίδονται με έναν πιο υπερβολικό, αλλά και πιο εύληπτο τρόπο, με στόχο να προβληματίσουν τον αποδέκτη σχετικά με τη λειτουργία του ενδύματος.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

14471-Λύση

Παρατηρήσεις:

- Ο/Η μαθητής/-τρια μπορεί να επεκταθεί σε οποιαδήποτε στοιχείο επιθυμεί, αρκεί:
α) τα στοιχεία που παραθέτει να βρίσκονται σε ευθεία σύνδεση με το λογοτεχνικό κείμενο, χωρίς να αναλώνεται σε γενικόλογες αναφορές, β) Να ενεργοποιηθούν και οι δύο άξονες του ζητουμένου (σκέψεις και συναισθήματα).
- Ζητείται η τεκμηρίωση με στοιχεία του κειμένου (είτε με τη μορφή παράφρασης είτε με παράθεση χωρίων).
- Θετικά αξιολογείται η εστίαση του μαθητή/τριας σε κειμενικούς δείκτες, στον τρόπο γραφής χωρίων με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στην περίπτωση που ως στοιχεία δεν αξιοποιηθούν στο Θέμα 3. Π.χ. «να παραβιάσω το απαγορευμένο» (η χροιά των λέξεων που χρησιμοποιεί), η επιλογή της εσωτερικής εστίασης/ πρωτοπρόσωπης αφήγησης κ.ά.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

Ο/Η μαθητής/-τρια θα μπορούσε να κατευθυνθεί προς σχόλια όπως τα εξής:

- Εκνευρισμός για τις δυσκολίες μιας γυναίκας της εποχής να κατακτήσει όσα μπορούσε να απολαύσει ένας άνδρας (σπουδές, επιτυχία...), την κοινωνική αδικία. Στην Ελένη πιστώνεται αδίκως μία παράβαση ενός παράλογου, αυστηρού κανόνα («να παραβιάσω το απαγορευμένο»).
- Θλίψη για την τραγική της κατάσταση, τη στιγμή που έφτασε να απαρνηθεί τον ίδιο της τον εαυτό (η μεταμφίεση λειτουργεί ως ένα σύμβολο της απάρνησης της ίδιας της ταυτότητάς της, της φύσης της, του ερωτισμού της...).
- Θαυμασμός για την επιτυχία της (η πρώτη ελληνίδα ζωγράφος με σπουδές) και το θάρρος της να μηχανευτεί το ριψοκίνδυνο τέχνασμα της μεταμφίεσης.

Κείμενο 1**Ο έρωτας είναι προπάντων επαλήθευση της μοναξιάς μας.**

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα άρθρου του δρ. Γιαννούση Γιώργου, ψυχοθεραπευτή και οικογενειακού θεραπευτή, το οποίο δημοσιεύθηκε την 1η Μαρτίου του 2021 στον ιστότοπο <https://www.psychologynow.gr/arthra-psyxologias>

Ο έρωτας μπορεί να σε στείλει στα ουράνια, αλλά και στα τάρταρα, είναι δηλαδή αναγεννητικός, αλλά και απογοητευτικός ταυτόχρονα. Μπορεί να πάρει τόσες μορφές, όσες και είναι και οι εκφάνσεις της ζωής. Μπορεί να μείνει ανεκπλήρωτος ή να εκπληρωθεί, να γιγαντωθεί ή και να ξεχαστεί ως φλόγα που έσβησε. Μπορεί να είναι στιγμιαίος, αλλά και διαρκής, μπορεί να μας κάνει γενναίους, αλλά και δειλούς, μπορεί να αναδείξει την καλύτερη ή και τη χειρότερη πλευρά του εαυτού μας.

Το μόνο σίγουρο είναι πως η ζωή κινείται διαρκώς από την δύναμή του και δίχως αυτόν θα ήταν υπαρξιακά κενή. Ο έρωτας είναι μια χοάνη¹ αντιθέσεων που δημιουργούν μια διαρκή κίνηση προς τα μπρος. Παραμένει ζωντανός, όσο τρέφεται από την ορμή της αλλαγής που φέρει μέσα του. Η αλλαγή είναι το μυστικό για να μην πεθάνει ο έρωτας και η αλλαγή θέλει δύο ανεξάρτητους συντρόφους, που ο ένας θα σέβεται και θα διαφυλάττει την αυτονομία του άλλου.

Ο έρωτας στις μέρες μας ακολουθεί συνήθως τις επιταγές της αγοράς, δηλαδή της ροπής προς την κατανάλωση που χαρακτηρίζει τον σύγχρονο άνθρωπο. Η καταναλωτική συνείδηση του ανθρώπου έχει καταφέρει ούτως ή άλλως να σαρώσει πολλές από τις ψυχικές του διεργασίες και να κλείσει μέσα της τον ρυθμό των διαπροσωπικών σχέσεων. Η αποπροσωποποίηση του έρωτα² είναι κατά κάποιο τρόπο το σύμβολο της εποχής μας, ενώ παράλληλα οι εμπορευματοποιημένες μορφές του έρωτα υποτάσσουν το πρόσωπο στις επιταγές της «αγοράς» και το υποβαθμίζουν στην κοινοτυπία της.

Ο έρωτας όμως γεννιέται στο σταυροδρόμι των προσωπικών μας επιδιώξεων για αλλαγές, μας βρίσκει εκεί που μεγαλώνει η εσωτερική ανάγκη να αλλάξουμε φάση ζωής και να ορίσουμε διαφορετικά τα νοήματα της.

Ας πούμε για πρώτη φορά στη ζωή του ανθρώπου -εκεί κάπου κοντά στην εφηβεία- ο έρωτας φαντάζει ως το μαγικό εισιτήριο για τον κόσμο των ενηλίκων, εκεί όπου φαντάζεται ο έφηβος πως θα «διοικεί» τον εαυτό του, δίχως περιορισμούς και απαγορεύσεις. Γι' αυτό και είναι

¹ Σημείο συγχώνευσης διαφορετικών πραγμάτων ή καταστάσεων

² Η αφαίρεση του προσωπικού χαρακτήρα από τον έρωτα.

14478

τόσο ισχυρά τα συναισθήματα που έχουν οι ερωτευμένοι, επειδή συνδέονται με την πορεία προς την ολοκλήρωση και την αυτοπραγμάτωση.

Χρειάζεται επομένως να κατανοούμε πως ο έρωτας λειτουργεί σαν μια υπενθύμιση όσων διαρκώς αναζητούμε στον εαυτό μας κι όσων αλλαγών έχουμε χρέος να κάνουμε στο διάβα της ζωής μας. Έρχεται δηλαδή να μας ανοίξει τα μάτια στην αλήθεια του εαυτού μας και των σχέσεων που συνάπτουμε κι όχι να μας καθηλώσει στην υποκειμενικότητα των επιθυμιών μας.

Ο έρωτας έχει μέσα του τη δύναμη της ζωής και συστατικά της ύπαρξής μας. Είναι η προσωποποίηση της εσωτερικής πάλης των αντιθέτων που συνθέτουν το ψηφιδωτό του ανθρώπινου ψυχισμού. Ο έρωτας μέσα από την υποταγή του «εγώ» στον άλλο υποδεικνύει την αδυναμία του ανθρώπου και επαληθεύει τη μοναξιά του, δηλαδή το χρέος να πορευτεί με αυτοσυνειδησία προς την αυτοπραγμάτωση.

Κείμενο 2

Ο πληθυντικός αριθμός

Το παρακάτω απόσπασμα προέρχεται από το ομώνυμο ποίημα της Κικής Δημουλά και ανήκει στην ποιητική συλλογή Το λίγο του κόσμου, 1971

Ο έρωτας,
όνομα ουσιαστικόν ,
πολύ ουσιαστικόν,
ενικού αριθμού, γένους ούτε θηλυκού ούτε αρσενικού,
γένους ανυπεράσπιστου.
Πληθυντικός αριθμός
οι ανυπεράσπιστοι έρωτες.

Η νύχτα,
όνομα ουσιαστικόν,
γένους θηλυκού,
ενικός αριθμός.
Πληθυντικός αριθμός
οι νύχτες.
Οι νύχτες από εδώ και πέρα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)**1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Ποια είναι η σχέση του ερωτικού συναισθήματος με την καταναλωτική συμπεριφορά στον σύγχρονο κόσμο, σύμφωνα με το κείμενο 1; (40-50 λέξεις).

Μονάδες 10**2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Η 6^η παράγραφος του Κειμένου 1 ξεκινά με πρόταση που εμπεριέχει τον σύνδεσμο «επομένως». Ποια νοηματική σχέση εκφράζει ο σύνδεσμος (μονάδες 4) και πώς αυτή απορρέει λογικά από την προηγούμενη παράγραφο; (μονάδες 6)

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Να εντοπίσεις τέσσερα αντιθετικά ζεύγη που σχηματίζουν οι λέξεις / φράσεις στην 1η παράγραφο του κειμένου 1. (μονάδες 8) Τι νομίζεις ότι επιδιώκει να επιτύχει ο αρθρογράφος με τη χρήση τους; (μονάδες 7)

Μονάδες 15**ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)**

Ποιες ιδιότητες αποδίδει το ποιητικό υποκείμενο στον έρωτα και πώς βιώνει το τέλος του συναισθήματος, με βάση το κείμενο 2; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100 - 150 λέξεις.

Μονάδες 15

αξιολόγησης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14478-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η σχέση του ερωτικού συναίσθηματος με την καταναλωτική συμπεριφορά αναφέρεται στην 3^η παράγραφο:

- Το ερωτικό συναίσθημα ακολουθεί όσα επιβάλλει η αγορά.
- Η καταναλωτική συνείδηση διαβρώνει τις σχέσεις, τις καθιστά περισσότερο απρόσωπες.
- Το συναίσθημα αποκτά εμπορευματοποιημένες και κοινότοπες εκφάνσεις.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Ο σύνδεσμος «επομένως» εκφράζει συμπέρασμα που προκύπτει από τα προηγούμενα.
- Στην προηγούμενη παράγραφο αναφέρεται η σχέση του έρωτα με την ενηλικίωση και την αυτοπραγμάτωση. Επομένως, το συναίσθημα αυτό αντικατοπτρίζει την εξέλιξη του εαυτού μας και της ζωής μας στα δικά μας μάτια.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Αναμένεται να καταγραφούν τέσσερα (4) από τα ακόλουθα αντιθετικά ζεύγη:

- στα ουράνια - στα τάρταρα
- αναγεννητικός - απογοητευτικός
- να μείνει ανεκπλήρωτος - να εκπληρωθεί
- να γιγαντωθεί - να ξεχαστεί

14478-Λύση

- στιγμιαίος - διαρκής
- (μας κάνει) γενναίους - (μας κάνει) δειλούς
- (μπορεί να αναδείξει) την καλύτερη - τη χειρότερη πλευρά του εαυτού μας

Ο συγκριτικός και αντιπαραθετικός λόγος λειτουργεί εμφατικά, υπογραμμίζοντας τις διάφορες όψεις του ερωτικού συναισθήματος και τονίζοντας την πολυπλοκότητά του. Διεγείρει το ενδιαφέρον του αναγνώστη και τον προτρέπει να συνεχίσει την ανάγνωση, γι' αυτό και τίθεται στην αρχή (στον πρόλογο) του κειμένου.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οι ιδιότητες που αποδίδει το ποιητικό υποκείμενο στον έρωτα εκφέρονται με τις ονοματικές φράσεις της α' στροφικής ενότητας μέσω μίας προσομοίωσης «τεχνολόγησης» της λέξης. Το ποιητικό υποκείμενο:

- θεωρεί τον έρωτα ιδιαίτερα σημαντικό, πιστεύει ότι έχει ουσιαστική διάσταση / δίνει ουσία στην ανθρώπινη ζωή («πολύ ουσιαστικών»).
- του αποδίδει χαρακτηριστικά μοναδικότητας («ενικού αριθμού»).
- επισημαίνει την αδυναμία της ανθρώπινης ψυχής απέναντι στην ισχύ του («γένους ανυπεράσπιστου», «οι ανυπεράσπιστοι έρωτες»).

Η βίωση του τέλους του συναισθήματος εκφράζεται στη β' στροφική ενότητα, με την προσομοίωση της «τεχνολόγησης» του ουσιαστικού «η νύχτα». Τονίζεται ότι αυτό που απομένει μετά τον έρωτα είναι η μοναξιά που διαρκεί και εντείνεται τις νύχτες («οι νύχτες από δω και πέρα»).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

[Η αγάπη είναι έξω από τον έλεγχό μας]

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα της συνέντευξης που παραχώρησε ο κινηματογραφιστής και παραγωγός ταινιών Woody Allen στο περιοδικό «The Interview People» και αναδημοσιεύτηκε από την εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 18 Αυγούστου του 2014 σε μεταφραστική απόδοση από τον Γιώργο Τσίρο. Ανακτήθηκε από την ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας: <https://www.kathimerini.gr/opinion/interviews/780176/woody-allen>

Του αρέσει να καταρρίπτει τους μύθους που τον περιβάλλουν – ότι είναι σπουδαίος δημιουργός, γνήσιος διανοούμενος ή ότι μοιάζει με τους χαρακτήρες των ταινιών του. Βασικά είναι ένας υψηλής λειτουργικότητας νευρωτικός¹, σε μόνιμη άρνηση της ιδιοφυΐας του. Ενδιαφέρον παρουσιάζει το ακόλουθο απόσπασμα από συνέντευξή του:

- Ένα κοινό θέμα στις ταινίες σας είναι η αδυναμία πολλών να βρουν το κατάλληλο ταίρι. Πιστεύετε πως είμαστε καταδικασμένοι να μη συναντήσουμε ποτέ τον έρωτα της ζωής μας;

Συχνά οι άνθρωποι ερωτεύονται το λάθος πρόσωπο, που είτε δεν ενδιαφέρεται ιδιαίτερα είτε βρίσκεται ήδη σε μια σχέση. Είναι τόσες πολλές οι μεταβλητές, που τελικά κάνουμε εκπτώσεις σ' αυτό που θεωρούμε ιδανικό και συμβιβάζομαστε με κάτι λιγότερο ή απλώς ελπίζουμε ότι η καρδιά μας μάς οδηγεί στη σωστή κατεύθυνση, αν και συνήθως δεν συμβαίνει αυτό. Είναι μια μόνιμη συζήτηση που έχω με φίλους, το πόσο η ζωή και η ευτυχία μας εξαρτώνται από το τυχαίο. Δύο άνθρωποι πρέπει να σταθούν εξαιρετικά τυχεροί, για να ερωτευτούν, και να είναι συμβατοί στην καθημερινότητά τους.

- Όμως, δεν είναι και ο συμβιβασμός στο παιχνίδι;

Υπάρχουν διαβαθμίσεις. Πρέπει να ελπίζεις ότι δεν θα κάνεις τόσες θυσίες ή συμβιβασμούς που στην πορεία θα νιώθεις δυστυχής. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι οι άνθρωποι ακολουθούν την καρδιά περισσότερο από το μυαλό τους και αυτό σημαίνει ότι ερωτεύονται για λόγους που δεν μπορούν να εξηγήσουν. Ή, ακόμη χειρότερα, ερωτεύονται κάποιον που είναι ακατάλληλος. Συχνά δεν βρίσκουμε την αρμονία με κάποιο άλλο πρόσωπο, γιατί και οι δύο εμπλεκόμενοι σε μια σχέση κατακλύζονται από τις αντικρουόμενες επιθυμίες και τις παρορμήσεις τους. Και αυτό που κάνει ακόμα χειρότερα τα

¹Αυτός που υποφέρει από νεύρωση, δηλ. ελαφρά ψυχο-σωματική διαταραχή.

πράγματα είναι ότι μερικές φορές αυτές οι επιθυμίες αλλάζουν με τον καιρό. Ξαφνικά σταματάς να αγαπάς τον άλλο και δεν μπορείς να εξηγήσεις γιατί συνέβη.

- Άρα η αγάπη είναι κάτι εύθραυστο και φευγαλέο;

Είσαι υποχρεωμένος να ελπίζεις ότι τα πράγματα θα εξελιχθούν θετικά. Ακόμα και αν είσαι πολύ ερωτευμένος με κάποιον, πρέπει να βρεις έναν τρόπο συνύπαρξης που θα προσφέρει και στους δύο αγάπη και ασφάλεια, αλλά την ίδια στιγμή θα διασφαλίζει την ανεξαρτησία σας. Ελπίζεις, επίσης, ότι το πάθος σου για ορισμένα πράγματα δεν θα ενοχλεί το άλλο πρόσωπο και ότι κάπως θα καταφέρετε να εκτιμάτε ο ένας τον άλλο γι' αυτό που είστε. Μπορεί να σ' αρέσει ο Μότσαρτ και στον σύντροφό σου η κάντρι ή το χέβι μέταλ. Από τη στιγμή που θα τα ξεκαθαρίσετε αυτά, έχετε μια ελπίδα.

- Έπειτα από 46 ταινίες νιώθετε ότι καταλαβαίνετε περισσότερο τη ζωή;

Δεν νομίζω ότι καταφέρνουμε ποτέ να ανακαλύψουμε το βαθύτερο νόημα ή ότι κατανοούμε τα σημαντικά στοιχεία της ζωής. Νομίζω ότι γελοιοποιούμαστε ισοβίως, είτε είμαστε 20, είτε 40, είτε 60. Παλεύουμε με τα ίδια ακριβώς ερωτήματα που ταλάνιζαν τους μεγαλύτερους φιλοσόφους όλων των εποχών. Είμαστε καταδικασμένοι να βιώνουμε τις ίδιες αμφιβολίες, αντιφάσεις και απογοητεύσεις που οι άνθρωποι αντιμετώπιζαν ανέκαθεν. Δεν έχω νιώσει καμία επιφοίτηση, δεν έχω βρει απαντήσεις. Γι' αυτό και οι ταινίες μου αντανakλούν πόσο φευγαλέα είναι η ευτυχία, πόσο δύσκολο είναι να βρούμε την αρμονία και γιατί οι σχέσεις ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες συνεχίζουν να είναι απρόβλεπτες και εύθραυστες.

Κείμενο 2

Του αιγαίου

Το παρακάτω απόσπασμα είναι του Οδυσσέα Ελύτη και ανήκει στην ποιητική συλλογή Προσανατολισμοί, 1940.

Ο έρωτας,

Το αρχιπέλαγος

Κι η πλώρα των αφρών του

Κι οι γλάροι των ονείρων του

Στο πιο ψηλό κατάρτι του ο ναύτης ανεμίζει

Ένα τραγούδι.

Ο έρωτας

Το τραγούδι του

Κι οι ορίζοντες του ταξιδιού του
 Κι η ηχώ της νοσταλγίας του
 Στον πιο βρεγμένο βράχο της η αρραβωνιαστικιά προσμένει
 Ένα καράβι

Ο έρωτας
 Το καράβι του
 Κι η αμεριμνησία των μελετημών του
 Κι ο φλόκος² της ελπίδας του
 Στον πιο ελαφρό κυματισμό του ένα νησί λικνίζει
 Τον ερχομό.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να αποδώσεις σε 50 λέξεις, τις απόψεις του Γούντι Άλλεν στο Κείμενο 1 για τον ρόλο του συμβιβασμού στις σχέσεις και για τις προϋποθέσεις της συνύπαρξης των ανθρώπων.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην προτελευταία απάντησή του στο Κείμενο 1 ο ερωτώμενος χρησιμοποιεί παραδείγματα. Αιτιολόγησε με συντομία την επιλογή του.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

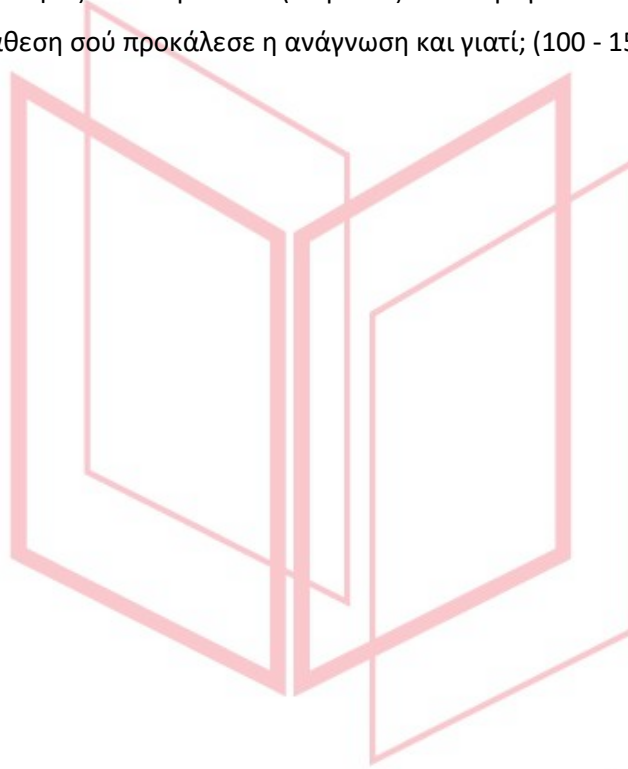
Να αλλάξεις το πρόσωπο στα υπογραμμισμένα ρήματα της πρώτης απάντησης του Γούντι Άλλεν από πρώτο πληθυντικό / πρώτο ενικό πρόσωπο σε τρίτο πληθυντικό, προβαίνοντας σε όσες άλλες αλλαγές είναι απαραίτητες (μονάδες 10). Ποια διαφοροποίηση παρατηρείς ως προς το ύφος του λόγου (μονάδες 5);

Μονάδες 15

²το πανί του καραβιού

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Μπορούν, κατά τη γνώμη σου, να συνδεθούν μεταξύ τους οι λέξεις - σύμβολα που ανοίγουν και κλείνουν τις στροφικές ενότητες του κειμένου 2 (ο έρωτας – ένα τραγούδι – ένα καράβι – τον ερχομό); Ποια συναισθηματική διάθεση σού προκάλεσε η ανάγνωση και γιατί; (100 - 150 λέξεις).

Μονάδες 15

αηιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14479-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο ρόλος του συμβιβασμού στις σχέσεις βρίσκεται στη 2^η απάντηση και οι προϋποθέσεις συνύπαρξης μεταξύ των ανθρώπων στην 3^η :

- Ο συμβιβασμός εκδηλώνεται με διαβαθμίσεις · κάθε άνθρωπος, εφόσον αλλάζει με τον καιρό και έχει αντικρουόμενες επιθυμίες και παρορμήσεις, πρέπει να συμβιβάζεται μέχρι του σημείου να μη νιώθει δυστυχής.
- Ο ιδανικός τρόπος συνύπαρξης μεταξύ των ανθρώπων τους διασφαλίζει
 - α. από τη μία αγάπη και ασφάλεια και από την άλλη ανεξαρτησία ·
 - β. εκτίμηση και αλληλοσεβασμό, ανεξάρτητα από τις προτιμήσεις του καθενός.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η επιλογή του παραδείγματος αποσκοπεί στη διασάφηση και αιτιολόγηση του αφηρημένου (της θεωρητικής θέσης). Στην προκειμένη περίπτωση, η αναφορά σε μουσικές προτιμήσεις (παραδείγματα) διασαφηνίζει και επεξηγεί την ανάγκη σεβασμού του ενός στις ιδιαιτερότητες του άλλου, η οποία προβάλλεται ως προϋπόθεση της επιτυχημένης σχέσης.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η 1^η απάντηση, μετά την αλλαγή του προσώπου, διαμορφώνεται ως ακολούθως:

«Συχνά οι άνθρωποι ερωτεύονται το λάθος πρόσωπο, που είτε δεν ενδιαφέρεται ιδιαίτερα είτε βρίσκεται ήδη σε μια σχέση. Είναι τόσες πολλές οι μεταβλητές, που τελικά κάνουν εκπτώσεις σ' αυτό που θεωρούν ιδανικό και συμβιβάζονται με κάτι λιγότερο ή απλώς ελπίζουν ότι η καρδιά τους τούς οδηγεί στη σωστή κατεύθυνση, αν και συνήθως δεν

14479-Λύση

συμβαίνει αυτό. Είναι μια μόνιμη συζήτηση που έχουν με φίλους, το πόσο η ζωή και η ευτυχία των ανθρώπων εξαρτώνται από το τυχαίο. Δύο άνθρωποι πρέπει να σταθούν εξαιρετικά τυχεροί, για να ερωτευτούν, και να είναι συμβατοί στην καθημερινότητά τους».

Το ύφος μεταβάλλεται σε τυπικό, απρόσωπο και αποστασιοποιημένο· ο αφηγητής δεν συμμετέχει στα αναφερόμενα ούτε εκφράζεται ως εκπρόσωπος ευρύτερης ομάδας, αλλά περιγράφει και σχολιάζει καταστάσεις της ζωής που μπορεί και να μην τον αφορούν.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ασφαλώς μπορούν να συνδεθούν οι λέξεις – σύμβολα , οι οποίες ανοίγουν και κλείνουν τις στροφικές ενότητες του ποιήματος. Θα μπορούσε να διαμορφωθεί μία ιστορία ή ένας βασικός ιστός πλοκής:

- ο έρωτας που εκφράζεται με τραγούδια ·
- το καράβι που φεύγει και παίρνει τον αγαπημένο ·
- η αρραβωνιαστικιά που περιμένει πάνω στον βράχο ·
- η αμεριμνησία της νιότης ·
- η ελπίδα για τον ερχομό.

Η απάντηση στο β' ερώτημα εξαρτάται από τη συναισθηματική ανταπόκριση των μαθητών/τριών και είναι ελεύθερη. Εκείνο που αναμένεται να συνειδητοποιήσουν οι μαθητές/τριες είναι ότι μέσα από εικόνες του ελληνικού καλοκαιριού και του νησιωτικού περιβάλλοντος το ποιητικό υποκείμενο απευθύνει ύμνο στο συναίσθημα του έρωτα, στη χαρά της ζωής, την αισιοδοξία και την ελπίδα.

Κείμενο 1

Να μην αγαπηθώ για να μην καλομάθω!

Το παρακάτω κείμενο ανήκει στην Αγγελική Κουτελιά και αποτελεί άρθρο που δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο <https://www.psychologynow.gr/arthra-psychologias> στις 18 Δεκεμβρίου 2019.

Μια ηλικιωμένη κυρία, όταν προσφέρθηκα να τη βοηθήσω με τα ψώνια της στο ταμείο του σούπερ μάρκετ, μου αποκρίθηκε: «Δεν θέλω, γιατί είμαι μόνη και δεν πρέπει να συνηθίσω στη βοήθεια. Θα καλομάθω». Έχοντας καθυστερήσει ελαφρώς, βάζει στην τσάντα της το τελευταίο αντικείμενο και μου λέει πριν φύγει: «σου αδειάζω τη γωνιά».

Αυτές οι λέξεις αιχμαλώτισαν για ώρα τη σκέψη μου. Φαντάστηκα τη γυναίκα με κόπο να προσπαθεί να σύρει τα ψώνια της. Αναρωτήθηκα για τη μοναξιά της. Πόσο οδυνηρό είναι να μην αφήνεις τον εαυτό σου να δεχτεί μια πράξη φροντίδας, προκειμένου να μη συνηθίσει; Άραγε ποια να ήταν η τελευταία φορά που ένωσε την τρυφερότητα του Άλλου;

Να μην αγαπηθώ για να μην καλομάθω. Να αποκλείσω κάθε προσέγγιση μοιράσματος για να μην τονιστεί η μεγάλη μοναξιά μου. Να αδειάσω τη γωνιά, γιατί υπάρχοντας γίνομαι ενοχλητική. Δεν θέλω να γίνομαι βάρος, να καθυστερώ τους άλλους που ζουν με ενέργεια, με συνδιαλλαγές, με νόημα στη ζωή τους. Να φύγω γρήγορα και να κρυφτώ στην φωλιά μου, να απομονωθώ όσο γίνεται από τη θέαση των υπολοίπων γιατί δεν αξίζω.

Και μετά αναρωτήθηκα αν αυτή η ανάγκη της να μη βοηθηθεί για να μην καλομάθει υπήρξε ο τρόπος της να υπάρχει σε όλη τη διάρκεια της ζωής της και όχι μόνο στην παρούσα φάση. Αν στη δυάδα με τον πρωταρχικό φροντιστή της (τη μητέρα) δεν κρατήθηκε επαρκώς, ώστε να νιώσει ξεχωριστή και ικανή να αγαπηθεί. Αν έζησε την έλλειψη αγάπης από τον άνθρωπο που χρειαζόταν να τη φροντίσει και όρθωσε την ασπίδα της αυτάρκειας ως τρόπου επιβίωσης.

Άραγε η ανάγκη της να μου αδειάσει τη γωνιά αποκαλύπτει το τμήμα του ψυχισμού της που την κάνει να νιώθει περιττή; Που καθρεφτίστηκε στα μάτια μιας μητέρας, η οποία δεν επένδυσε σε αυτή, δεν ονειροπόλησε γι' αυτήν, αλλά την βίωνε ως ενόχληση; Που χρειάστηκε να αποσιωπήσει τις ανάγκες της για να μην επιβαρύνει; Η γυναίκα έβαλε μια σακούλα με σοκολατάκια στην τσάντα της και έφυγε. Μήπως εν τέλει έχει τρόπους να χαρεί τα σοκολατάκια της και είναι οι δικόι μου φόβοι που προβλήθηκαν πάνω της; Μήπως με κινητοποίησε να συνδεθώ με κομμάτια του δικού μου ψυχισμού, με υπαρξιακούς φόβους και αγωνίες, κοινές για όλους τους ανθρώπους;

Μακάρι να γνώριζε πως μου έκανε ένα δώρο, να με συγκινήσει με τη στάση της, να με κάνει να ταρακουνήσω τα λιμνάζοντα νερά του δικού μου μικρόκοσμου και να διαπιστώσω ακόμα πιο βαθιά την ανάγκη μοιράσματος και επαφής. Μακάρι να γνώριζε πως μπορεί να αγαπηθεί και να εκτιμηθεί από ανθρώπους γύρω της, πως η αναζήτηση ενός βλέμματος αποδοχής μπορεί να υπήρξε τραυματική στο παρελθόν, αλλά δεν αποκλείει το να μπορεί να απαντηθεί με μια αγκαλιά στέρεη και δοτική, που θα την κρατήσει με σταθερότητα και ζωντάνια. Μακάρι να γνώριζε...

Κείμενο 2

Βαδίζει στο απέναντι πεζοδρόμιο.

Το απόσπασμα που ακολουθεί εντάσσεται στο έργο του Μιχάλη Γκανά «Γυναικών μικρές και πολύ μικρές ιστορίες» (2010, εκδ. Μελάνι).

Βαδίζει στο απέναντι πεζοδρόμιο με λινά ανάλαφρα ρούχα και ψάθινο καπέλο. Βαδίζει φορώντας ακόμη την αλκή¹ μιας πρώτης νεότητας αλλά με σκυμμένο κεφάλι, καθώς φυσάει δυνατά και αναγκάζεται να κρατάει το ψαθάκι της σε στάση βαθιάς υπόκλισης.

Μεσόκοπη. Κομμένη στα δύο δηλαδή, αλλά όχι σε δύο ίσα μέρη. Κομμένη στην όψη, στην κόψη και στην άποψη. Όχι πως δεν έχει άποψη αλλά δεν έχει το κουράγιο να την υποστηρίξει.

Κι αυτή η θρυλούμενη σοφία της ωριμότητας πού πήγε; Ευτυχώς δεν έχει παιδιά κι εγγόνια, γιατί δεν θα είχε να τους πει τί-πο-τα. Καμία από αυτές τις στρογγυλές φράσεις που λένε οι μεγάλοι στους μικρούς παντού και πάντα: στα βιβλία, στις ταινίες, στο θέατρο και στη ζωή.

«Τα χρόνια περνούν, οι ώρες δεν περνούν» της έλεγε η γιαγιά της. Αυτή δεν θα μπορούσε να πει κάτι ανάλογο ποτέ!

Μεσόκοπη. Γυναίκα μέσης ηλικίας, εννοείται, ενώ υπονοείται σαφώς ότι πρόκειται για μια γυναίκα στα πρόθυρα² της τρίτης ηλικίας. Άλλο κι ετούτο. Από πού ξεφύτρωσε αλήθεια αυτή η τρίτη ηλικία; Ούτε πρώτη ακούσαμε ούτε δεύτερη, και μία ωραία πρωία ή εσπέρα – εσπέρα συνήθως – προσγειώνεσαι στην τρίτη.

Αναγκαστική προσγείωση με τις αναπόφευκτες αβαρίες³. Και δεν μπορείς να φύγεις από κει ούτε για τη δεύτερη και την πρώτη, ούτε καν για την τέταρτη και την πέμπτη ηλικία. Δεν έχεις να πας πουθενά. Η τρίτη ηλικία είναι και η τελευταία, αφού είναι ισόβια.

Μεσόκοπη λοιπόν. Απεχθέστατον! Ας το δεχθούμε όμως για να πάμε παρακάτω. Δεν είναι να χρονοτριβείς σ' αυτές τις ηλικίες, να επιμένεις, να τα ψιλοκοσκινίζεις, κακό του κεφαλιού σου.

¹τη δύναμη, το σφρίγος

²στο κατώφλι

³υποχωρήσεις

14480

Ένα κεφάλι, παρεμπιπτόντως, με ψαθάκι, σαν ελάχιστη προκαταβολή από το φωτοστέφανο που σε περιμένει όταν έρθει η ώρα σου.

Έτσι, σαν να σου παίρνουνε τα μέτρα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να αποδώσεις σε 50-60 λέξεις τις αντιδράσεις και τα συναισθήματα της συντάκτριας του Κειμένου 1 μετά τη συνάντησή της με την ηλικιωμένη κυρία στο σούπερ μάρκετ.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια σχέση έχει ο τίτλος με το περιεχόμενο του κειμένου;

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να μετατρέψεις τις υπογραμμισμένες ονοματικές φράσεις του κειμένου σε προτάσεις, σύμφωνα με το παράδειγμα (μονάδες 10). Ποια αλλαγή παρατηρείς ως προς το ύφος του λόγου (μονάδες 5);

Παράδειγμα: ...δεν πρέπει να συνηθίσω στη βοήθεια → δεν πρέπει να συνηθίσω να με βοηθούν .

1) Αναρωτήθηκα για τη μοναξιά της →

2) που ένιωσε την τρυφερότητα του Άλλου (2η παράγραφος) →

3) όρθωσε την ασπίδα της αυτάρκειας ως τρόπου επιβίωσης (4^η παράγραφος) →

4) να διαπιστώσω ακόμα πιο βαθιά την ανάγκη μοιράσματος και επαφής. (6^η παράγραφος) →

5) η αναζήτηση ενός βλέμματος αποδοχής (6^η παράγραφος) →

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Πώς παρουσιάζει ο αφηγητής την ηρωίδα να βιώνει την ηλικία, την εμφάνιση και το παρελθόν της (μονάδες 10); Θεωρείς δικαιολογημένα τα αισθήματά της ή όχι και γιατί (μονάδες 5); Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

14480-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι αντιδράσεις και τα συναισθήματα της συντάκτριας του κειμένου:

- Προβληματίζεται σχετικά με την οδύνη της μοναξιάς της ηλικιωμένης. (2^η§)
- Συλλογίζεται μήπως ο μοναχικός άνθρωπος συσπειρώνεται στο «εγώ» του, επειδή αισθάνεται ότι η ζωή του δεν έχει αξία. (3^η§)
- Αναρωτιέται μήπως αυτού του είδους η στάση ανάγεται σε συμπεριφορές στέρησης που προέρχονται από τη σχέση με τη μητέρα. (4^η -5^η§)
- Συγκινείται βαθιά από τον διάλογο με την ηλικιωμένη κυρία, τη συμπονά. (6^η§)
- Συνειδητοποιεί πόσο ανάγκη έχουν οι άνθρωποι να μοιράζονται και να μένουν σε επαφή. (6^η§)

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο τίτλος συνδέεται στενά με το περιεχόμενο του κειμένου:

- Προϊδεάζει τον αναγνώστη για το περιεχόμενο του κειμένου, περιγράφοντας τη στάση και συμπεριφορά ζωής, την οποία σχολιάζει το κείμενο. Γι' αυτό τον λόγο επαναλαμβάνεται αυτούσιος στην αρχή της 3^{ης} παραγράφου του κειμένου.
- Το α΄ ενικό πρόσωπο, η προτροπική υποτακτική και η στίξη ενισχύουν τον σχολιαστικό χαρακτήρα του κειμένου.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Οι μετατροπές έχουν ως ακολούθως:

- 1) Αναρωτήθηκα για τη μοναξιά της (2^η παράγραφος) → Αναρωτήθηκα για το ότι είναι μόνη.

14480-Λύση

2) που ένιωσε την τρυφερότητα του Άλλου (2η παράγραφος) → που ένιωσε ότι / πως ο Άλλος είναι τρυφερός.

3) όρθωσε την ασπίδα της αυτάρκειας ως τρόπου επιβίωσης (4^η παράγραφος) → όρθωσε την ασπίδα της αυτάρκειας ως τρόπου για να επιβιώσει.

4) να διαπιστώσω ακόμα πιο βαθιά την ανάγκη μοιράσματος και επαφής. (6^η παράγραφος) → να διαπιστώσω ακόμα πιο βαθιά την ανάγκη να μοιραζόμαστε και να ερχόμαστε σε επαφή.

5) η αναζήτηση ενός βλέμματος αποδοχής (6^η παράγραφος) → η αναζήτηση ενός βλέμματος που μας αποδέχεται.

Με τις μετατροπές το ύφος του λόγου γίνεται περισσότερο αναλυτικό και ο τόνος περισσότερο προσωπικός και οικείος, εφόσον τα ρήματα τίθενται στο α' πληθυντικό πρόσωπο και προστίθενται προσωπικές αντωνυμίες. Συνολικά, το κείμενο γίνεται πιο προσιτό και κατανοητό στον μέσο αναγνώστη.

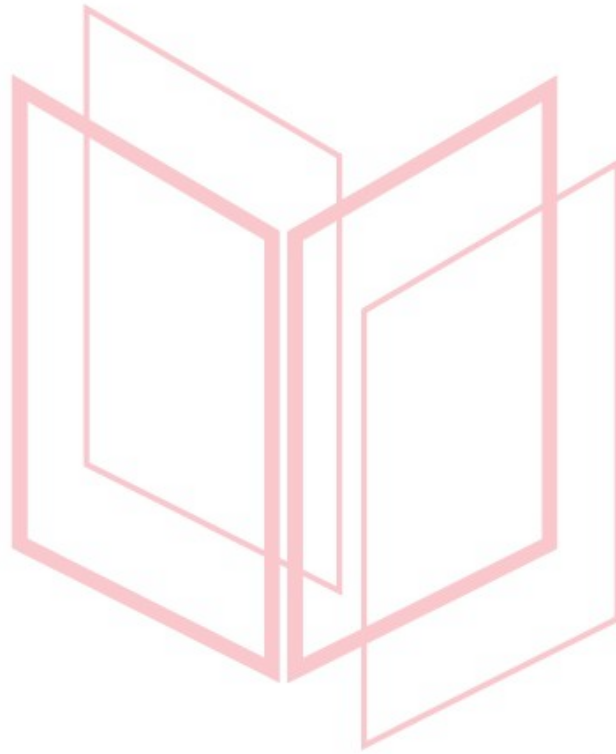
ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ως προς το πρώτο ερώτημα:

- Η βίωση της ηλικίας αποτελεί το κεντρικό ζήτημα του αποσπάσματος. Ο αφηγητής χρησιμοποιεί το επίθετο – δείκτη «απεχθέστατον»: η ηρωίδα παρουσιάζεται να αισθάνεται αποστροφή, αλλά και πικρία που βρίσκεται στη μέση ηλικία («κομμένη στα δύο», μεταφορά), δεν θεωρεί τον εαυτό της ώριμο, ώστε να συμβουλευσει τους νεότερους (λ.χ. η τυπογραφική μορφή του επιρρήματος «τίποτα») και τρέμει μπροστά στην προοπτική των γηρατειών («εσπέρα συνήθως», «προσγειώνεσαι στην τρίτη», μεταφορά και ειρωνεία), παρ' όλο που καταλήγει στην αποδοχή του αναπόφευκτου περάσματος του χρόνου («Ας το δεχτούμε όμως για να πάμε παρακάτω»).
- Η εμφάνισή της είναι επιμελημένη και διατηρεί στοιχεία νεότητας («φορώντας την αλκή μιας πρώτης νεότητας» μεταφορά), ωστόσο η ηρωίδα σχολιάζει με πικρία τα ενδυματολογικά στοιχεία που ή ίδια επέλεξε (το ψαθάκι), συσχετίζοντάς και αυτά με την πορεία προς τα γηρατεία και τον θάνατο («σαν να σου παίρνουνε τα μέτρα», παρομοίωση και μεταφορά).
- Ακόμη και το παρελθόν της το βιώνει αρνητικά, αμφισβητώντας τη σοφία της ωριμότητας (με τη ρητορική ερώτηση) και επισημαίνοντας ότι διαθέτει άποψη, αλλά όχι και το κουράγιο να την υποστηρίξει.

14480-Λύση

Ως προς τη δικαιολόγηση των αισθημάτων της ηρωίδας, η απάντηση είναι ελεύθερη · συναρτάται με τον ψυχισμό και την κοσμοθεωρία του κάθε μαθητή/τριας.



αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Ολοένα και μεγαλύτερη η συμβολή των ηλικιωμένων στη σύγχρονη κοινωνία

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί ανώνυμο άρθρο που δημοσιεύθηκε στον ειδησεογραφικό ιστότοπο <https://www.in.gr> στις 30 Σεπτεμβρίου 2013.

Σε 1,2 δισεκατομμύρια υπολογίζεται ο αριθμός των ηλικιωμένων που θα κατοικούν στη Γη το 2025, ενώ το 2050 θα έχουν φτάσει τα 2 δισ., σύμφωνα με στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ). Στην Ελλάδα, η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία αναφέρει ότι ο πληθυσμός ηλικίας άνω των 60 ετών ξεπερνούσε το 2004 τα 2.547.000 άτομα, με τις γυναίκες να είναι περισσότερες από τους άνδρες.

Ο ΟΗΕ και ο ΠΟΥ καθιέρωσαν την «Παγκόσμια Ημέρα για την Τρίτη Ηλικία», που γιορτάζεται κάθε χρόνο την 1η Οκτωβρίου, με στόχο να αναγνωριστεί η συμβολή των ηλικιωμένων στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Στη σύγχρονη εποχή οι ηλικιωμένοι παίζουν έναν ολοένα σημαντικότερο ρόλο, μέσω του εθελοντικού έργου τους, της μετάδοσης των εμπειριών και των γνώσεών τους, της βοήθειας που δίνουν στα παιδιά τους, αναλαμβάνοντας να φροντίζουν τα εγγόνια τους, αλλά και της αυξανόμενης συμμετοχής τους στην αγορά εργασίας.

Μελέτες έχουν δείξει ότι ο μέσος χρόνος σε λεπτά που διαθέτουν οι ηλικιωμένοι για να φροντίσουν όσους συγγενείς τους έχουν ανάγκη κυμαίνεται από 201 λεπτά στις ηλικίες 65-74 ετών έως 318 λεπτά στις ηλικίες 75 ετών και άνω. Αντιθέτως, οι νεότεροι άνθρωποι αφιερώνουν μόλις 50 λεπτά, για να φροντίσουν κάποιον που τους έχει ανάγκη, καθώς δεν μπορούν να διαθέσουν περισσότερο χρόνο λόγω των εργασιακών υποχρεώσεων.

Αυτού του είδους η συμβολή των ηλικιωμένων στη σύγχρονη κοινωνία μπορεί να εξασφαλισθεί μόνον εφόσον οι ηλικιωμένοι διατηρούν ένα ικανοποιητικό επίπεδο υγείας και μια καλή ποιότητα ζωής. Η ελληνική κοινωνία και η ελληνική πολιτεία, έχουν υποχρέωση απέναντι στους ανθρώπους αυτούς, όχι μόνο γιατί συνεχίζουν να προσφέρουν, αλλά και για λόγους ευαισθησίας απέναντι σε μια ομάδα πολιτών που καθίστανται εκ των πραγμάτων όλο και πιο αδύναμοι.

Η Γραμμή Ζωής, με τις δραστηριότητες που αναπτύσσει, προσπαθεί, βασισμένη στην εθελοντική προσφορά, να βοηθήσει όσο μπορεί στην κατεύθυνση αυτή. Ο στόχος της, από το 2006 που ιδρύθηκε, ήταν και παραμένει να σχεδιάζει, να υλοποιεί και να υποστηρίζει προγράμματα δράσης, για να εξασφαλιστεί μια ποιοτική και αξιοπρεπή διαβίωση στην ευαίσθητη αυτή κοινωνική ομάδα. Φροντίδα, προστασία, αίσθημα ασφάλειας είναι αυτά που προσπαθεί να προσφέρει στους

14481

ηλικιωμένους. Εθελοντισμός, ενεργοποίηση της κοινωνίας, αξιοποίηση της τεχνολογίας και της επικοινωνίας είναι τα μέσα που χρησιμοποιεί για να το πετύχει.

Κείμενο 2

[Η γιαγιά του Κάρολου και της Λίλης]

Το παρακάτω απόσπασμα προέρχεται από το μυθιστόρημα της Σώτης Τριανταφύλλου «Αύριο, μια άλλη χώρα»(1997) που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Πόλις». Στο κείμενο γίνεται λόγος για τη γιαγιά των παιδιών, που επισκέπτεται την οικογένεια σε μία γιορτή.

Κι αυτή τη φορά δεν έλειψε κανένας · ήρθε από νωρίς η γιαγιά -η μαμά της μαμάς- «για να βοηθήσει», αλλά δεν βοήθησε, την έπιασε φλυαρία κι άρχισε να λέει στη μαμά ότι είναι χλωμή και ρώταγε τι έχει, τι συμβαίνει, μήπως έχει πυρετό - κι η μαμά τσαντίστηκε ακριβώς όπως τσαντίζεται ο Κάρολος όταν του κολλάει ο μπαμπάς. Η γιαγιά έκανε διάφορες παρατηρήσεις για το σπίτι, για την ταπετσαρία που έβαλε η μαμά στο σαλόνι, είπε ότι μοιάζει με τραπεζομάντηλο, κι έπειτα μπήκε στην κουζίνα κι άρχισε να τσακώνεται με τη Φώφη γιατί η Φώφη δεν σηκώνει κουβέντα από κανέναν και ποιος ξέρει τι της είπε πάλι η γιαγιά.

Η γιαγιά φαίνεται πολύ νέα για γιαγιά. Η γιαγιά του Πίπη έχει γκρίζα μαλλιά -περισσότερα άσπρα παρά μαύρα- και φοράει τσεμπέρι όπως οι γιαγιάδες που βλέπει ο Κάρολος τα καλοκαίρια στο χωριό. Όμως, η γιαγιά του Κάρολου ήτανε πολλά χρόνια στην Αφρική, στην Τανγκανίκα -ο Κάρολος έχει δει πού είναι στον γεωγραφικό χάρτη- μαζί με τον παππού, που όμως πέθανε όταν ο Κάρολος ήτανε πολύ μικρός. Μόλις γύρισαν στην Αθήνα -πριν από δέκα χρόνια περίπου- ο παππούς αρρώστησε κι η μαμά παντρεύτηκε τον μπαμπά: και λίγο αργότερα ο παππούς πέθανε επειδή αρρώστησε, κι η μαμά έκανε τον Κάρολο επειδή παντρεύτηκε (και μετά από δυο χρόνια έκανε και τη Λίλη, γιατί οι περισσότερες μαμάδες κάνουν δυο παιδιά - μονάχα ο Πίπης κι η Αφροδίτη δεν έχουνε αδέρφια). Η γιαγιά έγινε χήρα, αλλά η μαμά έχει πει ότι δεν την πείραξε καθόλου, ότι αντίθετα ξανάνιωσε — τώρα είναι εξήντα χρονών κι όλο πηγαίνει στο κομμωτήριο και βάζει λακ κι έχει μακριά νύχια που τα βάζει ασημί. Είναι πολύ καλή και δίνει στον Κάρολο πενηντάρικά, κολλαριστά, αλλά τους νευριάζει όλους - ο Κάρολος δεν κατάλαβε ποτέ γιατί τους νευριάζει τόσο, το μόνο εκνευριστικό είναι ότι υπεραγαπάει τη Λίλη, λέει ότι της μοιάζει και τη φιλάει συνέχεια και μάλιστα της αγόρασε τρανζιστοράκι με δερμάτινη θήκη. Κι η Λίλη το βάζει κάτω απ' το μαξιλάρι της κι ακούει εκπομπές. Τέλος πάντων.

ΘΕΜΑΤΑ**ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)****1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Ποιες είναι οι σημαντικότερες υπηρεσίες των ηλικιωμένων σήμερα και πώς μπορούν να συνεχίσουν να τις προσφέρουν απρόσκοπτα, σύμφωνα με το Κείμενο 1 (40-60 λέξεις);

Μονάδες 10**2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Ποιος είναι, κατά τη γνώμη σου, ο ρόλος των αριθμητικών δεδομένων που περιλαμβάνονται στην πρώτη παράγραφο του κειμένου 1;

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Να ξαναγράψεις τις παρακάτω φράσεις του κειμένου 1, μετατρέποντας τις υπογραμμισμένες ρηματικές φράσεις σε ονοματικές, σύμφωνα με το παράδειγμα (10 μονάδες). Ποια αλλαγή παρατηρείς ως προς το ύφος λόγου (5 μονάδες);

Παράδειγμα: ... με στόχο να αναγνωριστεί η συμβολή των ηλικιωμένων → με στόχο την αναγνώριση της συμβολής των ηλικιωμένων ...

1) αφιερώνουν μόλις 50 λεπτά για να φροντίσουν κάποιον (3η παράγραφος) →

2) όχι μόνο γιατί συνεχίζουν (4^η παράγραφος) →

3) να προσφέρουν (4^η παράγραφος) →

4) Ο στόχος της ...ήταν και παραμένει να σχεδιάζει προγράμματα δράσης ... (5^η παράγραφος) →

5) για να εξασφαλίσει μία ποιοτική και αξιοπρεπή διαβίωση στην ευαίσθητη αυτή κοινωνική ομάδα.

(5^η παράγραφος) →

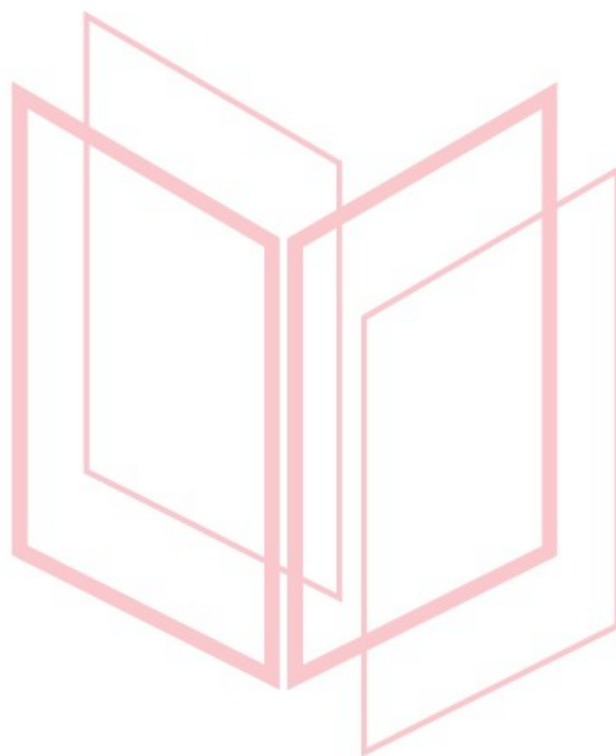
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ **Μονάδες 15**

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Σε ποιο βαθμό ανταποκρίνεται η γιαγιά του Καρόλου και της Λίλης, για την οποία γίνεται λόγος στο κείμενο 2, στο στερεότυπο του φύλου και του ρόλου της; Ποια νομίζεις ότι είναι η προσφορά της στην οικογένεια; Να γράψεις την προσωπική σου άποψη και να την αιτιολογήσεις με στοιχεία από το κείμενο. (100 - 150 λέξεις)

14481

Μονάδες 15



αθλημπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14481-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Το θέμα απαντάται στις παραγράφους 2, 3 και 4.

Οι ηλικιωμένοι σήμερα:

- προσφέρουν εθελοντικό έργο.
- μεταδίδουν τις εμπειρίες και τις γνώσεις τους.
- βοηθούν τα παιδιά τους, φροντίζοντας τα εγγόνια τους – αυτή προκρίνεται από τον συντάκτη του άρθρου και ως η σημαντικότερη υπηρεσία των ηλικιωμένων, βάσει του χρόνου, τον οποίο αφιερώνουν.
- όλο και περισσότερο συνεχίζουν να εργάζονται.

Ως προϋπόθεση της συνέχισης της προσφοράς τους θεωρείται η διατήρηση ικανοποιητικού επιπέδου υγείας και ποιότητας ζωής.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα αριθμητικά δεδομένα στην 1^η παράγραφο εισάγουν και επεξηγούν το θέμα, σε συσχετισμό και με τον τίτλο, και επιπλέον υπογραμμίζουν τη σπουδαιότητά του.

Συγκεκριμένα, εφόσον στον τίτλο η συμβολή των ηλικιωμένων στη σύγχρονη κοινωνία χαρακτηρίζεται ως ολοένα και μεγαλύτερη, τα ιδιαίτερα υψηλά αριθμητικά δεδομένα της 1^{ης} παραγράφου επεξηγούν την κρίση αυτή και συνάμα αιτιολογούν γιατί το ζήτημα είναι σημαντικό.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Οι μετατροπές έχουν ως ακολούθως:

- 1) αφιερώνουν μόλις 50 λεπτά για να φροντίσουν κάποιον (3η παράγραφος) → αφιερώνουν μόλις 50 λεπτά για τη φροντίδα κάποιου.
- 2) όχι μόνο γιατί συνεχίζουν (4^η παράγραφος) → όχι μόνο για τη συνέχιση

14481-Λύση

3) να προσφέρουν (4^η παράγραφος) → της προσφοράς

4) Ο στόχος της ...ήταν και παραμένει να σχεδιάζει προγράμματα δράσης ... (5^η παράγραφος) → Ο στόχος της ...ήταν και παραμένει ο σχεδιασμός προγραμμάτων δράσης...

5) για να εξασφαλίσει μία ποιοτική και αξιοπρεπή διαβίωση στην ευαίσθητη αυτή κοινωνική ομάδα. (5^η παράγραφος) → για την εξασφάλιση μίας ποιοτικής και αξιοπρεπούς διαβίωσης στην ευαίσθητη αυτή κοινωνική ομάδα

Με τις μετατροπές το ύφος του λόγου γίνεται περισσότερο πυκνό και ο τόνος περισσότερο απρόσωπος και επίσημος, εφόσον με τη χρήση ονοματικών φράσεων δεν διακρίνονται τα πρόσωπα. Συνολικά, το κείμενο γίνεται πιο απαιτητικό και απαιτεί περισσότερη προσοχή από τον μέσο αναγνώστη. (αυξάνει ο βαθμός δυσκολίας της ανάγνωσης)

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

(Το συγκεκριμένο μυθιστόρημα παρουσιάζει τη ζωή και τα προβλήματα μιας εύπορης, μεσοαστικής αθηναϊκής οικογένειας κατά τη δεκαετία του 1960.)

Η γιαγιά του μυθιστορήματος, όπως εμφανίζεται στο απόσπασμα, δεν ευθυγραμμίζεται με τα στερεότυπα για το φύλο και τον ρόλο της, εφόσον:

- δεν έχει την αναμενόμενη (για τότε) εμφάνιση της ηλικιωμένης («φαίνεται πολύ νέα για γιαγιά»), ερχόμενη σε αντίθεση με τη γιαγιά του άλλου παιδιού που «φοράει τσεμπέρι» ·
- έχει ιδιαίτερα επιμελημένο παρουσιαστικό (κομμωτήριο, λακ, μανικιούρ) ·
- δεν την έχουν καταβάλει οι δυσκολίες της ζωής, ούτε η χηρεία · αντίθετα, όπως αναφέρεται στο κείμενο, «ξανάνισε».

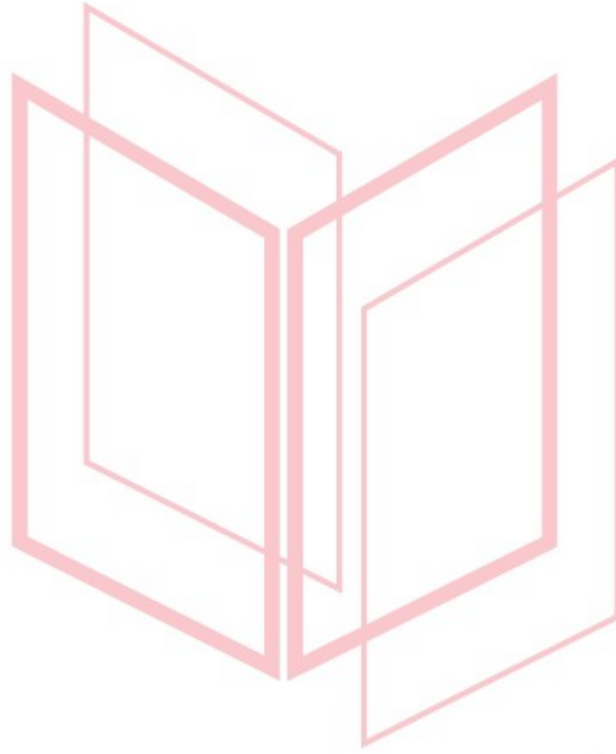
Από την άλλη μεριά, σαφώς υιοθετεί ορισμένους από τους παραδοσιακούς ρόλους και τις επεμβατικές συμπεριφορές:

- δίνει χρήματα και κάνει δώρα στα εγγόνια της, παρ' όλο που δεν τηρεί την ισορροπία ανάμεσα στο αγόρι και το κορίτσι ·
- ρωτάει επίμονα την κόρη της για την κατάσταση της υγείας της και όχι μόνο, διαισθανόμενη ότι κάποιο πρόβλημα υπάρχει ·
- κάνει παρατηρήσεις για τις επιλογές της οικογένειας και διαπληκτίζεται με το προσωπικό του σπιτιού.

Κοντολογίς το κείμενο, μέσα από ανάλαφρο, παιδικό και ελαφρώς ειρωνικό τόνο, παρουσιάζει την εικόνα μιας γιαγιάς που ισορροπεί έξυπνα ανάμεσα στο μοντέρνο και το

14481-Λύση

παραδοσιακό και προσφέρει, με τον τρόπο της, πολύτιμο έργο στην οικογένεια. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ένας από τους συνεκτικούς κρίκους της οικογένειας, ως ένας παράγοντας που τους κρατάει όλους ενωμένους, παρ' όλο που – ανθρώπινο, ωστόσο – δεν της αναγνωρίζεται («τους νευριάζει όλους»).



αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Εφηβεία: μια σημαντική μετάβαση για παιδιά και γονείς.

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα ενός εκτενούς άρθρου της Νέλλης Φλωρεντίν, Συμβουλευτικής Ψυχολόγου και Οικογενειακής Ψυχοθεραπεύτριας, το οποίο δημοσιεύθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2020 στον ιστότοπο <https://www.psychologynow.gr/arhra-psychologias>

Η εφηβεία είναι μια περίοδος σημαντικών αλλαγών και ανακατατάξεων, οι οποίες αποτελούν σημαντικές προκλήσεις για τους ίδιους τους εφήβους αλλά και τους γονείς τους. Οι έφηβοι καλούνται να ανταποκριθούν σε σημαντικές μεταβάσεις σε όλους τους τομείς της ζωής τους. Οι αλλαγές στο ίδιο τους το σώμα απαιτούν από τους ίδιους να αποχωριστούν τη σχέση τους με την παιδική πτυχή τους και να διαμορφώσουν μια διαφορετική- ίσως πιο ενήλικη- εικόνα για τον εαυτό τους.

Στο σχολείο οι απαιτήσεις αυξάνονται και αναμένεται από τους έφηβους μαθητές να αναλάβουν να φέρνουν εις πέρας τις υποχρεώσεις τους, να οργανώνουν το χρόνο τους και να αξιοποιούν τις δυνατότητές τους. Η ομάδα των συνομηλίκων παίζει, πλέον, κεντρικό ρόλο στη ζωή τους και έχουν ανάγκη να είναι αποδεκτοί και αρεστοί, ενώ παράλληλα προσπαθούν να διαμορφώσουν τη δική τους, ξεχωριστή ταυτότητα. Στην προσπάθειά τους αυτή, αναδεικνύεται έντονα η επιθυμία των εφήβων για ελευθερία και αυτονομία από την πατρική τους οικογένεια.

Η εφηβεία αποτελεί, όμως, μια μεταβατική περίοδο όχι μόνο για τους εφήβους αλλά και για τους γονείς τους οι οποίοι χρειάζεται να προβούν σε αλλαγές ώστε να επιτρέπουν την «μετακίνηση» των παιδιών τους μέσα και έξω από την οικογένεια. Οι γονείς καλούνται να αποχωριστούν την παλιά, στενή σχέση με τα παιδιά τους και να επαναπροσδιορίσουν τις προσδοκίες, τις απαιτήσεις και τον ρόλο τους.

Πλέον, ο ρόλος τους δεν είναι πάντα κατευθυντικός και χρειάζεται να ικανοποιήσουν την ανάγκη των παιδιών τους για αυτονομία και ταυτόχρονα για καθοδήγηση. Επιπλέον, αναμένεται να αφήνουν περισσότερο «χώρο» στους εφήβους, ώστε να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους, να κάνουν τις επιλογές τους και να διαμορφώνουν τη δική τους κοσμοθεωρία για θέματα που τους αφορούν.

Ωστόσο, κάθε μετάβαση, ακόμα κι αν είναι αναμενόμενη, όπως το πέρασμα στην εφηβεία, συνοδεύεται από ενθουσιασμό και προσμονή αλλά και από αγωνία και φόβο για όλη την οικογένεια. Επιπλέον, όλες οι αλλαγές που προκύπτουν στην περίοδο της εφηβείας συμβάλλουν στον επαναπροσδιορισμό της σχέσης γονιών και εφήβων. Αρκετές φορές, η σχέση χαρακτηρίζεται

14483

είτε από συγκρούσεις κι εντάσεις είτε από συναισθηματική απόσταση και απομάκρυνση, κάτι που προβληματίζει έντονα τους γονείς.

Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς για να διευκολύνουν αυτή τη μετάβαση και να διατηρήσουν μια υγιή σχέση με τα έφηβα παιδιά τους;

Πρώτα να δείχνουν αυθεντικό ενδιαφέρον για τον κόσμο των εφήβων παιδιών τους στην προσπάθεια να τα γνωρίσουν και να τα καταλάβουν περισσότερο. Έπειτα να αναγνωρίζουν και να αποδέχονται τα συναισθήματα των παιδιών τους, ακόμα και όταν δεν κατανοούν τις έντονες αντιδράσεις τους ή δυσκολεύονται να τις αντιμετωπίσουν. Ακόμη, να τηρούν συγκεκριμένους κανόνες και όρια, ώστε οι έφηβοι να μπορέσουν να προστατευτούν από πιθανούς κινδύνους αλλά και να αξιοποιήσουν την ελευθερία τους με δημιουργικό τρόπο. Τέλος, να διαθέτουν ένα καλό υποστηρικτικό δίκτυο ή να απευθύνονται σε κάποιο ειδικό όταν χρειάζονται χώρο για να επεξεργαστούν τα δικά τους δύσκολα συναισθήματα σχετικά με αυτή τη μεταβατική περίοδο.

Κείμενο 2

Ο κλέφτης

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από κλέφτικο δημοτικό τραγούδι, το οποίο περιλαμβάνεται στη συλλογή *Popularia Carmina Graeciae Recentioris* (= Λαϊκά Τραγούδια της Σύγχρονης Ελλάδας) που εκδόθηκε από τον Α. Passow (Λειψία 1860).

- Βασίλη κάτσε φρόνιμα, να γίνεις νοικοκύρης, 1

Για ν' αποκτήσεις πρόβατα, ζευγάρια κ' αγελάδες,

Χωριά κι αμπελοχώραφα, κοπέλια¹ να δουλεύουν. –

Μάνα μου 'γω δεν κάθομαι να γίνω νοικοκύρης,

Να κάμ' αμπελοχώραφα, κοπέλια να δουλεύουν, 5

Και να 'μαι σκλάβος των Τουρκών, κοπέλι των σκυλιώνε.

Φέρε μου το βαριό σπαθί και τ' αλαφρό ντουφέκι,

Να πεταχτώ σαν το πουλί ψηλά στα κορφοβούνια,

Να πάρω δίπλα τα βουνά, να περπατήσω λόγκους,

Να βρω λημέρια² των κλεφτών, γιατάκια³ καπετάνιων. 10

.....

Πουρνό⁴φιλεί τη μάνα του, πουρνό ξεπροβοδιέται.

Γεια σας βουνά με τους γκρεμνούς, λαγκάδια με τες πάχνες –

Καλώς το τ' άξιο το παιδί και τ' άξιο παλληκάρι – .

¹υπηρέτες

²κρυψώνες

³κρεβάτια, καταλύματα

⁴πρωί

Οι Τούρκοι τον αγνάντεψαν και παγανιά⁵ του στέλνουν,
 Πήγαν και τον καρτέρεσαν⁶ σ' ένα άγριο μονοπάτι, 15
 Κ' εστοχαστήκαν τα σκυλιά πως ήταν σαν κι εδαύτους,
 Σχοινιά 'χαν να τον δέσουνε, σαν νάτανε κριάρι.
 Μα εκείνο τ' άξιο το παιδί, τ' άξιο το παλληκάρι
 Σαν βγάξει το βαριό σπαθί και τσώκαμε⁷ γιουρούσι⁸,
 Σα θεριστής εφάνηκε όταν θερίζ' αστάχια, 20
 Μ' αντίς αστάχια θέριζε τα τούρκικα κεφάλια,
 Θερίζει Τούρκους δεκοχτώ και λάβωσε τριάντα,
 Τους πήρε και τα πλιάτσικα⁹ κι εγίνη καπετάνιος.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να γράψεις ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή (Σ) ή λανθασμένη (Λ), σύμφωνα με το Κείμενο 1:

- α) Η μεταβατική περίοδος της εφηβείας σχετίζεται και με σωματικές αλλαγές.
- β) Οι έφηβοι προσδοκούν από την ομάδα των συνομηλίκων να επιλύσει τα προβλήματά τους.
- γ) Οι έφηβοι χρειάζονται να καθοδηγούνται από τους γονείς και όχι να αφήνονται τελείως αυτόνομοι.
- δ) Η σχέση γονέων και εφήβων μπορεί να περιλαμβάνει συγκρούσεις και εντάσεις.
- ε) Οι γονείς οφείλουν να θέτουν όρια, για να διασφαλίσουν ότι οι έφηβοι θα είναι όχι μόνο ελεύθεροι αλλά και προστατευμένοι.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

⁵παγίδα

⁶τον περίμεναν

⁷τους έκανε

⁸επίθεση

⁹τα λάφυρα, ό,τι πολύτιμο είχαν

14483

Πλέον, ωστόσο: Να εξηγήσεις με συντομία τη λειτουργία των λέξεων αυτών στην αρχή της 4^{ης} και της 5^{ης} παραγράφου του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να αναλύσεις τα σύνθετα ρήματα και ουσιαστικά του κειμένου, τα οποία σημειώνονται με υπογράμμιση, στα συνθετικά τους. Να συμβουλευτείς και τα παραδείγματα:

Παραδείγματα: ανακατατάξεων → ανά + κατά + τάσσω
να ανταποκριθούν → αντί + από + κρίνω

1. αποτελούν (1η παράγραφος) →
2. μεταβάσεις (1η παράγραφος) →
3. να διαμορφώσουν (1η παράγραφος) →
4. αναμένεται (2η παράγραφος) →
5. να αναλάβουν (2η παράγραφος) →
6. να προβούν (3η παράγραφος) →
7. να επιτρέπουν (3η παράγραφος) →
8. να επαναπροσδιορίσουν (3η παράγραφος) →
9. καθοδήγηση (4η παράγραφος) →
10. προσμονή (5η παράγραφος) →
11. συμβάλλουν (5η παράγραφος) →
12. εντάσεις (5η παράγραφος) →
13. να αναγνωρίζουν (7η παράγραφος) →
14. αντιδράσεις (7η παράγραφος) →
15. να επεξεργαστούν (7η παράγραφος) →

Μονάδες 15

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποια είναι η επιθυμία της μητέρας του Βασίλη και ποια η δική του στην αρχή του κειμένου 2; Συμφωνείς ή διαφωνείς με την απόφαση του Βασίλη να κάνει πράξη την επιθυμία του στη συνέχεια του ποιήματος, και γιατί; Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100 - 150 λέξεις.

Μονάδες 15

14483-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- α) Σ
- β) Λ
- γ) Σ
- δ) Σ
- ε) Σ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Πλέον → Υπηρετεί τη νοηματική μετάβαση από την 3^η στην 4^η παράγραφο του κειμένου και λειτουργεί και προσθετικά. Συγκεκριμένα, και στις δύο παραγράφους γίνεται λόγος για τη δέουσα στάση και συμπεριφορά των γονέων των εφήβων. Στην 3^η αναφέρεται ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου τους και στην 4^η, με τη συνδετική λέξη «πλέον», ο επαναπροσδιορισμός συγκεκριμενοποιείται ως ανταπόκριση στην τάση των εφήβων για αυτονομία και ταυτόχρονα για καθοδήγηση.
- Ωστόσο → Έχει αντιθετική λειτουργία, υπηρετώντας και τη μετάβαση από την 4^η στην 5^η παράγραφο του κειμένου. Συγκεκριμένα, ενώ στην 4^η παράγραφο περιγράφεται ιδανικά ο ρόλος των γονέων σε σχέση με τους εφήβους, στην 5^η αναφέρονται αντιθετικά τα ποικίλα και αντιφατικά συναισθήματα, αλλά και οι συγκρούσεις και οι εντάσεις που συνοδεύουν την εφηβεία.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η ανάλυση των συνθέτων ρημάτων και ουσιαστικών έχει ως ακολούθως:

1. αποτελούν (1η παράγραφος) → από + τελώ
2. μεταβάσεις (1η παράγραφος) → μετά + βαίνω

14483-Λύση

- να διαμορφώσουν (1η παράγραφος) → διά + μορφώνω
- αναμένεται (2η παράγραφος) → ανά + μένω
- να αναλάβουν (2η παράγραφος) → ανά + λαμβάνω
- να προβούν (3η παράγραφος) → προ + βαίνω
- να επιτρέπουν (3η παράγραφος) → επί + τρέπω
- να επαναπροσδιορίσουν (3η παράγραφος) → επί + ανά + προς + διά + ορίζω
- καθοδήγηση (4η παράγραφος) → κατά + οδηγώ
- προσμονή (5η παράγραφος) → προς + μένω
- συμβάλλουν (5η παράγραφος) → συν + βάλλω
- εντάσεις (5η παράγραφος) → εν + τείνω
- να αναγνωρίζουν (7η παράγραφος) → ανά + γνωρίζω
- αντιδράσεις (7η παράγραφος) → αντί + δρω
- να επεξεργαστούν (7η παράγραφος) → επί + εκ + εργάζομαι

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

- Η επιθυμία της μητέρας του Βασίλη είναι να φέρεται ο γιος της πάντα συνετά, σύμφωνα με τους κοινωνικούς κανόνες («κάτσε φρόνιμα»), με στόχο να αποκτήσει όσα αγαθά συνιστούν τον πλούτο εκείνης της εποχής: ζώα, χωράφια, υπηρέτες (στ. 1-3).
- Ο Βασίλης απορρίπτει αυτό το κομφορμιστικό ιδανικό (στ. 4-5), εφόσον συνοδεύεται από την ιδιότητα του σκλάβου και τη δουλοπρεπή συμπεριφορά (στ. 6). Αντιθέτως, προτιμά την αντίδραση και την ελευθερία: ζητά οπλισμό (στ. 7), δηλώνει την πρόθεσή του να βγει στο βουνό, ως μοναδική διέξοδο ελευθερίας (στ. 8-9), και να ενωθεί με ομάδες κλεφτών (στ. 10).

Η απάντηση στο β' ερώτημα είναι οπωσδήποτε ελεύθερη. Αν επιλεγεί από τους/τις μαθητές/τριες η συμφωνία με την επαναστατική στάση του έφηβου Βασίλη – το πιθανότερο – προτείνεται να στηριχθούν, για να τεκμηριώσουν τα γραφόμενά τους, στη συνέχεια του δημοτικού ποιήματος: ο Βασίλης κατορθώνει να εξουδετερώσει την παγίδα των αντιπάλων (στ. 14-17), να τους επιτεθεί (στ. 18-20) και να τους εξοντώσει (στ. 21-22). Τελικά αναδεικνύεται σε καπετάνιο των κλεφτών, καταφέροντας να υλοποιήσει το όνειρό του απολύτως. Γι' αυτό – και για τη γενναιότητά του – χαρακτηρίζεται κατ' επανάληψη (στ. 13 και στ. 18) «άξιος». Οι μαθητές/τριες, από την άλλη, μπορούν και να διαφωνήσουν δικαιολογώντας την απάντησή τους και αντιπροτείνοντας μια άλλη επιλογή.

Κείμενο 1**Σκέψεις με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Αναλφαβητισμού**

Το παρακάτω διασκευασμένο άρθρο της Κατερίνας - Μαρίνας Κατσούλη, δημοσιευμένο στις 16. 9. 2020 στον ιστότοπο www.meletontas.gr/blog/paidagogiki, αναφέρεται στο φαινόμενο του αναλφαβητισμού.

Σύμφωνα με την UNESCO, πάνω από 750 εκατομμύρια ενήλικες σ' όλο τον κόσμο είναι αναλφάβητοι και περισσότερα από 250 εκατομμύρια παιδιά, κυρίως στις φτωχές χώρες της Ασίας και της Υποσαχάρειας Αφρικής. Στην αναφορά της «Global Monitoring Report on Education for All» (2006) αναδείχθηκε η σύνδεση που υπάρχει ανάμεσα στον αναλφαβητισμό και τις χώρες με **οξύ** πρόβλημα φτώχειας και παράλληλα μια ισχυρή σχέση του αναλφαβητισμού και των προκαταλήψεων (που **ανθούν** σε διάφορες χώρες και κοινότητες) σε βάρος των γυναικών.

Όπως λοιπόν γίνεται αντιληπτό, στη σύγχρονη εποχή με την ψηφιακή εξέλιξη και την παρείσφρηση¹ της τεχνολογίας στις περισσότερες πτυχές του καθημερινού βίου, ο αναλφαβητισμός αποκτά διαφορετική διάσταση και προσεγγίζεται μέσα από την γνώση δεξιοτήτων πληροφορικής και αξιοποίησής τους στην καθημερινότητα. Μερίδα του πληθυσμού σήμερα (άτομα που λόγω κοινωνικών ή οικονομικών παραγόντων δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, ηλικιωμένοι που λόγω του χάσματος με γενιές που εκπαιδεύτηκαν στις νέες τεχνολογίες, δεν έτυχαν της αντίστοιχης εκπαίδευσης) -τόσο του παγκόσμιου, όσο και του ελληνικού - δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τις νέες τεχνολογίες, με αποτέλεσμα να αποκλείεται από έναν **όγκο** δυνατοτήτων που προσφέρει το διαδίκτυο και οι νέες τεχνολογίες στην επικοινωνία, την πληροφόρηση και τις ηλεκτρονικές υπηρεσίες. Ο όρος «ψηφιακός αναλφαβητισμός» αναφέρεται, ακριβώς, στη μη ικανότητα (λόγω ελλιπούς εκμάθησης) χρησιμοποίησης βασικών δεξιοτήτων χρησιμοποίησης του Η/Υ.

Επίσης, η αύξηση των προσφυγικών **ρσών** στον ευρωπαϊκό χώρο την τελευταία δεκαετία τονίζει την αναγκαιότητα πρόσβασης των πληθυσμών αυτών στην εκπαίδευση, ώστε να μην διαταραχθεί περαιτέρω η αναπτυξιακή τους πορεία και να διασφαλιστεί η ισότιμη δυνατότητα πρόσβασης στην εκπαίδευση, καθώς ελλοχεύει ο κίνδυνος οι μαθητές που προέρχονται από μετανάστες να μείνουν αναλφάβητοι. Είναι σημαντικό ορισμένες δεξιότητες που μαθαίνονται μέσα στο σχολείο, όπως η ικανότητα κατανόησης αφηρημένων εννοιών, η οποία επιδρά στην κατανόηση κειμένων, και η εκμάθηση ανάγνωσης, γραφής και αριθμητικών πράξεων, να κατακτηθούν μέσα σε συγκεκριμένες αναπτυξιακές φάσεις, πριν περάσουν οι «κρίσιμες περίοδοι» για την κατάκτησή τους. Η ισότιμη πρόσβαση των πληθυσμών αυτών στην εκπαιδευτική διαδικασία εξασφαλίζει την

¹ Παρείσφρηση: η είσοδος

προστασία τους από τον αναλφαβητισμό, ο οποίος συνδέεται με τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια. Η αντιμετώπιση του αναλφαβητισμού είναι ένα φαινόμενο που αφορά κάθε κοινωνία, όσο και την παγκόσμια κοινότητα, αφού μέσω της εξασφάλισης συμμετοχής περισσότερων ατόμων στη δημόσια σφαίρα και κοινωνική και οικονομική ζωή, γίνεται πλουραλιστική και ανεκτική απέναντι στη διαφορετικότητα.

Κείμενο 2

Σαν τα τρελά πουλιά (απόσπασμα)

Το μυθιστόρημα «Σαν τα τρελά πουλιά» της Μαρίας Ιορδανίδου αναφέρεται στους ανθρώπους που αναγκάζονται να διασκορπίζονται λόγω πολιτικών-οικονομικών συνθηκών. Κεντρικό πρόσωπο είναι η Άννα και η μητέρα της, η Κλειώ, που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την Κωνσταντινούπολη και να μετοικήσουν αρχικά στην Αίγυπτο της δεκαετίας του 1920.

Έμμονη ιδέα είχε καταντήσει στην Άννα το ζήτημα της μόρφωσης. Δεν ήταν ονομπ. Τη μόρφωση την ήθελε, για να μπορέσει να ικανοποιήσει τα ερωτηματικά που είχε μέσα της. Δεν πειράζει. Θα το κατόρθωνε κάποτε. Σιγά-σιγά.

Έτσι κυλούσε η ζωή της Άννας, όμορφα και καλά, και έτσι θα την άφηνε να κυλά κάθε γνωστικό κορίτσι στη θέση της. Θα μάζευε παραδάκι, θα τσαλαβούταγε για λίγο για διασκέδαση στην περίφημη μόρφωση, αφού την είχε πάρει τόσο από καρδιά, θα έκανε κανένα ταξιδάκι στο εξωτερικό, και θα περίμενε να περάσει η Τύχη να της φέρει έναν καλό γαμπρό. Πλούσιο θέλεις; Νά τονα. Ο ξάδερφος της νύφης τους της Ειρήνης, λεβέντης καμιά τριανταριά χρονών, που τώρα μόλις γύρισε από την Οξφόρδη με δίπλωμα χημικού μηχανικού στην τσέπη του και με του κόσμου τα φεντάνια² μπαμπάκι στην Κάτω Αίγυπτο, έτοιμος είναι. Την ερωτεύτηκε την Άννα, και ήταν τόσο σίγουρος πως η Άννα θα χύνονταν αμέσως να τον πάρει, που παράγγειλε μονόπετρο διαμαντένιο δαχτυλίδι στο Παρίσι και γούνα σινσιλά³, πριν το προτείνει ακόμα. Το έμαθε η Κλειώ από την Ειρήνη, που το έμαθε απ' τη θεία του γαμπρού.

Μιρμιρία⁴ την έπιασε την Άννα σαν τάμαθε αυτά. «Απα-πά-πά, να πάρει το χρυσοκάνθαρο⁵, ν' ανοίξει σαλόνι κοσμικής κυρίας, να γίνει dame patronesse⁶; Δεν είμαστε καλά! – Καλέ τρελάθηκες; Και σαν τρελάθηκες πες το μας, να φέρουμε παπά να σε διαβάσει.»

Τίποτα δε θέλει ν' ακούσει η Άννα. Καλά. Στο καλό να πάει, δε θέλει να πάρει πλούσιο, ας πάρει φτωχό. Φτωχοί στο γύρο σαν τα μαλλιά μου.

² φεντάνι: μονάδα μέτρησης επιφάνειας, κυρίως έκτασης γης, που ισούται με 4.200 τ.μ.

³ σινσιλά (τσιντσιλά): είδος γούνας

⁴ Μιρμιρία: θλίψη, μελαγχολία

⁵ χρυσοκάνθαρος: άνθρωπος πλούσιος και ξιπασμένος

⁶ dame patronesse: παντοδύναμη γυναίκα, «κυρά κι αρχόντισσα»

14493

«Πάρε κανέναν άνθρωπο της σειράς σου. Κανέναν τίμιο άνθρωπο και καλό, όπως παντρεύτηκε η γιαγιά σου και η θεία σου η Αγαθώ. Πάρε κανένα Μανωλιό που να του λες κάθε τόσο: «Τίς εστί πλούσιος, Μανωλιό μου; Ο εν τω ολίγω αναπαυόμενος». Άνοιξε σπιτικό με γιούκια⁷ και κελάρια. Μάζεψε κουρελόμπογους, γέμισε καβανόζια⁸ με τουρσιές, ψήσε ανοιξιάτικο γλυκό, φθινοπωρινά ρετσέλια⁹. Κάνε παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα, και σαν έρθει η ώρα σου πέθανε όμορφα και καλά και περίμενε σύμφωνα με την τάξη και την ιεραρχία να γράψουν πάνω στην πλάκα του τάφου σου: Ενθάδε κείται... κλπ., όπως κάνουν όλοι οι γνωστικοί ορθόδοξοι και καθώς πρέπει άνθρωποι.»

Όχι, ούτε αυτό. Ε, τι θέλει λοιπόν; Θέλει να μορφωθεί. Θέλει να βρει έναν άνθρωπο που θα τη βοηθήσει να μορφωθεί. Αμέτη-μουαμέτη¹⁰ τόβαλε να μορφωθεί, για να καταλάβει τι γίνεται στο γύρο της. Γιατί να υπάρχει τέτοια ανισότητα, τέτοια σκληρότητα, τέτοια απανθρωπιά. Ποιος φταίει; Και τι κάνει επιτέλους αυτός ο πανάγαθος Πλάστης που στέκεται και σεργιανά αυτή την ασυναρτησία που δημιούργησε; Και τι μπορείς να κάνεις για να βοηθήσεις σε τίποτα;

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 50-60 λέξεις να παρουσιάσεις τους λόγους για τους οποίους κρίνεται αναγκαία η πρόσβαση των προσφύγων στην εκπαίδευση, σύμφωνα με την αρθρογράφο στο Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνεται νοηματικά η μετάβαση ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Οξύ, ανθούν, όγκο, ρούων, πλουραλιστική: Γράψε από μια συνώνυμη για καθεμιά από τις παραπάνω λέξεις προσπαθώντας να τις αποδώσεις με κυριολεκτική σημασία στο γλωσσικό περιβάλλον των προτάσεων στις οποίες βρίσκονται.

Μονάδες 15

⁷ γιούκι (γιούκος): στοίβα από σεντόνια, κουβέρτες, χαλιά κ.λπ.

⁸ καβανόζι: μεταλλικό δοχείο για γλυκά, τουρσιά των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης

⁹ ρετσέλι: γλυκό του κουταλιού

¹⁰ αμέτη μουαμέτη (αμέτι μουχαμέτι): οπωσδήποτε, με κάθε τρόπο

14493

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις την επιθυμία της Άννας για μόρφωση λαμβάνοντας υπόψη τα νοήματα του Κειμένου 2 και την εποχή στην οποία αναφέρεται. Ποια είναι η προσωπική σου τοποθέτηση στην επιθυμία της Άννας; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 120 - 150 λέξεις.

Μονάδες 15

14493-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η ισότιμη συμμετοχή των προσφύγων στην εκπαιδευτική διαδικασία κρίνεται αναγκαία

- για την ομαλή ανάπτυξη των παιδιών.
- για την αποφυγή του αναλφαβητισμού, του κοινωνικού αποκλεισμού, της φτώχειας.
- για την έγκαιρη εκμάθηση βασικών δεξιοτήτων: ανάγνωση, γραφή, κατανόηση κειμένου, αριθμητική.
- για την καλλιέργεια της ανεκτικότητας, την καταπολέμηση του ρατσισμού, τον εκδημοκρατισμό της κοινωνίας μέσω της συμμετοχής τους στην κοινωνικοπολιτική ζωή.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 1η παράγραφο αναφέρεται η έννοια του «κλασικού» αναλφαβητισμού που συνδέεται με τη φτώχεια και τις προκαταλήψεις, ενώ στη 2η παράγραφο επισημαίνεται η σύγχρονη διάστασή του, ο ψηφιακός αναλφαβητισμός. Οι δύο παράγραφοι έχουν νοηματική συνάφεια στη βάση της έννοιας του αναλφαβητισμού, γι' αυτό δίνονται και σχετικοί ορισμοί.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

οξύ= έντονο, μεγάλο

ανθούν = αναπτύσσονται, κυριαρχούν

όγκο = σύνολο, πληθώρα

14493-Λύση

ρών = κινήσεων

πλουραλιστική = πολυφωνική, πολυδιάστατη.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Βασικά σημεία του κειμένου στα οποία θα στηριχθεί η απάντηση:

- *Τη μόρφωση την ήθελε, για να μπορέσει να ικανοποιήσει τα ερωτηματικά που είχε μέσα της.*
- *Αμέτη-μουαμέτη τόβαλε να μορφωθεί, για να καταλάβει τι γίνεται στο γύρω της. Γιατί να υπάρχει τέτοια ανισότητα, τέτοια σκληρότητα, τέτοια απανθρωπιά. Ποιος φταίει; Και τι κάνει επιτέλους αυτός ο πανάγαθος Πλάστης που στέκεται και σεργιανά αυτή την ασυναρτησία που δημιούργησε; Και τι μπορείς να κάνεις για να βοηθήσεις σε τίποτα;*

Στις αρχές του 20ου αιώνα (1920) η μόρφωση δεν ήταν δεδομένη για μια γυναίκα, αφού κύριος στόχος ήταν ένας καλός γάμος.

Η Άννα επιθυμεί να μορφωθεί

- για να απαντήσει στα ερωτηματικά που τη βασανίζουν
- για να ερμηνεύσει τον κόσμο γύρω της
- για να κατανοήσει τους λόγους που επικρατεί η ανισότητα και η απανθρωπιά
- για να ξεπεράσει τις προλήψεις και τις προκαταλήψεις της εποχής της
- για να μπορέσει να αναλάβει δράση και να βοηθήσει τους γύρω της

Ο μαθητής μπορεί να

- συμμαριστεί την επιθυμία της Άννας, καθώς αντιλαμβάνεται τους προβληματισμούς της, αναγνωρίζει τη σημασία της μόρφωσης για την ερμηνεία κάποιων κοινωνικών φαινομένων, για την κοινωνική πρόοδο και την απαλλαγή από προκαταλήψεις και στερεότυπα που κρατούσαν δέσμιους τους ανθρώπους της εποχής της.
- θαυμάσει την Άννα για την τόλμη της να ξεπεράσει το κατεστημένο της εποχής και να διεκδικήσει το δικαίωμα στη μόρφωση που θα διευρύνει τους ορίζοντές της.
- αναγνωρίσει την έμφυτη περιέργειά της και την έντονη επιθυμία της για μόρφωση για κοινωνικούς και ανθρωπιστικούς λόγους κι όχι για οικονομική ή επαγγελματική αποκατάσταση, κριτήρια με τα οποία αντιμετωπίζεται σήμερα η μόρφωση.

Κείμενο 1

Η σημασία της γλωσσικής παιδείας

Το παρακάτω απόσπασμα από συνέντευξη του επίτιμου καθηγητή Γλωσσολογίας Γιώργου Μπαμπινιώτη ανακτήθηκε από το www.bonary.gr, όπου αναρτήθηκε στις 26. 2. 2018. Στο κείμενο γίνεται αναφορά στη σημασία της γλωσσικής παιδείας.

Η γλώσσα στήνεται και εδραιώνεται στο σχολείο. Η κρίσιμη γλωσσική ηλικία τελειώνει με το δημοτικό σχολείο. Γι' αυτό και δίνω έμφαση στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Μετά έχουμε εμπάθυνση, βελτίωση, αλλά από τα δύο ως τα δώδεκα έχουμε βιολογικά την ικανότητα να κατακτήσουμε τη μητρική γλώσσα, αν βοηθηθούμε σωστά και από το σχολείο. Και αυτό μας προσδιορίζει. Ό,τι κενά υπάρχουν εκεί, δύσκολα αποκαθίστανται.

Η εκπαίδευση είναι η προϋπόθεση της παιδείας. Η παιδεία είναι κάτι πολύ ευρύτερο, είναι τα διαβάσματα και τα ακούσματά μας, η αυτομόρφωση πάνω απ' όλα. Το χειρότερο πράγμα είναι να νομίζεις ότι η σχέση σου με τη γλώσσα τελείωσε, όταν τελείωσε και το σχολείο. Εάν δεν έχεις μέσα σου μια έφεση να οδηγείς τον εαυτό σου σε μια συνεχή πνευματική εγρήγορση, να διαβάζεις, να ακούς, να προβληματίζεσαι, να συζητείς, εάν όλα αυτά δεν τα έχεις, έχεις πεθάνει πολύ νωρίς και δεν το έχεις καταλάβει.

Έχουμε ένα πρόβλημα ποιότητας στη χρήση της γλώσσας, στα ελληνικά που μιλάμε και γράφουμε. Λύσαμε το γλωσσικό ζήτημα¹ και μείναμε με ένα γλωσσικό πρόβλημα. Δεν είμαστε οι μόνοι. Πού οφείλεται; Ο κυριότερος λόγος είναι γιατί μέσα μας κάπου έχουμε απαξιώσει τη γλώσσα. Θεωρούμε ότι είναι ένα εργαλείο επικοινωνίας. Άρα, τα μιλάω τα ελληνικά. Δεν προβληματίζομαι για το τι ελληνικά ξέρω, αν είναι ποιοτικός, με την έννοια ότι είναι ακριβής, λιτός, αποτελεσματικός και πάνω απ' όλα, δηλωτικός ο λόγος μου. Δηλαδή, αν αποκαλύπτει τη σκέψη μου. Επομένως, έχουμε μια σχέση με τη γλώσσα απαξιωτική. Παλιότερα το να προσέξουν αυτό που λένε και γράφουν το θεωρούσαν σημαντικό και δούλευαν γι' αυτό. Τώρα το θεωρούμε αυτόματο, ό,τι μάθαμε, μάθαμε. [...]

Εάν δεν θεωρώ τη γλώσσα αξία και δεν αφιερώνω έναν χρόνο να κατακτήσω ποιοτικά τη γλώσσα, αυτό γεννά προβλήματα. Το να πω «ανημέρωτος», αντί για «ανενημέρωτος», δεν με ενδιαφέρει πολύ, γιατί είναι λέξεις που ακούγονται σωστές, ενώ δεν είναι. Όλοι κάνουμε λάθη στη γλώσσα.

Κι εγώ κάνω λάθη στη γλώσσα. Λόγω επαγγέλματος, τα λάθη μου είναι ολισθήματα² εν τη ρύμη

1 Γλωσσικό πρόβλημα: Η διαμάχη για το ποια γλώσσα θα επικρατήσει στον γραπτό και στον προφορικό λόγο, η δημοτική ή η καθαρεύουσα

2 ολισθήματα: τα σφάλματα

του λόγου³. Το θέμα είναι οι ελλείψεις. Μετά από πενήντα χρόνια δουλειάς με τη γλώσσα, μετά από εννέα λεξικά και δώδεκα χιλιάδες σελίδες που έχω γράψει, θα βρω μια λέξη που δεν την έχω συναντήσει, θα βρω μια σημασία που δεν τη θυμάμαι, έναν τύπο ή μια δομή που δεν με είχε απασχολήσει...

Ακούω με μεγάλη προσοχή τα λάθη των ανθρώπων, με ανεκτικότητα και κατανόηση. Ο γλωσσολόγος ξέρει γιατί γίνεται ένα λάθος. Όπως όταν ακούει «ωρίμανση», ενώ το σωστό είναι «ωρίμαση», γιατί είναι από ρήμα σε -άζω και όχι από ρήμα σε -αίνω (όπως, θερμαίνω, άρα θέρμανση). Ο γλωσσολόγος είναι ευαίσθητος. Εγώ δεν κουνάω ποτέ το δάχτυλο. Όταν ακούω το λάθος, μου ανακαλεί κυρίως το πρόβλημα, ότι δεν μας απασχολεί η χρήση της γλώσσας όσο πρέπει. Η απαξίωση της γλώσσας με ενοχλεί σε ανθρώπους φτασμένους και συγκροτημένους.

Κείμενο 2

Στον δάσκαλο

Το παρακάτω ποίημα του Κωστή Παλαμά περιέχεται στα Άπαντα του Κωστή Παλαμά (τ. 16), εκδόσεις «Μπίρης», Αθήνα 1972

«Σμίλεψε πάλι, δάσκαλε, ψυχές!
Κι ότι σ' απόμεινε ακόμη στη ζωή σου,
Μην τ' αρνηθείς! Θυσίασέ το ως τη στερνή πνοή σου!
Χτισ' το παλάτι, δάσκαλε σοφέ!

Κι αν λίγη δύναμη μεσ' το κορμί σου μένει,
Μην κουρασθείς. Είν' η ψυχή σου ατσαλωμένη.
Θέμελα βάλε τώρα πιο βαθειά,
Ο πόλεμος να μη μπορεί να τα γκρεμίσει.

Σκάψε βαθειά. Τι κι' αν πολλοί σ' έχουνε λησμονήσει;
Θα θυμηθούνε κάποτε κι αυτοί
Τα βάρη που κρατάς σαν Άτλαντας στην πλάτη,
Υπομονή! Χτίζε, σοφέ, της κοινωνίας το παλάτι ...»

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

³ Εν τη ρύμη του λόγου: την ώρα που μιλάει κανείς, στη ροή του λόγου

Να χαρακτηρίσεις τις προτάσεις που ακολουθούν με την ένδειξη **ΣΩΣΤΟ (Σ)** ή **ΛΑΘΟΣ(Λ)**, αξιολογώντας αν ανταποκρίνονται στο νόημα του Κειμένου 1.

- α. Τα γλωσσικά κενά της πρώτης σχολικής ηλικίας δύσκολα καλύπτονται στις επόμενες βαθμίδες εκπαίδευσης.
- β. Οι έννοιες παιδεία και εκπαίδευση ταυτίζονται.
- γ. Στο παρελθόν γινόταν πιο προσεκτική χρήση της γλώσσας.
- δ. Ο γλωσσολόγος κρίνει με αυστηρότητα τα γλωσσικά ολισθήματα των ανθρώπων.
- ε. Η λανθασμένη χρήση της γλώσσας αποτελεί ένδειξη ουσιαστικού ενδιαφέροντος γι' αυτήν.

Μονάδες 10

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

«Πού οφείλεται;», «Επομένως»: Εξήγησε με συντομία με ποιον τρόπο η ερώτηση και ο σύνδεσμος συμβάλλουν στη μετάβαση και σύνδεση των νοημάτων στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«Εάν δεν έχεις μέσα σου μια έφεση να οδηγείς τον εαυτό σου σε μια συνεχή πνευματική εγρήγορση, να διαβάξεις, να ακούς, να προβληματίζεσαι, να συζητείς, εάν όλα αυτά δεν τα έχεις, έχεις πεθάνει πολύ νωρίς και δεν το έχεις καταλάβει» (2^η παράγραφος)

«Έχουμε ένα πρόβλημα ποιότητας στη χρήση της γλώσσας, στα ελληνικά που μιλάμε και γράφουμε. Λύσαμε το γλωσσικό ζήτημα και μείναμε με ένα γλωσσικό πρόβλημα. Δεν είμαστε οι μόνοι». (3^η παράγραφος)

Να δικαιολογήσεις το διαφορετικό ρηματικό πρόσωπο που επιλέγεται από τον πομπό στα παραπάνω τμήματα του κειμένου. Τι θέλει να πετύχει σε κάθε περίπτωση; (μονάδες 8) Να μετασχηματίσεις στο δεύτερο χωρίο τον λόγο βάζοντας στη θέση του πρώτου πληθυντικού προσώπου των ρημάτων το δεύτερο ενικό πρόσωπο (μονάδες 2) και να καταγράψεις την αλλαγή στο ύφος λόγου (μονάδες 5).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποιο συναίσθημα εκφράζει το ποιητικό υποκείμενο προς τον δάσκαλο στο Κείμενο 2; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με σχετικές αναφορές και να εκφράσεις την προσωπική σου συμφωνία ή διαφωνία απέναντι σε αυτή τη στάση προς τον δάσκαλο. Η ερμηνεία σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

Μονάδες 15

14494-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

1. Σ
2. Λ
3. Σ
4. Λ
5. Λ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Πού οφείλεται; Με το ερώτημα τίθεται ο προβληματισμός, καθώς αναζητούνται οι αιτίες του φαινομένου και στη συνέχεια δίνεται η απάντηση «Ο κυριότερος λόγος είναι γιατί μέσα μας κάπου έχουμε απαξιώσει τη γλώσσα».

Επομένως: Η διαρθρωτική λέξη εισάγει το συμπέρασμα του ομιλητή που ανακεφαλαιώνει τις θέσεις που παρουσίασε στην παράγραφο.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. **1ο χωρίο/ β' ενικό πρόσωπο :** αμεσότητα, ζωντάνια, επικοινωνία/ διάλογος με τον αναγνώστη, συμβουλευτικός τόνος.
2. **2ο χωρίο/ α' πληθυντικό πρόσωπο :** το πρόβλημα αφορά και τον ομιλητή, εντάσσει και τον εαυτό του, αποδίδει τη συλλογική ευθύνη.

Μετασηματισμός:

14494-Λύση

«Έχεις ένα πρόβλημα ποιότητας στη χρήση της γλώσσας, στα ελληνικά που μιλάς και γράφεις. Έλυσες το γλωσσικό ζήτημα και έμεινες με ένα γλωσσικό πρόβλημα. Δεν είσαι ο μόνος.»

Το ύφος έγινε πιο οικείο, άμεσο, απευθύνεται στον αναγνώστη. Χάνεται όμως η έννοια της συλλογικής ευθύνης και ο λόγος γίνεται πιο επιθετικός, επικριτικός και προσβλητικός προς τον αποδέκτη του μηνύματος, καθώς το μήνυμα εξατομικεύεται.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Συναισθήματα ποιητικού υποκειμένου:

Το ποιητικό υποκείμενο θαυμάζει, αναγνωρίζει το έργο του δασκάλου, τον ενθαρρύνει, του συμπαραστέκεται (προστακτική έγκλιση «σμίλειψε, σκάψε κλπ», θαυμαστικά, επανάληψη «σοφέ», «σαν Άτλαντας»).

Συμφωνία με το ποιητικό υποκείμενο: παιδαγωγικός ρόλος δασκάλου, αποτελεί πρότυπο, εμπνέει τους μαθητές του, φέρει μεγάλη ευθύνη για τη διαπαιδαγώγηση των νέων, προετοιμάζει τους αυριανούς πολίτες της κοινωνίας, επιτελεί λειτούργημα, κοπιώδες έργο, είναι ακάματος, σπλισμένος με υπομονή, κ.ά.

Διαφωνία με το ποιητικό υποκείμενο : έχει χαθεί ο παιδαγωγικός ρόλος του δασκάλου, ασκεί μικρή επιρροή στους μαθητές του, το έργο του έχει απαξιωθεί, τα μέσα ενημέρωσης έχουν υποκαταστήσει πλέον το ρόλο του, δεν συνιστά πρότυπο για τους νέους, σπανίζουν οι αξιόλογοι εμπνευσμένοι δάσκαλοι κ.ά.

Κείμενο 1**Οι Έλληνες γονείς αγαπούμε τα παιδιά μας, αλλά δεν τα σεβόμαστε!**

Το απόσπασμα προέρχεται από συνέντευξη της εκπαιδευτικού και συγγραφέα Κικής Τζωρτζακάκη - Λυμπεροπούλου που δημοσιεύθηκε στις 16. 9. 2015 στο www.cretalive.gr με αφορμή την έκδοση του βιβλίου της «Τι σημαίνει εφηβεία σήμερα;».

-Τι σημαίνει εφηβεία σήμερα;

Σημαίνει ότι μεγαλώνουμε μια άγνωστη γενιά, τα παιδιά της ηλεκτρονικής εποχής που βιάζονται να μεγαλώσουν και να τα ζήσουν όλα ασθμαίνοντας¹. Οι σημερινοί έφηβοι γρήγορα μεγαλώνουν, γρήγορα διεκδικούν εξόδους και δικαιώματα, γρήγορα διαμορφώνουν μουσικά γούστα, τρόπους διασκέδασης και χρήσης του ελεύθερου χρόνου τους. Παράλληλα, όμως, έχουν φτωχή πνευματική ζωή, χωρίς να καλλιεργούν το μυαλό και την κρίση τους και χωρίς ο ψυχισμός τους να ωριμάζει παράλληλα με το σώμα τους. Βεβαίως, υπάρχουν και έφηβοι με στόχους και οράματα στραμμένοι στην αρμονική ανάπτυξη σώματος, πνεύματος και ψυχής, που είναι από κάθε άποψη αξιοθαύμαστοι.

-Μπορούν οι γονείς να προστατέψουν τα παιδιά από τους εθισμούς; [Ίντερνετ-τηλεόραση-κινητό]

Τα σημερινά παιδιά της ηλεκτρονικής εποχής λατρεύουν τις οθόνες. Από μωρά έχουν μεγάλη εξοικείωση με τις κάθε είδους συσκευές και τις χειρίζονται με απόλυτη άνεση. Αντίθετα, πολλοί γονείς είναι «ηλεκτρονικά αναλφάβητοι». Έτσι δεν έχουν ούτε την πρέπουσα εγγύτητα² ούτε επιχειρήματα, ώστε από τότε που τα παιδιά τους είναι μικρά να μπορέσουν να τους θέσουν οικογενειακούς κανόνες και όρια ως προς τη χρήση της τηλεόρασης, του Ίντερνετ και του κινητού. Αν τα όρια δεν είναι ξεκάθαρα και δεν τεθούν από πολύ μικρή ηλικία, στην εφηβεία το παιδί μπορεί να είναι ασύδοτο. Να «κολλήσει» τόσο πολύ στις οθόνες που να αμελήσει το διάβασμα, τα εξωσχολικά μαθήματα, το μέλλον του, την κοινωνικότητά του, τη φροντίδα του εαυτού του. Το μόνο που σώζει λοιπόν είναι σαφή και σταθερά όρια από πολύ μικρή ηλικία. Αν δοκιμάσουμε να βάλουμε κανόνες και όρια για πρώτη φορά στην εφηβεία, το παιδί μας δυσανασχετεί, εξαγριώνεται και είναι σχεδόν αδύνατον να συνεννοηθεί μαζί μας.

-Γιατί συγκρουόμαστε με τα παιδιά μας; Ιδιαίτερα στην εφηβεία το πρόβλημα είναι ακόμα πιο έντονο!

¹ Ασθμαίνοντας: λαχανιάζοντας, τρέχοντας να προλάβουν

² Εγγύτητα: γειννίαση, πλησίασμα

14495

Σε όλες τις οικογένειες λόγω της συμβίωσης το κάθε μέλος συγκεντρώνει εσωτερική δυσφορία και οι αντιθέσεις πρέπει να εκδηλωθούν με καθαρά λόγια, για να εκτονωθεί η συσσωρευμένη ένταση. Είναι φυσιολογικό και αναγκαίο να διαφωνούμε, να διαπληκτιζόμαστε, να καυγαδίζουμε. Όμως, πάντοτε πρέπει να τηρούμε ορισμένους κανόνες. Μπορούμε να υψώσουμε τον τόνο της φωνής μας, ώστε να εκτονώσουμε την ένταση, δεν επιτρέπεται όμως να ξεστομίσουμε λόγια που δεν μπορούμε να τα πάρουμε πίσω, λόγια που πληγώνουν, που ταπεινώνουν, που κατηγορούν, που υποτιμούν τον άλλο.

-Λίγο περισσότερη φροντίδα και προσοχή στα παιδιά μας είναι υπερπροστασία, λίγο λιγότερη είναι εγκατάλειψη. Τι πρέπει να κάνουμε;

Εμείς οι γονείς, είτε υπερπροστατεύουμε τα παιδιά μας είτε τους στερούμε την ψυχική μας παρουσία, συνήθως νομίζουμε ότι κάνουμε το καθήκον μας, ότι είμαστε καλοί γονείς. Όμως, δεν έχει αξία τι ισχυριζόμαστε εμείς, αλλά τι εισπράττει το παιδί μας. Αντί λοιπόν να τοποθετούμε την ευτυχία του αποκλειστικά στα υλικά αγαθά και να λέμε «δεν του λείπει τίποτα», ας δούμε τις πνευματικές και ψυχικές ανάγκες του παιδιού μας. Το κάθε παιδί έχει ανάγκη από λίγα, από στοιχειώδη υλικά αγαθά, αλλά απεριόριστη ανάγκη από στοργή, ψυχική παρουσία και πνευματικά ερεθίσματα. Έχει ανάγκη να νιώσει την εμπιστοσύνη μας και την ευθύνη του εαυτού του. Δεν χρειάζεται γονείς που το στραγγαλίζουν με τις υπερβολικές φροντίδες και τη διαρκή αγωνία τους, ούτε γονείς που είναι αλλού, που είναι ψυχικά απόντες.

Κείμενο 2

«Αναφυλλητό. XXXVIII», (απόσπασμα)

Το ποίημα που ακολουθεί είναι του Γιάννη Ρίτσου από τη συλλογή Υδρία (1957-1958)

[...]Τα παιδιά θέλουν παπούτσια

τα παιδιά θέλουν ψωμί

θέλουνε και φάρμακα,

δούλεψε κ' εσύ.

Γέλα, κλαίγε κι όλο λέγε,

το παιδί: ζωή.

Τίποτ' άλλο. Ζωή.

Ζύμωνε στη σκάφη,

πρώτο σου ζυμάρι,

πρώτο σου ψωμί

πρώτο σου σταυρόψωμο

μια ψωμένια κούκλα

για το παιδί.

Ζύμωνε τη λάσπη,
πρώτη σου μυστριά
πρώτο πηλοφόρι
ένα καλυβάκι
μια μικρούλα αυλή
για το παιδί.

Ζύμωνε το χώμα
με το δάκρυ-δάκρυ
ζύμωνε τη λάσπη
φτιάξε ένα χωμάτινο πουλί
να πετάει τη νύχτα
και να κελαϊδεί
για το παιδί.

Τούτη είναι η ζωή μας
τούτο το μεγάλο —
τίποτ' άλλο.
Γέλα, κλάψε, πες
ό,τι θες.
Το παιδί: ζωή.
Τίποτ' άλλο!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Για ποιους λόγους, σύμφωνα με τη συνεντευξιαζόμενη στο Κείμενο 1, πρέπει οι γονείς να θέτουν όρια στα παιδιά τους ως προς τη χρήση των τεχνολογικών μέσων, ενώ αυτά βρίσκονται σε μικρή ακόμη ηλικία; (50 – 60 λέξεις).

Μονάδες 10

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην πρώτη παράγραφο – απάντηση της συνέντευξης (Κείμενο 1) εντοπίζεται μια αντίθεση. Να την περιγράψεις και να ερμηνεύσεις αυτή την επιλογή .

Μονάδες 10

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1. (μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι ορθή):

1. Στην περίοδο λόγου «Οι σημερινοί έφηβοι γρήγορα μεγαλώνουν... και χρήσης του ελεύθερου χρόνου τους.» (1^η παράγραφος – απάντηση) η επανάληψη του επιρρήματος «γρήγορα» γίνεται, προκειμένου να:

- α. επισημανθούν οι συνέπειες της εφηβείας
- β. επισημανθεί η ταχύτητα των αλλαγών στην εφηβεία
- γ. δημιουργηθεί ειρωνεία από την πλευρά της συνεντευξιαζόμενης
- δ. επισημανθεί η ταχύτητα στην ηλεκτρονική εποχή

2. Στην περίοδο λόγου «Παράλληλα, όμως, έχουν φτωχή πνευματική ζωή, χωρίς να καλλιεργούν το μυαλό και την κρίση τους και χωρίς ο ψυχισμός τους να ωριμάζει παράλληλα με το σώμα τους.» (1^η παράγραφος – απάντηση) παρατηρούμε:

- α. παθητική σύνταξη
- β. συνυποδηλωτική – μεταφορική λειτουργία της γλώσσας
- γ. δηλωτική – κυριολεκτική λειτουργία της γλώσσας
- δ. προφορικότητα στον λόγο

3. Στην περίοδο λόγου «Αν τα όρια δεν είναι ξεκάθαρα και δεν τεθούν από πολύ μικρή ηλικία, στην εφηβεία το παιδί μπορεί να είναι ασύδοτο» (2^η παράγραφος – απάντηση), ο τρόπος με τον οποίο διατυπώνεται το μήνυμα είναι με:

- α. βεβαιότητα
- β. πιθανότητα
- γ. αναγκαιότητα
- δ. ευχή

4. Στη φράση «...δεν επιτρέπεται όμως να ξεστομίσουμε λόγια...» (3^η παράγραφος – απάντηση) ο τρόπος με τον οποίο διατυπώνεται το μήνυμα είναι με:

- α. απαγόρευση
- β. απαξίωση
- γ. άρνηση
- δ. επιθυμία

5. Στην περίοδο λόγου «Δεν χρειάζεται γονείς που το στραγγαλίζουν με τις υπερβολικές φροντίδες και τη διαρκή αγωνία τους» (4^η παράγραφος – απάντηση) η λέξη «στραγγαλίζουν» έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

14495

- α. αγχώνουν
- β. καταπιέζουν
- γ. αποστραγγίζουν
- δ. περιβάλλουν

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να εκφράσεις σε 100 - 150 λέξεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με την άποψη που έχει το ποιητικό υποκείμενο για τα παιδιά με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2.

Μονάδες 15

14495-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η έλλειψη ορίων εγκυμονεί κινδύνους στην εφηβική ηλικία, γιατί μπορεί να οδηγήσει σε ασυδοσία.
- Τα όρια μπορούν να προφυλάξουν τον έφηβο, ώστε να μην παραμελεί τα μαθήματά του, τις συναναστροφές ή και την επιμέλεια του εαυτού του.
- Τα όρια πρέπει να τίθενται, όταν το παιδί είναι σε μικρή ηλικία, διαφορετικά ως έφηβος αντιδρά και δυσχεραίνεται η επικοινωνία με τους γονείς

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Αντίθεση: Οι νέοι με φτωχή πνευματική ζωή, έλλειψη κρίσης και ανωριμότητα σε αντίθεση με όσους φροντίζουν για τη σωματική, πνευματική και ψυχική τους καλλιέργεια, θέτουν στόχους και αξίζουν τον θαυμασμό μας.

Η συνεντευξιαζόμενη επιλέγει την αντίθεση, για να επισημάνει ότι

- Δεν είναι όλοι οι νέοι «θύματα» της τεχνολογικής εξέλιξης και της ταχύτητας της ηλεκτρονικής εποχής.
- Υπάρχουν νέοι αξιόλογοι που αντιστέκονται καλλιεργώντας το σώμα και το πνεύμα τους.
- Με την αντίθεση μετριάξει τον τρόπο με τον οποίο αποδίδει το μήνυμα, ώστε να μην επικριθεί για απολυτότητα, εμπάθεια ή προκατάληψη.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

14495-Λύση

1. β
2. β
3. β
4. α
5. β

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Βασικές ιδέες του ποιητικού υποκειμένου με τις οποίες ο μαθητής μπορεί να συμφωνήσει ή να διαφωνήσει:

- τα παιδιά έχουν υλικές ανάγκες (1η στροφή-Τα παιδιά θέλουν παπούτσια, τα παιδιά θέλουν ψωμί, θέλουνε και φάρμακα)
- τα παιδιά πρέπει να είναι η προτεραιότητά μας (2η στροφή- επανάληψη: πρώτο)
- κοπιώδεις προσπάθειες για την κάλυψη των αναγκών των παιδιών (3η -4η στροφή)
- τα παιδιά είναι ό,τι πιο σημαντικό υπάρχει, είναι η ίδια η ζωή (Το παιδί: ζωή. Τίποτ' άλλο!)

αλληλεμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ